

Mx 127450

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

นางสาวนัตยา พลพาหะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ผู้วิจัย : นางสาวนัตยา พลพาหะ

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทร์ชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรค์คำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลัน จุมปาแผลด)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ทองสอดแสง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พงษ์ธร โพธิ์พลศักดิ์)

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนาตยา พลพาหะ
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์
ปีการศึกษา	๒๕๖๒

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จำนวน ๓๔๗ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง ๐.๑๑ – ๐.๘๕ และหาค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .๗๙๘ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

๑. การเปรียบเทียบพฤติกรรมเพศชายและเพศหญิงในปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัจจัยครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเพศชาย ($\bar{X} = ๓.๒๒$, S.D. = ๐.๓๒) ซึ่งมีความแตกต่างจากปัจจัยครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเพศหญิง ($\bar{X} = ๓.๓๘$, S.D. = ๐.๒๖) ปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศชาย ($\bar{X} = ๓.๒๕$, S.D. = ๐.๒๙) แตกต่างปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศหญิง ($\bar{X} = ๓.๒๕$, S.D. = ๐.๓๑) ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนของเพศชาย กลาง ($\bar{X} = ๓.๑๑$, S.D. = ๐.๓๘) แตกต่างจากปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนของเพศหญิง ($\bar{X} = ๓.๑๔$, S.D. = ๐.๓๘) ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชาย ($\bar{X} = ๓.๒๒$, S.D. = ๐.๒๗) แตกต่างจากปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศหญิง ($\bar{X} = ๓.๒๕$, S.D. = ๐.๒๖) ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยในแต่ละด้านมีสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

๒. ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า ปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา มีความสัมพันธ์กันกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมากที่สุด .๓๐๕ และการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวกับความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดที่ .๒๑๖

๓. ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ร้อยละ ๑๔.๔ ซึ่งสามารถทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้สมการการทำนายในรูปแบบคะแนนดิบดังนี้

สมการ รูปแบบคะแนนดิบ	$Y' = ๒.๖๒๓ + .๔๑๐ X_๑$
สมการ รูปแบบคะแนนมาตรฐาน	$Z_{Y'} = ๓.๘๘ X_๑$

คำสำคัญ : นักศึกษาปริญญาตรี, ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title :	Factors effecting sexually deviant behavior of adolescents	
Author :	Miss. Nattaya Phonpaha	
Degree :	Master of Education (Educational research and evaluation)	
	Rajabhat Maha Sarakham Univesity	
Advisor :	Assistant professor Dr. Piyatida Panya	Chairman
	Dr. Phongthon Phopholsak	Committee
Year :	๒๐๑๙	

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the factors affecting sexual deviance behavior of undergraduate students. The instrument used to collect data was a questionnaire, a five-level rating scale. The reliability of the questionnaire was .๗๙๘. The data were analyzed using multiple regression analysis. The result of the study was as follows:

๑. Comparison of male and female behaviors in family factors and environmental factors found that the family factors of family parenting ($\bar{X} = ๓.๒๒$, $SD = ๐.๓๒$), which was different from family factors in parenting. Family Factors, Relationship between Fathers and Mothers, ($\bar{X} = ๓.๒๕$, $SD = ๐.๒๙$). The relationship between maternal and femininity ($\bar{X} = ๓.๒๕$, $SD = ๐.๓๑$), social and environmental factors in perception of sexual deviation from the male media ($\bar{X} = ๓.๑๑$, $SD = ๐.๓๘$).). Social and environmental factors related to sexual deviance from the female media ($\bar{X} = ๓.๑๔$, $SD = ๐.๓๘$). Social and environmental factors in relation to persons with deviant behavior. The difference in sex between male and female ($\bar{X} = ๓.๒๕$, $SD = ๐.๒๖$) was found to be statistically significant. Each factor can cause deviation.

๒. Relationship between variables: Relationship between father and mother. Correlated with parenting the most at .๓๐๕, and family parenting and relationships with individuals with sexual deviance had the smallest correlations.

๓. Family parenting This is a variable that can predispose to sexual deviation of ๑๔.๔%, which can predispose to behavioral predisposition. Raw score.

The discriminant equation in raw scores.

$$Y' = ๒.๖๒๓ + .๔๑๐ X_๑$$

The discriminant equation in standard scores.

$$Z_Y' = ๓.๘๘ X_๑$$

Keyword : Bachelor Degree, Factors effecting sexually deviant behavior

Major Advisor

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากหน่วยงานหลายฝ่ายและบุคคลหลายท่าน ไม่อาจนำมากล่าวได้ทั้งหมด ซึ่งผู้มีพระคุณที่ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำตรวจทานและแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน เพื่อให้การเขียนรายงานการฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ จุ่มปาแฝด ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ทองสอดแสง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ว่าที่ร้อยตรี ดร.อริญ ชูยกระเตื่อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล เอกะกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์เพ็ญ ภูโสภา อาจารย์ไพรินทร์ ทองกลม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้การอำนวยความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลให้ผ่านลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณคุณพ่อธีระ คุณแม่ฉลวย พลพาหะ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้วิทยาการด้านต่างๆซึ่งมีส่วนสำคัญในการวางรากฐานของชีวิต ให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จในชีวิตในปัจจุบันและในอนาคต

นางสาวนัตยา พลพาหะ

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
ABSTRACT.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์.....	๓
ขอบเขตการวิจัย.....	๔
ตัวแปรที่ศึกษา.....	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๗
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	๗
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๘
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นและพัฒนาการของวัยรุ่น.....	๘
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ.....	๑๘
แนวคิดเกี่ยวกับการทำความเข้าใจร่วมเพศและหญิงรักหญิง.....	๓๕
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ.....	๓๙
ทฤษฎีเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ในครอบครัว.....	๔๕

หัวเรื่อง	หน้า
แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพและอัตมโนทัศน์.....	๕๑
แนวคิดเกี่ยวกับการเลียนแบบ.....	๕๘
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	๕๙

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖๒
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๗๐
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๗๐
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๗๒
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๗๔
การเก็บรวบรวมข้อมูลและการกระทำ.....	๗๕
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๗๖
สถิติที่ใช้.....	๗๗
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๘๐
สัญลักษณ์ที่นำเสนอในงานวิจัย.....	๘๐
ลำดับขั้นในการนำเสนอข้อมูล.....	๘๐
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๑๐๖
บทที่ ๕ สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	๑๐๘
สรุปผลการวิจัย.....	๑๐๘
อภิปรายผล.....	๑๐๙
ข้อเสนอแนะ.....	๑๑๑
บรรณานุกรม.....	๑๑๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

หัวเรื่อง	หน้า
ภาคผนวก.....	๑๑๗
ภาคผนวก ก.....	๑๑๘
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	๑๑๙
ภาคผนวก ข.....	๑๒๐
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๑๒๑
แบบสอบถาม.....	๑๒๒

ภาคผนวก ค.....	๑๓๐
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๑๓๐
ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวิทยานิพนธ์เฉพาะ.....	๑๓๑
ค่าอำนาจจำแนก.....	๑๓๔
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	๑๓๗
ประวัติผู้วิจัย.....	๑๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๑ จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาตามคณะที่เรียน	๗๑
๒ ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	๘๑
๓ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวของเพศชาย.....	๘๓
๔ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขันเพศชาย.....	๘๓
๕ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตยเพศชาย.....	๘๕
๖ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลยเพศชาย.....	๘๖
๗ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศชาย.....	๘๗
๘ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้านการเป็นแบบ อย่างแก่สมาชิกในครอบครัวเพศชาย.....	๘๗
๙ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้านการอบรมแก่ สมาชิกในครอบครัวเพศชาย.....	๘๘
๑๐ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้านการให้ คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัวเพศชาย.....	๘๙
๑๑ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูครอบครัวของเพศหญิง.....	๙๐
๑๒ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันของครอบครัวเพศหญิง	๙๐
๑๓ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตยเพศหญิง.....	๙๒
๑๔ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลยเพศหญิง.....	๙๓
๑๕ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาเพศหญิง.....	๙๔
๑๖ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้านการเป็น แบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัวเพศหญิง.....	๙๔

ตารางที่	หน้า
๑๗ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้ การอบรมแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศหญิง.....	๙๕
๑๘ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้ ให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศหญิง.....	๙๖

- ๑๙ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับปัจจัยทางด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูล
ด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนเพศชาย.....๙๖
- ๒๐ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดลอม ด้านความสัมพันธ์กับ
บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพศชาย.....๙๗
- ๒๑ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับปัจจัยทางด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูลด้าน
ความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนเพศหญิง.....๙๘
- ๒๒ ค่า \bar{X} , S.D. และค่าระดับปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดลอม ด้านความสัมพันธ์กับ
บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพศหญิง
.....๙
- ๒๓ ค่า \bar{X} , S.D. และระดับค่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพศชาย
.....๑๐
- ๑
- ๒๔ ค่า \bar{X} , S.D. และระดับค่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพศหญิง
.....๑๐
- ๒
- ๒๕ สรุปผลระหว่างปัจจัยแต่ละด้านของเพศชายและเพศหญิง.....
- ๑๐๓
- ๒๖ การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
.....๑๐
- ๔ RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
- ๒๗ ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
.....๑๐
- ๕
- ๒๘ ผลการค้นหปัจจัยพยากรณ์.....
- ๑๐๖
- ๒๙ ค่าสหสัมพันธ์ของปัจจัยที่ได้จากการใช้ตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์.....๑๐๖

สารบัญรูปร่าง

แผนภาพที่

หน้า

- ๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย.....๗
- ๒ ระบบเพศสัมพันธ์ (Sexual System).....๔๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ธรรมชาติจะแบ่งกลุ่มมนุษย์ออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ คือชายและหญิงอย่างชัดเจนจะทำให้มนุษย์ทั้ง ๒ กลุ่ม มีความแตกต่างด้วยลักษณะทางเพศ ทั้งในด้านของสรีระ กิริยาท่าทาง และน้ำเสียงซึ่งถูกกำหนดโดยฮอร์โมนทางเพศ อีกทั้งความคิดและการแสดงออกซึ่งเกิดจากค่านิยมของสังคม โดยให้ผู้ชายมีความเข้มแข็ง อดทน รู้จักเสียสละกล้าหาญและมีความเป็นผู้นำ ส่วนผู้หญิงให้มีความเรียบร้อย อ่อนหวาน รู้จักสงวนท่าทีไม่ก้าวร้าว จัดให้ชายคู่กับหญิง เพื่อการมีเพศสัมพันธ์ปกติ และการสืบพันธุ์ก็ตาม แต่กระนั้นมนุษย์แต่ละคนยังมีความละเอียดของชีวิตที่แตกต่างกันไป ความผิดปกติบางประการของอวัยวะภายในของสภาพจิตใจและสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นมา ต่างมีส่วนผลักดันให้มีพัฒนาการทางเพศของมนุษย์ผิดเพี้ยนไปจากเพศที่เกิดขึ้นมาได้ ความเป็น “รักร่วมเพศ” จึงเกิดขึ้น

ในยุคที่สังคมมีลักษณะพหุวัฒนธรรม สมาชิกของสังคมมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติ รูปแบบการใช้ชีวิตและมีการยอมรับในความเปลี่ยนแปลงรวมทั้งความแตกต่างของกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติ พฤติกรรมบางอย่างที่เคยต้องปกปิดไว้เนื่องจากขัดต่อวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อเดิม ๆ ก็ได้รับการเปิดเผยและยอมรับมากยิ่งขึ้น สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดคือการ มีตัวตนในสังคมของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีศัพท์เรียกกันทั่วไปตั้งแต่ กะเทย สาวประเภทสอง คนรักร่วมเพศเดียวกัน เพศที่สาม คนข้ามเพศ เกย์ทอมดี้ เป็นต้น

ภาพของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยเฉพาะสาวประเภทสอง ได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถและเป็นที่ยอมรับในสังคมผ่านทางพื้นที่สาธารณะและพื้นที่เฉพาะที่สังคมไทยขีดเส้นให้เช่น วงการบันเทิง วงการความสวยความงาม รวมทั้งวงการสื่อมวลชน ภาพสะท้อนชีวิตของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศจำนวนมากได้ถูกนำเสนอเผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ในรูปแบบของละคร ภาพยนตร์ รวมทั้งบุคคลเพศที่สามก็มีบทบาทเปิดเผยตัวตนมากขึ้นในวงสังคม ทำหน้าที่พิธีกร ผู้วิพากษ์วิจารณ์โฆษณา ทำให้ชีวิตของคนกลุ่มนี้มีให้เห็นทั้งในสังคมทั่วไปและผ่านทางสื่อต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนั้นเมื่อกล่าวถึงรูปลักษณ์ของชาวเพศที่สาม หลายคนคงปฏิเสธไม่ได้ว่ารูปลักษณ์ของหลายคนมีความสวยงามกลายเป็นที่ยอมรับในสังคมไทย คนไทยจำนวนไม่น้อยให้การชื่นชม แม้แต่ในสายตาชาวต่างชาติบุคคลที่เป็นเพศที่สามก็มีรูปลักษณ์สวยงามในระดับโลก ภาพเหล่านี้ทำให้สังคมไทยถูกมองว่าเปิดกว้างและให้การยอมรับและเข้าใจเพศที่สามหรือกลุ่มบุคคลรักร่วมเพศมากขึ้น เห็นได้จากกลุ่มบุคคลรกร่วมเพศเดียวกันกล้าแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของตนเอง สังคมยอมรับใน ความสามารถของบุคคลเหล่านี้โดยไม่ได้กีดกันเนื่องจากเหตุผลเกี่ยวกับบรรณนิยมทางเพศ สังคมไทยให้ การยอมรับและมีความใจกว้างในประเด็นเกี่ยวกับ

ความหลากหลายทางเพศระดับหนึ่ง โดยเฉพาะ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน จนกระทั่งมีผู้เปรียบว่าประเทศไทยเป็นดัง “แดนสวรรค์ของ เพศที่สาม” (นรุตม์ ศุภวรรธนะกุล, ๒๕๕๗)

ในขณะที่เดียวกันก็คงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่ายังมีคนบางกลุ่มก็ยังมีรู้สึกและมองผู้มีความหลากหลายทางเพศนี้ในแง่ลบหรือยังไม่ยอมรับโดยสมบูรณ์ สังคมไทยเองยังคงมีปัญหาการกีดกัน ความรังเกียจอย่างไร้เหตุผล รวมถึงความเชื่อผิด ๆ และความไม่มั่นใจที่มีต่อการรักเพศเดียวกัน การข้ามเพศ และประเด็นเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศอื่น ๆ การกีดกันผู้มีความหลากหลายทางเพศที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมเรื่องหนึ่งคือ การออกระเบียบไม่ให้ผู้ที่แปลงเพศ เกย์และหญิงรักรักหญิงเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙-๒๕๔๐ แต่ข้อห้ามดังกล่าวก็ถูกยกเลิกไปแล้ว รวมทั้งการตีตราผู้ที่มีลักษณะข้ามเพศเป็นการผิดเพศหรือผิดธรรมชาติแต่การแสดงออกในสังคมของบุคคลทั่วไปที่ไม่ยอมรับความหลากหลายทางเพศ มักไม่มีการแสดงออกอย่างชัดเจน แม้ไม่มีการว่ากล่าว แต่อาจแสดงด้วยภาษากาย สายตาที่สื่อถึงการไม่ยอมรับ มองว่าเป็นกลุ่มที่มีความแปลกแยก หรือมีการเรียกชื่อที่สื่อไปในทางลบ เช่น กะเทย ตืดเกย์ การปรากฏภาพของเกย์และกะเทยที่ออกมาตามสื่อต่างๆ ทั้งหนังสือพิมพ์ ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ยังมีการแสดงภาพเชิงลบ เช่น เป็นตัวตลก แสดงกิริยาท่าทางในลักษณะคลั่งไคล้ในราคะ หรือการเสนอข่าวที่แสดงว่าบุคคลเพศที่สามมีอารมณ์รุนแรง โหดเหี้ยม หรือขายบริการ เป็นภัยสังคมที่ไปหลอกลวง มอมยาเพื่อไปปลดทรัพย์คู่ขา เป็นต้น

การศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศมักเน้นไปที่การทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องสถานะเพศ (Gender) และเพศวิถี (Sexuality) ทำความเข้าใจบุคคลเหล่านี้ทั้งในด้านการอธิบายสาเหตุการยอมรับตนเองสืบเนื่องมาจากมิติด้านวัฒนธรรม ศาสนา ระบบคิด ซึ่งแสดงให้เห็นความซับซ้อนของการเป็นอยู่ของผู้ที่มีเพศวิถีที่แตกต่างไปจากบรรทัดฐานของสังคม

สำหรับการศึกษาทัศนคติที่มีต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่ผ่านมาไม่มีการแสดงให้เห็นความแตกต่างของประชากรวัยต่าง ๆ แต่มีการศึกษากับกลุ่มประชากรทั่วไป เช่น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง “สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ ๓” โดยนิด้าโพล ทำการสำรวจเกี่ยวกับการยอมรับเพศที่สามในสังคมไทย ใน พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๒๕๒ ตัวอย่าง แต่ได้จำกัดว่าเป็นความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่สามที่เป็นเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานในองค์กรและสมาชิกหรือคนในครอบครัวเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่ยอมรับได้ แต่ยอมรับเพื่อน/เพื่อนร่วมงานได้มากกว่ายอมรับสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศที่สาม (ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล”, ๒๕๕๗) สะท้อนให้เห็นการยอมรับของเพศที่สามในสังคมไทยในเรื่องที่ใกล้เคียงถือว่าเป็นเรื่องปกติมากกว่าเรื่องที่ใกล้ตัว

เนื่องจากสังคมไทยประกอบด้วยประชากรที่มีความหลากหลายในด้านลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ซึ่งความคิดเห็นและมุมมองการใช้ชีวิตมีทั้งเสมือนไปในทิศทางเดียวกันและความคิดเห็นที่แตกต่างขัดแย้งเข้าใจไม่ตรงกัน ซึ่งความแตกต่างของทัศนคติและพฤติกรรมต่าง ๆ นอกจากจะเกิดการได้รับข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันแล้ว อาจเกิดความแตกต่างของประสบการณ์ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว การบอกเล่าของบิดามารดา ผู้ให้การเลี้ยงดู หรือเกิดจากการเติบโตในสังคมที่มีสภาพแวดล้อม สถานการณ์บ้านเมือง สังคม เศรษฐกิจที่ต่างกันในช่วงเวลาต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ทัศนคติและค่านิยม

ต่อพฤติกรรมต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ดังนั้นบุคคลที่เติบโตในแต่ละยุคสมัยที่ต่างกันย่อมมีรูปแบบพฤติกรรม การรับรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกันจนทำให้เกิดทัศนคติและการใช้ชีวิตที่ต่างกักัน ซึ่งในอดีตความเป็ยเบนทางเพศถูกมองว่าเป็นความผิดปกติทางเพศเป็นความวิปริตที่เกิดจากจิตใจ และสิ่งทีผิดไปจากธรรมชาติที่มนุษย์พึงจะกระทำเป็ยพฤติกรรมที่ผู้กระทำสมควรที่ผู้กระทำสมควรได้รับคำตำหนิตึยยนหรือการลงโทษจากสังคม ซึ่งถือได้ว่ามีจำนวนไม่น้อยที่มักจะทำมองว่าตนเองเป็นพวกชนกลุ่มน้อย เช่นเดียวกับกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ เช่น เช่นชาวมอร์แกนหรือกลุ่มชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เป็นต้น ทีมีการรวมตัวกันและมีการจัดระเบียบแบบแผนได้เกิดขึ้นในกลุ่ม เพื่อต้องการแยกตนเองออกจากสังคม เพราะความแตกต่างนี้เอง จึงทำให้กลุ่มรู้สึกตนเองเป็นกลุ่มคนเฉพาะกลุ่มที่บุคคลทั่วไปยังมีอคติและไม่ยอมรับในสังคมการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทีมีผลต่อพฤติกรรมการเป็ยเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาเพื่อเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างทางเพศทีเกิดขึ้นกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และเพื่อเป็นแนวทางในการพื้นฐานสำหรับสถาบันครอบครัวในการปลูกฝังเจตคติและค่านิยมในเรื่องของบทบาททางเพศต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทีส่งผลต่อพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศ ของเพศชาย และเพศหญิง นักศึกษาระดับปริญญาตรี

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในแต่ละด้าน ของเพศชายและเพศหญิงทีส่งผลต่อพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศ ของเพศชาย และเพศหญิง นักศึกษาปริญญาตรี

๑.๒.๓ เพื่อวิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศ

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

๑.๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๓.๑.๑ ประชากร คือนักศึกษาชาย หญิง ทีกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน ๒,๖๐๙ คน

๑.๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาทีกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณของยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๔๗ คน จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multiple Stage Random Sampling)

๑.๓.๒ ตัวแปรทีศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทีเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยทีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้

๑.๓.๒.๑ ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

๑) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

- ๑.๑) คณะที่เรียน
- ๑.๒) รสนิยมทางเพศ
- ๑.๓) ลักษณะทางครอบครัว
- ๑.๔) ผู้มีบทบาทสำคัญในครอบครัว
- ๑.๕) การรู้จักกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

๒) ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย

- ๒.๑) การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวประกอบด้วย
- ๒.๒) การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวด
- ๒.๓) การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตย
- ๒.๔) การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย
- ๒.๕) ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา
- ๒.๖) การเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว
- ๒.๗) การอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว
- ๒.๘) การให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัว
- ๒.๙) ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย
- ๒.๑๐) การรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน
- ๒.๑๑) ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

๑.๓.๒.๒ ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

๑.๔ นิยามศัพท์เฉพาะ

“ปัจจัยส่วนบุคคล” หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาในจังหวัดมหาสารคามที่คาดว่าจะมีผลต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ บุคลิกภาพ รสนิยมทางเพศลักษณะท่าทาง ลักษณะนิสัย

“คณะที่เรียน” หมายถึง คณะที่นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ ๑ ทำการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“รสนิยมทางเพศ” หมายถึง รูปแบบพื้นฐานทางอารมณ์ ความใคร่หรือความสนใจทางเพศต่อชายหญิง หรือทั้งสองเพศ หรือไม่ใช่เพศไหน หรือเพศที่สาม

“ลักษณะครอบครัว” หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างบิดากับมารดาในปัจจุบันแบ่งเป็นอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม หรือเสียชีวิตแล้วทั้งคู่

“ผู้มีบทบาทสำคัญในครอบครัว” หมายถึง บุคคลที่มีอำนาจตัดสินใจเรื่องราวและความเป็นอยู่ของทุกคนในครอบครัว

“ปัจจัยด้านครอบครัว” หมายถึง ลักษณะทางด้านครอบครัวของนักศึกษาที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดา

“การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว” หมายถึง การที่ผู้ใหญ่มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ทั้งโดยตรงและทางอ้อม ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ หรือสัมพันธ์ภาพระหว่างพ่อแม่กับลูก ซึ่งจะทำให้ครอบครัวมีบรรยากาศแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขันหรือแบบเผด็จการ และแบบปล่อยปละละเลย

“การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย” หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่าเป็นอิสระปฏิบัติตนอย่างยุติธรรม บิดา มารดามีความอดทนไม่ตามใจมากเกินไป และไม่มี การเข้มงวดกวดขันจนเกินไป ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของบุตรให้ความร่วมมือแก่บุตรตามโอกาสอันควร

“การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันหรือแบบเผด็จการ” หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่าเป็นอิสระต่อกฎ ก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของตนเอง ยับยั้งการแสดงออก ทำให้ตนเองรู้สึกผิดเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถูกบังคับให้ทำตามความต้องการของบิดามารดา และบิดามารดาใช้คำพูดที่ทำให้ตนเองรู้สึกอับอาย

“การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย” หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่าตนได้รับการตามใจ ไม่ได้ได้รับการเอาใจใส่และไม่ได้รับคำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร

“ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา” หมายถึง การที่บิดามารดาประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุตร โดยมีการเติมเต็มความรักและความรักให้แก่ครอบครัวอยู่เสมอ คอยชี้แนะแนวทางที่ดี คอยตักเตือนไม่ให้บุตรกระทำผิดต่อกฎระเบียบของสังคมหรือเบียดเบียนผู้อื่น และเป็นที่ปรึกษาแก่บุตรเมื่อบุตรมีปัญหา

“ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม” หมายถึง สภาพแวดล้อมทางสังคมของนักศึกษาที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ลักษณะคือ ความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และการรับรู้ข้อมูลด้านการเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน

“การรับรู้ข้อมูลด้านการเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน” หมายถึง การที่นักศึกษารับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยผ่านสื่อชนิดต่างๆ เช่นคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หนังสือนิตยสาร วารสาร และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

“ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ” หมายถึง การที่นักศึกษามีความใกล้ชิดคุ้นเคย และสนิทสนมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

“นักศึกษาปริญญาตรี” หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ” หมายถึง ความผิดปกติในคนที่มีความรู้สึกทางเพศ ทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกไม่เหมาะสม แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคม มักมีสาเหตุจาก

สภาพจิตใจที่ผิดปกติทำให้เขาไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ แต่มีได้หมายความว่า “เป็นโรคจิตหรือ วิตจริต” เป็นเพียงความผิดปกติทางจิตเวช พวกบุคลิกภาพผิดปกติ (Personality Disorder) เท่านั้น

๑.๕ ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑.๕.๑นำไปใช้ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษา

๑.๕.๒ทำให้สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสังคมที่อาศัยกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษา แสดงออกมา

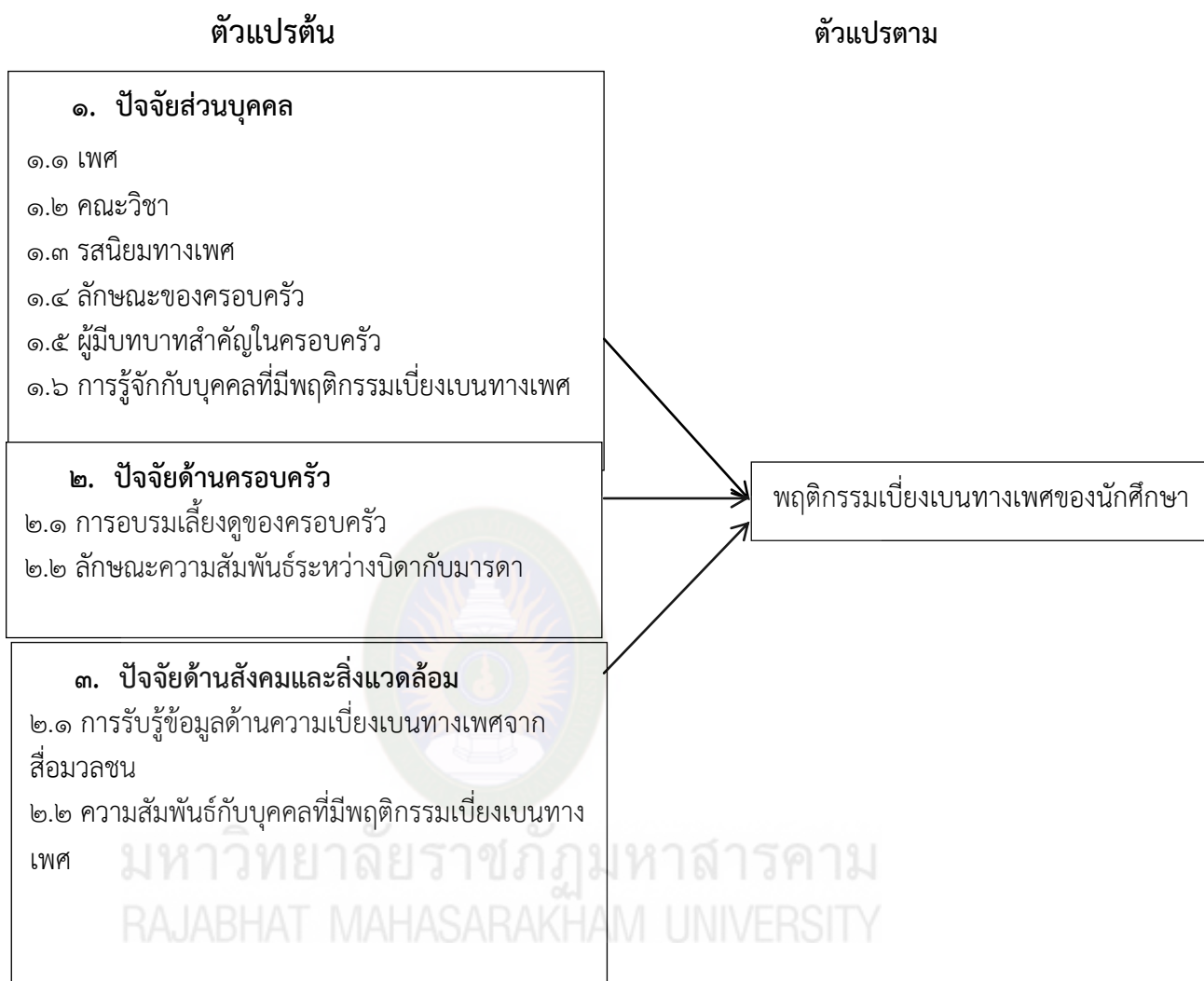
๑.๕.๓เป็นการก่อประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติในสถาบันการศึกษา ครอบครัว หรือใน สถาบันที่เกี่ยวข้องที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษา

๑.๕.๔เป็นแนวทางพื้นฐานสำหรับสถาบันทางครอบครัวที่จะปลูกฝังเจตคติและค่านิยมในเรื่อง บทบาททางเพศให้เหมาะสมกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

๑.๖ กรอบแนวคิดงานวิจัย

ภาพที่ ๑.๑ กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสาระสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและตำราวิชาการ รายงานที่เกี่ยวข้องและเอกสารสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ เพื่อเป็นทางแนวทางและสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นและพัฒนาการของวัยรุ่น
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการทำความเข้าใจร่วมกันเพศและหญิงรักหญิง
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ
5. ทฤษฎีเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ในครอบครัว
6. ความหมายของบุคลิกภาพและอัตมโนทัศน์
7. แนวคิดเกี่ยวกับการเลียนแบบ
8. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นและพัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จึงนับว่าเป็นวิกฤติช่วงหนึ่งของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงต่อของวัยเด็กและผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นของวัยจะมีการเปลี่ยนแปลงมากมายเกิดขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเองและบุคคลรอบข้าง หากกระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยการดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิดจะช่วยให้อายุวัยรุ่นสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมบรรเทาปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น แลเป็นทั้งแรงผลักดัน และแรงกระตุ้นให้มีพัฒนาการด้านอื่นๆเป็นไปด้วย

คำจำกัดความของคำว่า “วัยรุ่น” มีความหลากหลาย เนื่องจากขึ้นกับความแตกต่างของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนความแตกต่างทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสรีระวิทยาของวัยรุ่นในแต่ละแห่ง ดังความหมายที่นักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้ให้ไว้ ดังนี้

2.1.1 ความหมายของ“วัยรุ่น”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2544) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่น คือภาวะหรือเหตุการณ์ที่อยู่ในระยะต่อกันถือว่าเป็นระยะสำคัญที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพหรือความคิด เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่

พนม เกตุมาน (2550) อธิบายว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายด้าน เด็กจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุประมาณ 12-13 ปี โดยส่วนใหญ่เพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี และจะเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุประมาณ 18 ปี จึงจะเข้าสู่ผู้ใหญ่

อัมพร เบญจพลพิทักษ์ (2550) ได้กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่ผู้ใหญ่ ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม รวมทั้ง มีการพัฒนาทางเพศที่สมบูรณ์

สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์ (2551) ได้อธิบายเกี่ยวกับวัยรุ่นว่า เป็นช่วงวัยที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา

อาภรณ์ ดีนาน (2551) กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กเข้าสู่ผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่องและมองเห็นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนแล้ว ช่วงวัยรุ่นยังเป็นช่วงที่ต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเองจากเด็กสู่บทบาทของผู้ใหญ่ที่จะต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น

สรุปว่าวัยรุ่น หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 11-19 ปี เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่แต่ไม่สามารถจะกำหนดแน่นอนได้ว่า เริ่มต้นและสิ้นสุดลงเมื่อใด คำจำกัดความคำว่า “วัยรุ่น” มีความหลากหลาย เนื่องจากขึ้นกับความแตกต่างของขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ตลอดจนความแตกต่างทางสังคม

2.1.2 พัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายด้าน ทำให้ต้องมีการปรับตัวหลายด้านพร้อมๆ กัน จึงเป็นวัยที่จะเกิดได้มาก การปรับตัวได้สำเร็จจะช่วยให้วัยรุ่นพัฒนาตนเองเกิดบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตต่อไป การเรียนรู้พัฒนาการวัยรุ่นจึงมีประโยชน์ทั้งต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และช่วยป้องกันปัญหาต่างๆ ในวัยรุ่น เช่น ปัญหาทางเพศ หรือปัญหาการใช้สารเสพติด

ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคม (Psychosocial Developmental Stage) ของอีริกสัน (Erikson, 1994) ให้ความหมายช่วงวัยรุ่นว่า คืออายุ 11-20 ปี เป็นวัยแห่งการพัฒนาเอกลักษณ์ และการสับสนบทบาท (Identity & Confusion) การย่างเข้าสู่วัยรุ่น และระยะเวลาของวัยรุ่นแตกต่างกันไปตามลักษณะของเด็กเอง ได้แก่ กรรมพันธุ์ เศรษฐฐานะ สังคม และวัฒนธรรม การที่เด็กมีความ

แตกต่างกัน ทำให้เด็กแต่ละคนเข้าสู่วัยรุ่นไม่พร้อมกัน ดังนั้นจึงได้มีการแบ่งระยะของวัยรุ่น แตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุระหว่าง 10-15 ปี มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ลักษณะพฤติกรรมทางเพศเจริญอย่างรวดเร็ว
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุระหว่าง 16-19 ปี เป็นระยะที่ตื่นตัว โหม่ง่าย เพื่อนมีอิทธิพลสูง เริ่มสนใจเพศตรงข้าม การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเริ่มสมบูรณ์ขึ้น
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Lute Adolescent) มีอายุระหว่าง 20-24 ปี ช่วงนี้จะรู้จักบทบาททางเพศตนเอง มีความอิสระในการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ค่อนข้างยอมรับการให้คำแนะนำ ได้ง่ายกว่าวัยต้น ๆ ให้ความสนใจกับคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องการป้องกันปัญหาทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม

วัยรุ่นอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่านจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะซึ่งต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อารมณ์ และจิตสังคม (สุริยเดวทรีปาตี, 2551) สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

วัยนี้มีการเจริญเติบโตสูงใหญ่ได้รวดเร็ว โดยเฉพาะคอ แขน ขา มากกว่าลำตัว และการเจริญเติบโตหรือการขยายขนาดของร่างกายในแต่ละส่วนอาจเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน หรือไม่ปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน วัยรุ่นชายจะมีไขมันใต้ผิวหนังบางลง พร้อม ๆ กับมีกล้ามเนื้อเพิ่มมากขึ้นและแข็งแรงขึ้น ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นชายดูผอมลง โดยเฉพาะที่ขา น่อง และแขน สำหรับวัยรุ่นหญิงจะมีการสะสมไขมันใต้ผิวหนังเพิ่มขึ้นอีก โดยเฉพาะที่เต้านมและสะโพก ประมาณร้อยละ 50 ของ วัยรุ่นหญิงจะรู้สึกไม่พอใจในรูปลักษณ์ของตน และมักคิดว่าตัวเองอ้วนเกินไป โครงสร้างใบหน้า จะมีกระดูกของจมูกโตขึ้น ทำให้ตั้งจมูกเป็นสันขึ้น กระดูกขากรรไกรบน และขากรรไกรล่าง เติบโตเร็วมาก เช่นเดียวกับกล่องเสียง ลำคอ และวัยรุ่นชายจะเติบโตเร็วกว่าวัยรุ่นหญิง เป็นเหตุให้ วัยรุ่นชายเสียงแตก นอกจากนี้ฮอร์โมนเพศมีผลต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย และอวัยวะเพศใน วัยรุ่น อีกทั้งส่งผลต่อความรู้สึกทางอารมณ์และจิตใจ ปฏิบัติการการเรียนรู้ ฯลฯ วัยรุ่นจึงต้องปรับตัว ให้เข้ากับสภาพร่างกายที่เปลี่ยนไป ต้องเข้าใจและควบคุมอารมณ์ความรู้สึกที่พลุ่งพล่านขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนต่าง ๆ อีกด้วย

การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ วัยรุ่นหญิงมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงระยะ 1 ปี ก่อนที่จะมีประจำเดือน โดยเฉพาะการเจริญเติบโตของเต้านม ซึ่งเริ่มมีการขยายขนาดเมื่ออายุประมาณ 8-13 ปี ในช่วงอายุ 11-13 ปี วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) จะมีรูปร่างเป็นสาวเต็มตัว ในขณะที่ผู้ชายยังคงดูเป็นเด็กชายตัวเล็ก ๆ ทำให้สับสนและกังวลกับสภาพร่างกายได้

การมีรอบเดือนครั้งแรก จะมีเมื่ออายุประมาณ 12-13 ปี และการที่มีประจำเดือนแสดงให้ เห็นว่ามดลูกและช่องคลอดได้เจริญเติบโตเต็มที่ การมีรอบเดือนครั้งแรก อาจทำให้รู้สึกพอใจและภูมิใจที่เป็นผู้หญิงเต็มตัว หรืออาจรู้สึกในทางลบ คือ หวั่นไหว หวาดหวั่น หรือตกใจได้เช่นกัน สำหรับวัยรุ่นชาย จะเริ่มมีการเจริญเติบโตของลูกอัณฑะเมื่อเข้าสู่ช่วงอายุ 1-13 ปี ครึ่ง และใช้ เวลานาน 2-4 ปี กว่าที่จะเติบโต และทำงานได้อย่างสมบูรณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง (อายุ 14-16 ปี) ลูกอัณฑะเจริญเติบโตและทำงานได้เต็มที่ จึงสามารถพบภาวะฝิ่นเปียกได้ บางคนเข้าใจผิดคิดว่าฝิ่น เปียกเกิดจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือเป็นความผิดปกติร้ายแรง

2. การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ สังคม

ผลจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ทำให้เกิดผลกระทบต่ออารมณ์และจิตใจได้ ทั้ง ความวิตกกังวล หงุดหงิด หงุดหงิด หงุดหงิด ไม่พอใจในรูปร่างที่เปลี่ยนไป วัยรุ่นจะมีความวิตกกังวลในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 วิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย โดยเด็กผู้ชายจะกังวลเกี่ยวกับความแข็งแรงของร่างกาย ไม่มั่นใจในความเป็นชาย มักถูกล้อเลียน กลั่นแกล้งจากเพื่อน ๆ ที่รูปร่างใหญ่โตกว่า วัยรุ่นหญิงที่โตเร็วกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน (Early future) มักจะรู้สึกอึดอัดและรู้สึก เคอะเขิน ประหม่าอายต่อสายตาและคำพูดของเพศตรงข้าม ในขณะที่สภาพอารมณ์ จิตใจยังเป็นเด็ก

2.2 วิตกกังวลเกี่ยวกับอารมณ์เพศที่สูงขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนเพศ ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมาได้บ่อย วัยรุ่นที่มีกิจกรรมเบี่ยงเบนความสนใจ ทำให้ควบคุมอารมณ์ได้อย่างดี โดยเฉพาะการเล่นกีฬากลางแจ้งเป็นประจำและด้วยความที่มีความอยากรู้อยากเห็นเป็นทุน ประกอบกับระดับฮอร์โมนเพศที่สูงขึ้น จะทำให้วัยรุ่นเรียนรู้ที่จะหัดสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง อยากรู้อยากเห็นกิจกรรมทางเพศ

2.3 วิตกกังวลกลัวการเป็นผู้ใหญ่ กลัวไม่เป็นที่ยอมรับจากคนรอบข้าง มักจะกลัวความรับผิดชอบ ซึ่งจะรู้สึกว่าเป็นภาระที่หนักหนาย่างยาก บางครั้งอยากจะเป็นเด็ก อยากรู้อยากเห็นกิจกรรมทางเพศ ร่าเริง เบิกบาน

2.4 วิตกกังวลในความงามของร่างกาย ในวัยนี้ จะรู้สึกต้องการให้คนรอบข้างชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอกของตน สมเพศ สมวัย เป็นวิธีทางหนึ่งที่จะเข้าสู่สังคมและดึงดูดเพศตรงข้าม จึงเห็นวัยนี้พิถีพิถันในการเลือกเสื้อผ้า เครื่องประดับ การแต่งตัวเป็นพิเศษ การวางตัวให้ สมบทบาททางเพศ การวางตัวในสังคม และความสนใจในแต่ละเรื่องอาจอยู่ได้ไม่นาน

3. การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ

วัยรุ่นมีจิตใจละเอียดอ่อน เปราะบางและง่ายต่อการถูกชักจูง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ฮอร์โมนเพศ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจดังต่อไปนี้

3.1 ความรักและความห่วงใย ความรู้สึกอยากที่จะถูกรัก และยังอยากได้รับความเอาใจใส่ ห่วงใยจากบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก แต่มักมีข้อแม้ว่าจะต้องไม่ใช่การแสดงออกของพ่อแม่ที่ทำกับเขาราวกับเด็กเล็ก ๆ ไม่ต้องการความเจ้ากี้เจ้าการ ไม่ต้องการให้แสดงความห่วงใยอยู่ตลอดเวลา

3.2 เป็นอิสระอยากทำอะไรได้ด้วยตัวของตัวเองอยากทำในสิ่งที่ตัวเองคิดว่าดี อยากมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยากทำด้วยห่างจากพ่อแม่ ห่างจากคำสั่ง การเจริญเติบโตในการทำงานของสมอง ทำให้มีความคิดเป็นของตัวเอง เริ่มมีความคิดแบบนามธรรม (Abstract thinking) การแยกจากพ่อแม่บางครั้งอาจทำให้รู้สึก “สูญเสีย” ในความรัก ความเอาใจใส่จากพ่อแม่ แต่ถ้าพวกเขายอมรับการดูแลหรือยอมทำตามคำสั่งก็จะขัดกับความต้องการที่จะเป็นเด็กโต เป็นอิสระของตนเอง ที่ต้องการพึ่งพาผู้อื่น

3.3 ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการที่ได้รับการยอมรับในสิ่งที่มาจากตัวของ ตัวเขา ทำให้พวกเขามั่นใจในตัวเอง พ่อแม่ต้องส่งเสริมให้วัยรุ่นได้ช่วยเหลือตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามวัยคน

3.4 อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง มีการลองผิดลองถูก และคอยสังเกตดูจากปฏิกิริยาของคนรอบข้างเพื่อตัดสินใจว่าสิ่งที่ทำนั้นดีเลวเป็นอย่างไร การสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กคงสภาพ การอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง และได้มีโอกาสทดลองสิ่งแปลกๆใหม่ๆในขอบเขตที่เหมาะสม เพิ่มขึ้นตามวัย จะทำให้ก้าวเข้าสู่วัยรุ่นด้วยความภาคภูมิใจ พฤติกรรมอยากลอง มักจะมีสูงสุด ในช่วงวัยรุ่นตอนกลาง เป็นเด็กที่ไม่ใช่เป็นผู้ใหญ่ก็ไม่เชิง แนวความคิดและการยับยั้งตัวเองมีไม่มากพอ

3.5 ความถูกต้องยุติธรรม โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง มักจะถือความยุติธรรม เป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงให้ความสำคัญอย่างจริงจัง กับความถูกต้องยุติธรรม ตามทัศนคติของตนเป็นอย่างยิ่ง และอยากทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อเรียกร้องความยุติธรรม

3.6 ความตื่นเต้น ทำท่าย ความต้องการหาประสบการณ์แปลกๆใหม่ๆเกลียดความจำเจซ้ำซาก วัยรุ่นจะสร้างความตื่นเต้นทำท่ายกับการที่กระทำผิดต่อกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของบ้านเมือง และกฎของสังคม นั้นเป็นเพราะว่าเป็นความตื่นเต้น และรู้สึกว่าถูกทำท่าย

3.7 ต้องการการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของบ้าน ของกลุ่มเพื่อน ซึ่งเกิดจากการเลี้ยงดู ที่ยอมรับและมีความรักความผูกพันระหว่างพ่อแม่ลูก จากการฝึกฝนให้โอกาสวัยรุ่นในการตัดสินใจลงมือกระทำหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และรับฟัง พยายามทำความเข้าใจตาม ถ้าเบี่ยงเบนที่ช่วยแก้ไข ถ้าถูกต้องก็ชมเชยและชื่นชม ซึ่งจะส่งผลให้วัยรุ่นอยากเป็นที่ยอมรับจาก เพื่อน จากครู และจากคนอื่น ๆ ต่อไป จึงเป็นเหตุผลจูงใจกระทำความดีมากขึ้น ๆ

4. ลักษณะทั่วไปของวัยรุ่น

การที่เด็กผู้ชายผู้หญิงเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นเร็วช้าต่างกัน โดยที่เด็กผู้หญิงจะเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายก่อนเด็กชายประมาณ 2 ปี ซึ่งจะทำให้ในชั้นประถมตอนปลายหรือชั้นมัธยมต้นจะพบว่าวัยรุ่นหญิงจะมีร่างกายสูงใหญ่ เป็นสาวน้อยแรกรุ่น ในขณะที่พวกเด็กผู้ชายยังคงเป็นเด็กชายตัวเล็กๆ ทำให้ทั้งสองฝ่ายเกิดความสับสนและวิตกกังวลได้ เด็กผู้หญิงอาจกังวลว่าตนเองไม่หยุดสูงเสียที ในขณะที่เด็กผู้ชายก็เกิดความกังวลว่าทำไมตัวเองจึงไม่สูงใหญ่ (สุริยเดช ทริปาตี, 2551)

5. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

5.1 ขนาดและความสูง: ในวัยเด็กทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายจะมีความกว้างของไหล่และสะโพกใกล้เคียงกันแต่เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นผู้ชายจะมีอัตราเร็วในการเจริญเติบโตของไหล่มากที่สุด ทำให้วัยรุ่นผู้ชายจะมีไหล่กว้างกว่าในขณะที่วัยรุ่นผู้หญิงมีอัตราการเจริญเติบโตของสะโพกมากกว่าผู้ชาย นอกจากนี้การที่วัยนี้มีการเจริญเติบโตสูงใหญ่ได้รวดเร็ว โดยเฉพาะที่ คอ แขน ขา มากกว่าที่ ลำตัว จะทำให้วัยรุ่นรู้สึกที่ตัวเองมีรูปร่างเก้งก้างน่ารำคาญ และการเจริญเติบโตหรือการขยายขนาดของร่างกายในแต่ละส่วนอาจเกิดขึ้นไม่พร้อมกันหรือไม่เป็นไปตามขั้นตอน เช่น ร่างกายซิกซายและซิกซาวาเจริญเติบโตมีขนาดไม่เท่ากันในระยะแรกๆ ซึ่งเป็นเหตุทำให้เด็กตกอยู่ในความวิตกกังวลสูงได้ จึงควรให้ความมั่นใจกับวัยนี้

5.2 ไขมันและกล้ามเนื้อ : เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงมีความหนาของไขมันที่สะสมอยู่ได้ ผิวหนังใกล้เคียงกัน จนกระทั่งอายุประมาณ 8 ปี จะเริ่มมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว วัยรุ่นชายจะมีกำลังของกล้ามเนื้อมากกว่าวัยรุ่นหญิง พลังกำลังของกล้ามเนื้อจะแข็งแรงขึ้นหลังจากนั้นวัยรุ่นชายจะมีไขมันได้ผิวหนังบางลงพร้อมๆ กับมีกล้ามเนื้อเพิ่มมากขึ้นและแข็งแรงขึ้น ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นชายดูผอมลง โดยเฉพาะที่ขา น่อง และแขน สำหรับวัยรุ่นหญิงถึงแม้ว่าจะมีการเพิ่มขึ้นของกล้ามเนื้อ แต่ขณะเดียวกันจะมีการสะสมของไขมันใต้ผิวหนังเพิ่มขึ้นอีกโดยที่น้ำหนักจะเพิ่มได้ถึง ร้อยละ 25 ของน้ำหนักโดยเฉพาะไขมันที่สะสมที่เต้านมและสะโพก ประมาณร้อยละ 50 ของวัยรุ่นหญิงจะรู้สึกไม่พอใจในรูปลักษณ์ของตนและมักคิดว่าตัวเอง “อ้วน” เกินไป มีวัยรุ่นหลายคนที่ยายามลดน้ำหนักจนถึงขั้นที่มีรูปร่างผอมแห้ง

5.3 โครงสร้างใบหน้า ช่วงนี้กระดูกของจมูกจะโตขึ้น ทำให้ตั้งจมูกเป็นสันขึ้น กระดูกขา กรร-ไกลบนและ ขากรรไกรล่างเติบโตเร็วมากในระยะนี้ เช่นเดียวกับกล่องเสียง ลำคอ และ กระดูกอัย-ลอยด์ และพบว่าในวัยรุ่นชายจะเจริญเติบโตเร็วกว่าวัยรุ่นหญิงชัดเจน เป็นเหตุให้วัยรุ่น ชายเสียงแตก

5.4 การเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมน ทั้งฮอร์โมนการเติบโต (growth hormone) และ ฮอร์โมนจาก ต่อมธัยรอยด์มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโต รวมทั้งฮอร์โมนทางเพศ นอกจากระดับ ฮอร์โมนจะมีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตทางร่างกาย และอวัยวะเพศในวัยรุ่นแล้ว

ตัวของมันเอง ยังส่งผลถึงความรู้สึกทางอารมณ์และจิตใจ ปฏิบัติการการเรียนรู้ ฯลฯ ในวัยรุ่นอีกด้วย วัยรุ่นที่จะผ่าน ช่วงวิกฤตนี้ได้ นอกจากจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพร่างกายที่เปลี่ยนไปแล้ว ยังต้องเข้าใจและ ควบคุมอารมณ์ความรู้สึกที่พุ่งพล่านขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนต่างๆ อีกด้วย โดยเฉพาะต่อมไขมันใต้ผิวหนัง และต่อมเหงื่อจะทำหน้าที่เพิ่มมากขึ้น เป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหา เรื่อง “สิว” และ “กลิ่นตัว” แต่เนื่องจากวัยนี้จะให้ความสนใจเกี่ยวกับร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว และมีความระแวงระวังตัวเองมาก จึงทำให้วัยรุ่นพยายามที่จะรักษา “สิว” อย่างเอาเป็น เอาตาย ทั้ๆที่ “สิว” จะเป็นปัญหาในช่วงวัยนี้แต่ระยะสั้นๆ เท่านั้น

5.5 การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ วัยรุ่นหญิงมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ในช่วงระยะ 1 ปี ก่อนที่ จะมีประจำเดือน โดยเฉพาะการเจริญเติบโตของเต้านม ซึ่งเริ่มมีการขยายในขนาดเมื่ออายุ ประมาณ 8-13ปี และจะใช้เวลา 2-2 ปีครึ่ง จึงจะเจริญเติบโตเต็มที่ ในช่วงอายุ 11-13 ปี วัยรุ่นหญิง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) จะมีรูปร่างเป็นสาวเต็มตัว ดังนั้นในชั้นประถมตอนปลายหรือมัธยมต้นจะเห็นว่าวัยรุ่นสาวจะมีรูปร่างสูงใหญ่เป็นสาวน้อยแรกรุ่น ในขณะที่พวกผู้ชายยังคงเป็นเด็กชายตัว เล็กๆ ทั้ๆ ที่เด็กผู้หญิงเคยตัวเล็กกว่าเด็กผู้ชายมาตลอด ทำให้เด็กสับสนและเป็นกังวลกับสภาพ ร่างกายได้

การมีรอบเดือนครั้งแรก จะมีเมื่ออายุประมาณ 12-13 ปี การที่มีประจำเดือนแสดงให้ เห็นว่า มดลูกและช่องคลอดได้เจริญเติบโตเต็มที่ แต่ในระยะ 1-3 ปีแรกของการมีประจำเดือน มักจะเป็น การมีประจำเดือนโดยไม่มีไขตก รอบเดือนในช่วงปีแรกจะมาไม่สม่ำเสมอ หรือขาดหายไปได้ และ เมื่อมีประจำเดือนแล้ว พบว่าเด็กผู้หญิงยังสูงต่อไปอีกเล็กน้อยไปได้อีกระยะหนึ่ง และจะเติบโตเต็มที่เมื่อประมาณอายุ 15-17 ปี การมีรอบเดือนครั้งแรกอาจทำให้รู้สึกพอใจและภูมิใจที่เป็นผู้หญิงเต็มตัว หรืออาจรู้สึกในทางลบ คือ หวั่นไหว หวาดหวั่นหรือตกใจได้เช่นกัน โดยทั่วไปการมี รอบเดือนครั้งแรกจะเพิ่มความใกล้ชิดระหว่างวัยรุ่นหญิงกับมารดาถ้าเคยไว้วางใจกันมาก่อน แต่ วัยรุ่นหญิงบางคนจะปกปิดไม่กล้าบอกใคร เพราะเข้าใจไปว่าอวัยวะเพศฉีกขาด หรือเป็นแผลจาก การสำรวจตัวของวัยรุ่นเอง ในช่วงนี้วัยรุ่นจะกังวลหมกมุ่นกับรูปร่างหน้าตา และมักใช้เวลาอยู่หน้ากระจกนานๆ เพื่อสำรวจรูปร่าง ส่วนเว้าส่วนโค้งหรือใช้กระจกส่องดูบริเวณอวัยวะเพศด้วยความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมที่ผิดปกติแต่อย่างใด

สำหรับวัยรุ่นชาย ซึ่งจะเริ่มมีการเจริญเติบโตของลูกอัณฑะ เมื่อเข้าสู่ช่วงอายุ 10-13 ปี ครั้ง และจะใช้เวลานาน 2 - 4 ปี กว่าที่จะเติบโตและทำงานได้อย่างสมบูรณ์ ในขณะที่รูปร่างภายนอก จะ มีการเจริญเติบโตเปลี่ยนแปลงช้ากว่าวัยรุ่นหญิง ประมาณ 2 ปี คือ ประมาณอายุ 12-14 ปี ในขณะที่ เพื่อนผู้หญิงที่เคยตัวเล็กกว่า กลับเจริญเติบโตแซงหน้า ทำให้วัยรุ่นชายมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับ รูปร่าง ความสูง ได้มาก เมื่อเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางช่วงวัย 14-16 ปี ลูกอัณฑะเจริญเติบโตและ ทำงานได้เต็มที่จึงสามารถพบภาวะฝืนเปียกได้ บางคนเข้าใจผิดคิดว่าฝืนเปียกเกิด

จากการสำรวจ ความใคร่ด้วยตัวเอง หรือเป็นความผิดอย่างแรง หรือทำให้สภาพจิตผิดปกติ หรือบางรายวิตกกังวล ไปกับจินตนาการหรือความฝัน เพราะบางครั้งจะเป็นความคิด ความฝันเกี่ยวข้องกับคนในเพศเดียวกัน ซึ่งก็ไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดปกติอย่างใด

6. การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ สังคม

ผลจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายจะทำให้เกิดผลกระทบต่ออารมณ์และจิตใจได้อย่างตรงไปตรงมา ทั้งความวิตกกังวล หงุดหงิด หมกมุ่น ไม่พอใจในรูปร่างที่เปลี่ยนไป (สุริยเดช ทริปาตี, 2551)

6.1 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เด็กผู้ชายที่เข้าสู่วัยรุ่นเช้า จะมีความ วิตกกังวลสูงเกี่ยวกับความแข็งแรงของร่างกาย ซึ่งอาจจะไม่มั่นใจในความเป็นชาย รู้สึกว่าตัวเองไม่สมบูรณ์มักกลุ่กล้อเลียน กลั่นแกล้งจากเพื่อนๆ ที่รูปร่างใหญ่โตกว่า มีความภาคภูมิใจในตนเองในระดับต่ำและรู้สึกว่าตัวเองมีปมด้อยฝังใจไปได้อีกนาน วัยรุ่นหญิงที่โตเร็วกว่าเพื่อนวัยเดียวกัน (Early Mature) มักจะรู้สึกอึดอัดและรู้สึกเคอะเขิน ประหม่าอายุต่อสายตาและคำพูดของเพศตรงข้าม ในขณะที่สภาพอารมณ์ จิตใจยังเป็นเด็ก

6.2 ความวิตกกังวลกับอารมณ์เพศที่สูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนทางเพศ ซึ่งจะส่งผลทำให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์เพศขึ้นมาได้บ่อย วัยรุ่นหลายคนที่มีกิจกรรมส่วนตัวที่เบี่ยงเบนความสนใจทำให้สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างดี โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่ชอบเล่นกีฬากลางแจ้งเป็นประจำวัยนี้จะมีอารมณ์ อยากรู้อยากเห็นอยู่แล้วเป็นทุน และเมื่อมาผสมกับการที่มีระดับ ฮอร์โมนทางเพศเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะหัดสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง อยากรู้อยากเห็น กิจกรรมทางเพศผู้ใหญ่ควรเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดร่วมกับความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่น ควรให้ ความรู้ในเรื่องเพศที่ถูกต้อง และถือว่าความรู้สึกในวัยนี้เป็นเรื่องธรรมดา เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่ง การที่วัยรุ่นจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้น ไม่มีอันตรายต่อร่างกาย และไม่ถือว่าเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ถ้ากระทำอย่างระมัดระวังเป็นส่วนตัว และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน เป็นต้น

6.3 ความวิตกกังวลกลัวการเป็นผู้ใหญ่ วัยนี้จะมีความคิดวิตกกังวล กลัวจะไม่เป็นที่ยอมรับ จากคนรอบข้าง มักจะ กลัวความรับผิดชอบ ซึ่งจะรู้สึกว่าป็นภาระที่หนักหนา ยุ่งยาก บางครั้ง อยากรจะเป็นเด็ก อยากรแสดงอารมณ์สนุกสนาน ร่าเริง เบิกบาน

6.4 ความวิตกกังวลในความงามทางร่างกาย ไม่ว่าจะวัยรุ่นหญิงหรือชายก็จะมี ความรู้สึก ต้องการให้คนรอบข้าง ชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอกของตน สมเพศ สมวัย นั่นเป็นเพราะว่าเด็ก จะสำนึกว่าความสวยงามทางกายเป็นแรงจูงใจ ทำให้คนยอมรับ ทำให้เพื่อนยอมรับเข้าไปใน กลุ่มได้ง่าย เป็นวิธีทางหนึ่งที่จะเข้าสู่สังคมและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม ช่วงนี้ จะเห็นว่า วัยรุ่นจะสนใจสนใจ พิถีพิถันในการเลือกเสื้อผ้า การหวีผม เอาใจใส่ต่อการออกกำลังกาย สนใจ

คุณค่าทางอาหาร เครื่องประดับ สุขภาพอนามัย การวางตัวให้สมบทบาททางเพศ การวางตัวในสังคม และความสนใจในแต่ละเรื่องอาจอยู่ได้ไม่นาน

7. การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ

7.1 ความรักและความห่วงใย ความรู้สึกอยากที่จะถูกรัก และยิ่งอยากได้รับความเอาใจใส่ ห่วงใยจากบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก แต่มักจะมีข้อแม้ว่าจะต้องไม่ใช่การแสดงออกของพ่อแม่ทำกับเขาราวกับเด็กเล็ก ๆ ไม่ต้องการความเจ้ากี้เจ้าการ ไม่ต้องการให้แสดงความห่วงใยอยู่ตลอดเวลา

7.2 เป็นอิสระอยากทำอะไรได้ด้วยตัวของตัวเอง อยากทำในสิ่งที่ตัวเองคิดแล้วว่าดี อยากมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยากที่จะทำตัวห่างจากพ่อแม่ ห่างจากคำสั่งการเจริญเติบโตในการทำงาน ของสมอง ทำให้เด็กวัยนี้เริ่มมีความคิดอ่านเป็นของตนเอง เริ่มมีความคิดแบบนามธรรม (Abstract Thinking) การแยกจากพ่อแม่ในเกือบทุกรูปแบบ บางครั้งอาจทำให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกสับสน สอง จิตสองใจ และอาจมีความรู้สึก “สูญเสีย” ในความรัก ความเอาใจใส่จากพ่อแม่ แต่ถ้าพวกเขายอมรับ การดูแลหรือยอมทำตามคำสั่งของพ่อแม่ ก็จะไปขัดกับความต้องการที่จะเป็นเด็กโต เป็นอิสระของ ตนเองที่ต้องการพึ่งพาตนเอง การให้การเลี้ยงดูจึงต้องอาศัยความเข้าใจ และเคารพในสิทธิส่วน บุคคลด้วย

7.3 ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการที่ ยอมรับในสิ่งที่มาจากตัวของตัวเขา ทำให้ พวกเขามั่นใจในตัวเอง พ่อแม่คงต้องส่งเสริมให้เด็กได้ช่วยเหลือตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามวัย เพราะในการฝึกเด็กนั้น นอกจากจะทำให้เด็กได้ใช้มือได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว ยังช่วยให้เด็กได้หัดคิด หัดตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่างๆ ด้วย

7.4 อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง การลองผิดลองถูก และคอยสังเกตดูจากปฏิกิริยาของคน รอบข้าง เพื่อตัดสินใจว่าสิ่งที่ทำนั้น ที่เลวเป็นอย่างไรดีที่โตขึ้น เมื่อความสามารถเพิ่มขึ้นร่างกาย เจริญเติบโตขึ้นมา สิ่งรอบตัวต่างๆ ที่น่าสนใจ และท้าทายความสามารถที่จะเริ่มเข้ามาเพื่อทดลอง การสนับสนุนส่งเสริมเด็กให้คงสภาพอยากรู้ อยากเห็น อยากลองและได้มีโอกาสทดลองสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ในขอบเขตที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นตามวัย จะทำให้เด็กก้าวเข้าสู่วัยรุ่นด้วยความภาคภูมิใจที่ตนเองเคยมีประสบการณ์ต่าง ๆ มาบ้างสิ่งเหล่านี้จะมาเสริมความภาคภูมิใจในตนเองดังนั้นจะเห็น ว่า การฝึกสอนและให้โอกาสเด็กได้ทดลองทำในสิ่งที่ถูกต้อง ควรฝึกสอนมาตั้งแต่เด็ก และควร ค่อยๆ สอนถึงอันตรายในหลายสิ่งหลายอย่างที่มีอยู่ในสังคม และวิธีการแก้ไข เรียนรู้ทั้งสิ่งที่ดีและ เลว การฝึกให้เด็กได้ลองในสิ่งที่น่าลอง แต่เสนอให้หัดยังตัวเองในสิ่งที่อันตรายจึงเป็นวิธีที่สำคัญ มาตั้งแต่วัยเรียน แต่ในทางตรงกันข้ามในกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่เคยถูกฝึกให้ลองคิด ลองทำก่อนจะเกิดความสับสน วุ่นวายใจขาดความรู้ จากทักษะ ขาดการฝึกฝน ขาดการลองทำผิดพลาดมาก่อนจึงทำให้กลุ่มนี้ตกอยู่ในกลุ่มที่มีอันตรายสูง และในกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย หรือไม่เคย สอนให้ยับยั้งชั่งใจ

มาก่อน นึกอยากทำอะไรที่จะทำ ไม่เคยต้องผิดหวัง ไม่เคยสนใจว่าการกระทำของตัวจะส่งผลกระทบต่อผู้รอบข้างอย่างไร

7.5 ความถูกต้อง ยุติธรรม โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง มักจะถือว่าความยุติธรรม เป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับความถูกต้อง ยุติธรรมตามทัศนคติของตนเองเป็นอย่างยิ่ง และอยากจะทำอะไรหลายๆ อย่าง เพื่อเรียกร้องความยุติธรรมทั้งในแง่บุคคลและสังคมส่วนรวม จึงมักจะเห็นภาพวัยรุ่นถกเถียงกันเรื่องของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว

7.6 ความตื่นเต้น ทำท่าย ความต้องการหาประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ เกลียดความจำเจ ซ้ำซาก วัยรุ่นกลุ่มนี้จะสร้างความตื่นเต้นทำท่ายกับการที่กระทำผิดต่อกฎเกณฑ์ต่างๆ ของทางบ้าน และกฎของสังคมนั้นเป็นเพราะว่าเป็นความตื่นเต้นและความรู้สึกที่ถูกทำท่าย แนวทางการเลี้ยงดู เด็กฝึกให้เด็กได้มีโอกาสทำงานที่ท้าทายความสามารถที่ละน้อยอยู่ตลอดเวลา จะส่งผลทำให้เด็กได้ พัฒนาความเชี่ยวชาญขึ้นมาได้ แก้ปัญหาได้

7.7 ต้องการการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของบ้าน ของกลุ่มเพื่อน พื้นฐานการเลี้ยงดูที่ยอมรับ และมีความรักความผูกพันระหว่างพ่อแม่เด็ก จะมีผลทำให้เด็กเกิดความรู้สึก ดังที่กล่าวมานี้ อย่าง ง่ายตาย จากการฝึกฝนให้โอกาสเด็กในการตัดสินใจลงมือกระทำหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และรับฟังพยายามทำความเข้าใจตาม ถ้าเบี่ยงเบนก็ช่วยแก้ไข ถ้าถูกต้องก็ชมเชยและชื่นชม สิ่งเหล่านี้จะไปกระตุ้นให้เด็กเกิดความรู้สึกเป็นที่ยอมรับจากบุคคลภายในบ้าน ซึ่งจะส่งผลทำให้ เด็กอยากเป็นที่ยอมรับจากเพื่อน จากครูและจากคนอื่นๆ ต่อๆ ไป จึงเป็นเหตุผลจูงใจระทำความดีมากขึ้นๆ

แต่ในกรณีตรงกันข้าม ถ้าเด็กคนใดเกิดมาในครอบครัวที่ยุ่งเหยิง ทำให้พ่อแม่ไม่มีปัญหาพอที่จะดูแลเด็ก กลับจะต้องส่งเด็กมาฝากให้ญาติเลี้ยงเป็นภาระ ไม่มีใครเป็นธุระจัดการอะไรให้ อย่างออกนอกหน้า ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ค่อยอยากจะรับรู้ รับฟังเรื่องของเด็ก ถึงเวลาจะนานก็ไม่รู้ว่าใครจะให้ความอบอุ่นเมตตาหรือรักได้ มีความรู้สึกโดดเดี่ยว ไม่เป็นที่ต้องการของใครแม้แต่คน เดียวในบ้านไม่ว่าจะถูกหรือทำผิด ทำดีหรือทำชั่วก็ไม่มีคนเห็นคนทัก หากคนที่หวังดีจริงจังในการ แนะนำ ตักเตือนอดทนช่วยฝึกสอนก็ไม่มี ในลักษณะเช่นนี้เด็กจะมีชีวิตที่เลือนลอย ไม่รู้สึกที่ตัวเอง เป็นสมาชิกภายในบ้าน เป็นคนหนึ่งในครอบครัว ไม่มีใครรับฟังปัญหา หรือไม่รู้ว่าจะปรึกษา ใคร เมื่อเติบโตไปโรงเรียนก็มักจะพวพาเอาความรู้สึกโดดเดี่ยว ว่าแหวนนี้ไปที่โรงเรียน ความที่ ทักชะไม่ได้ถูกฝึกสอนมาตั้งแต่ที่บ้านจึงทำให้ผลการเรียนไม่ดี และมักจะแยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อน

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านพัฒนาการไปพร้อม ๆ กันทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา และด้านสังคม ทำให้เกิดความความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้

เกิดปัญหาตามมาอย่างมากมายในปัจจุบัน อย่างเช่น ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือ ปัญหา การท้องที่ไม่พึงประสงค์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประคับประคอง ดังจะ กล่าวต่อไป

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมที่แปลกแยกไปจากรูปแบบปกติทั่วไป ซึ่งความแปลกแยกมีได้อย่างกว้างขวางมาก ทั้งในรูปแบบที่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎเกณฑ์ข้อบังคับของ สังคม ได้แก่ การก่ออาชญากรรม หรือการฝ่าฝืนจากขนบธรรมเนียมจารีตของสังคมนั้น ๆ พฤติกรรม เบี่ยงเบน จึงมีแนวโน้มก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมทำให้สังคมขาดระเบียบวินัย ในบางกรณีก็เป็น อันตรายต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน สังคมที่มีปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนมากๆ จะเป็นสังคม ที่ไม่สงบสุข บุคคลในสังคม มีแนวโน้มที่จะรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งยังสามารถหมาย รวมได้ถึงทั้งความไม่ปกติตาม แนวคิดในเชิงจิตวิทยา จิตเวชศาสตร์ สังคมศาสตร์หรืออาชญาวิทยา และอาจถูกระบุถึงในความหมาย คล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันด้วยคำศัพท์อื่น ๆ ได้อีก เช่น พฤติกรรม อปกติ (Abnormal Behavior) จิตวิทยาอปกติ (Abnormal Psychology) การเบี่ยงเบนทางสังคม (Social Deviance) เป็นต้น

พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงมีความหมายที่สัมพันธ์กับทั้งความไม่ปกติตามแนวคิดทางการแพทย์ แนวคิดในเชิงจิตวิทยาและสังคมศาสตร์ ดังนี้ (David and Durand, 2004)

1. พฤติกรรมเบี่ยงเบน ตามแนวคิดทางการแพทย์ หมายถึง การเจ็บป่วยด้วยโรคและ สาเหตุ ทางด้านชีวภาพและสรีระที่เกี่ยวข้องกับสมดุลทางเคมีของร่างกายและระบบประสาทของ มนุษย์ เช่น ผู้มีความ บกพร่องทางสติปัญญาที่ไม่สามารถพึ่งพิงตนเองได้ตามวัยอันเนื่องมาจากโรค ของสมองหรือระบบประสาท (Neurological Disorder) ปัญหาทางพันธุกรรม (Genetic Disorder) โรคของต่อมไร้ท่อและอื่นๆ หรือ ในกรณีของผู้ที่มีภาวะวิกลจริต มีเสียงแว่วหรือภาพหลอน เร่ร้อนไร้ จุดหมายจากการเจ็บป่วยด้วยโรคจิตเภท (Schizophrenia) ที่เป็นโรคทางจิตใจ (Mental Disorder หรือ Psychiatric Disorder) เป็นต้น

2. พฤติกรรมเบี่ยงเบน ตามความหมายเชิงจิตวิทยา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความ แปรออกไปจากมาตรฐานซึ่งเกิดขึ้นเพราะสาเหตุทางจิตใจ (Psychogenic) มีลักษณะเป็น พฤติกรรมที่ แสดงการปรับตัวไม่ได้ตามปกติ (maladaptive behavior) ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมี ลักษณะที่เด่นชัดคือ บุคคลไม่สามารถที่จะปรับตัวเองกับสภาพการณ์ต่างๆ ได้ตามที่บุคคลปกติทั่วไป สามารถที่จะทำได้ และ มักจะพบว่าคนที่ปรับตัวไม่ได้นี้ มักมีสาเหตุของการผิดปกติทางพฤติกรรม

จากความตึงเครียด และการได้รับ ความเจ็บปวดจากสภาวะการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต โดยนักจิตวิทยาแนว จิตวิเคราะห์ได้เสนอว่า พฤติกรรม เบี่ยงเบนมีผลมาจากกระบวนการพัฒนาทางจิตที่บกพร่อง กล่าวคือ บุคคลไม่สามารถพัฒนาจิตสำนึกในเรื่องมโนธรรมจริยธรรมที่ทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมได้ ทำให้มีพฤติกรรมที่เป็น ไปเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง โดยไม่สนใจว่าจะละเมิดบรรทัดฐานหรือไม่ หรืออาจเกิดจาก บุคคลไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้จนเกิดความคับข้องใจ และมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เกิดขึ้น เช่น ปัญหาจากการถูกทารุณกรรม ในวัยเด็กจนเกิดความโกรธแค้นซึ่งขัดต่อสังคมรอบข้าง การขาด ความภาคภูมิใจในตนเองและมีความ โหยหาความรัก จนเป็นปัจจัยให้ต้องการความใส่ใจอย่างไม่เหมาะสม ด้วยการทำร้ายผู้อื่นและทำลาย ความสงบและฝ่าฝืนกฎของสังคม เป็นต้น

3. พฤติกรรมเบี่ยงเบน ตามความหมายทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมที่แปรผันใน มาตรฐาน การยอมรับของสังคมที่แตกต่างกัน เพราะสังคมจะประกอบด้วยคนหลายกลุ่ม และแต่ละ กลุ่มก็มักจะมีกฎ ระเบียบของสังคมของตนทั้งในมิติของเชื้อชาติ ชนชั้น ศาสนาหรือความเชื่อ ดังนั้น จึงมักจะพบเสมอว่า กฎของคนกลุ่มหนึ่งบางที่อาจจะเป็นข้อยกเว้น หรือข้อห้ามปฏิบัติของคนอื่นอีก กลุ่มหนึ่งก็เป็นได้ เช่น คน อินดูบริโศคเนื้อหมูแต่ไม่บริโศคเนื้อวัว ในขณะที่ตนอิสลามบริโศคเนื้อวัว แต่ไม่บริโศคเนื้อหมู ความแตกต่างนี้ เกิดขึ้นจากรูปแบบความเชื่อและแนวทางที่สัมพันธ์กับศาสนา ในขณะที่คนไทยทั่วไปจะไม่บริโศคเนื้อสุนัข แต่เนื้อสุนัขอาจกลายเป็นอาหารราคาแพงในบางชนชาติ ก็ได้ ฉะนั้นคนที่อาจจะถูกประเมินว่ามีพฤติกรรม เบี่ยงเบนในกลุ่มหนึ่ง ก็อาจจะเป็นผู้ที่ได้รับการ ยอมรับจากอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้ จึงสรุปได้ว่า ความหมายของ พฤติกรรมเบี่ยงเบนในเชิงสังคมวิทยานี้จะ แปรผันไปตามระบบและกฎเกณฑ์ของสังคม ดังนั้น การประเมิน พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้วยมุมมองนี้จึง ต้องระมัดระวังประเด็นความแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรมที่ทำให้เกิด การประเมินผิดพลาดได้ พฤติกรรมเบี่ยงเบนในมุมมองนี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมหรือสิ่งใดบ้างที่ วัฒนธรรมของสังคม ไม่ยอมรับ นอกจากนี้เรื่องของกระบวนการทางสถาบันสังคม (Institutionalized Procedures) ที่จะมีปฏิกริยาตอบสนองต่อความเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้นนั้น ทำให้บุคคลเพิ่มความกระตือรือร้นทางด้าน จิตใจและอารมณ์มากขึ้น ซึ่งจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความเบี่ยงเบนที่รุนแรงและ แก้ไขได้ยาก หรือถ้าจะกล่าวให้กว้างขวางออกไปอีกก็อาจจะกล่าวได้ว่า สังคมเองก็มีส่วนในการกำหนด ให้เกิด ความเบี่ยงเบนหรือกำหนดความมากน้อยของการเบี่ยงเบนได้เช่นเดียวกัน

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง การ กระทำหรือ พฤติกรรมที่แปลกแยกไปจากรูปแบบปกติทั่วไป ทั้งในรูปแบบที่เป็นการฝ่าฝืนต่อ กฎเกณฑ์ข้อบังคับ ของสังคม เช่น การก่ออาชญากรรม หรือการฝ่าฝืนจากขนบธรรมเนียมจารีตของ สังคมนั้นๆ รวมถึงทั้ง ความไม่ปกติตามแนวคิดในเชิงจิตวิทยา จิตเวชศาสตร์ สังคมศาสตร์หรืออาชญา วิทยา

นักสังคมวิทยาได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behavior) แตกต่างกันออกไปใน 4 ลักษณะ คือ ความหมายในลักษณะตายตัว ความหมายเชิงสถิติ ความหมายเชิงตราประทับ และความหมายในเชิงสัมพันธ์ ดังนี้

1. **ความหมายในลักษณะตายตัว** เป็นการให้ความหมายโดยยึดถือบรรทัดฐานพื้นฐานของสังคมเป็นสำคัญ หมายถึง “พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม” ซึ่งเป็นความหมายที่ใช้กันโดยทั่วไป

2. **ความหมายเชิงสถิติ** เป็นการให้ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยพิจารณาว่าเป็นการเบี่ยงเบน หรือแปรปรวนออกจากบรรทัดฐานของสังคมโดยเฉลี่ยพฤติกรรม โดยถือว่าวิถีทางใดก็ตามที่คนส่วนใหญ่กระทำคือวิถีทางที่ถูกต้อง

3. **ความหมายในเชิงตราประทับ (Label)** เป็นการให้ความหมายโดยยึดถือผลของการใช้เกณฑ์และบทลงโทษของผู้หนึ่งต่อผู้ “ละเมิด” ซึ่งถูกประทับตราว่าเป็น “ผู้เบี่ยงเบน” ได้สำเร็จ พฤติกรรมเบี่ยงเบนก็คือ “พฤติกรรมที่ถูกประทับตราว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยหน่วยควบคุมทางสังคม” ดังนั้นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่คนอื่นรับรู้ก่อนและองค์การควบคุมทางสังคมอย่างเป็นทางการมีปฏิกริยาต่อพฤติกรรมนั้นๆ ในฐานะที่เป็นพฤติกรรม เบี่ยงเบน สำคัญสำคัญของความหมายนี้ไม่ได้อยู่ที่การละเมิดบรรทัดฐาน แต่เป็นการประทับตรา กับการละเมิดนั้น ๆ ดังนั้น พฤติกรรมใด ๆ จะไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกเสีย จากว่าคนอื่นค้นพบและมีปฏิกริยาบางประการต่อพฤติกรรมนั้น

4. **ความหมายในเชิงสัมพันธ์ (Relative)** เป็นการให้ความหมายโดยพิจารณาพฤติกรรม เบี่ยงเบนในแง่ของความแปรปรวนและสัมพันธ์ภาพในชีวิตสังคมปัจจุบัน โดยตัดสินจากการ พิจารณาของกลุ่มในสังคมว่ากลุ่มใดถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน กลุ่มใดไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนั้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเป็นสถานการณ์ที่ก่อขึ้นโดยกลุ่มคนในสังคม ซึ่งเป็น ผู้สร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมา และได้ทำการลงโทษพฤติกรรมบางชนิด การกระทำโดยตัวของมันเอง ไม่ได้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหรือผิดศีลธรรม เบี่ยงเบนหรือไม่เบี่ยงเบนการประเมิน ตัดสินของกลุ่มต่อพฤติกรรมหนึ่งๆ ไม่ใช่ตัวพฤติกรรมเองที่เป็นตัวกำหนดและให้นิยามการ เบี่ยงเบน ดังนั้น ตัวแปรที่สำคัญในการพิจารณาความเบี่ยงเบนก็คือ ผู้อื่น เนื่องจากเขา เหล่านี้เองที่ เป็นผู้ตัดสินว่าการกระทำใดที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สรุปได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติตนของบุคคลที่ ขัดแย้งกับบรรทัดฐานของกลุ่มหรือสังคม และการปฏิบัติดังกล่าว อาจได้รับการลงโทษจาก กลุ่มหรือสังคมได้ ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายเกินข้อจำกัดต่อตนเองและสังคม

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีหลายทฤษฎี คือ ทฤษฎีทางชีววิทยา ทฤษฎีทางจิตวิทยา ทฤษฎีความไม่เป็นระเบียบทางสังคม ทฤษฎีภาวะไร้บรรทัดฐาน ทฤษฎีการประทุษร้าย และทฤษฎีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและการคบหาสมาคมกับกลุ่มแตกต่าง

1. ทฤษฎีทางชีววิทยา

ทฤษฎีทางชีววิทยา เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงลักษณะทางชีวภาพของมนุษย์กับ ความสัมพันธ์ของการเป็นอาชญากร นักทฤษฎีคนสำคัญมีดังนี้

วิลเลียม เซลตอน (William Sheldon) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของอาชญากรเมื่อ ค.ศ. 1940 พบว่า อาชญากรมี 3 ลักษณะ คือ

1. พวกรูปร่างผอมบาง (Endomorphs) เป็นพวกที่มีอารมณ์อ่อนไหว
2. พวกรูปร่างอ้วนท้วม (Endomorphs) เป็นพวกที่มีนิสัยสนุกสนาน
3. พวกรูปร่างใหญ่โตล่ำสัน (Mesomorphs) เป็นพวกที่มีนิสัยก้าวร้าว ฉุนเฉียว และมีแนวโน้มจะเป็นอาชญากรมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

จะเห็นได้ว่า ทฤษฎีทางชีววิทยา อธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนบางประเภทได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเบี่ยงเบนที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางจิต ซึ่งเป็นปัจจัยภายในตัว บุคคล แต่พฤติกรรมเบี่ยงเบนหลายประเภทที่เป็นผลมาจากโครงสร้างสังคม หรือสภาพแวดล้อม ทางสังคมไม่ใช่เป็นผลของความผิดปกติทางชีวภาพ ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีอื่นๆ

2. ทฤษฎีทางจิตวิทยา

เป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าแรงจูงใจ บุคลิกภาพ ความเครียด ความรู้สึกขัดแย้งใน อารมณ์ และความไม่สมปรารถนาเป็นพื้นฐานในการกระทำผิดของคน เช่น การขาดความรัก นำไปสู่การเจ็บป่วยทางจิต ทำให้เป็นโรคจิต โรคประสาท หรือความผิดปกติทางบุคลิกภาพ ซึ่งล้วนนำไปสู่การกระทำผิดในภายหน้าได้ ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่สำคัญ คือ

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ซึ่งเชื่อว่าจิตใต้ สำนึกมีส่วนผลักดันให้เกิดอาชญากรรม กล่าวคือ บุคลิกภาพของบุคคลประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนคือ สันดานดิบ (id) อัดตา (Ego) และสติสัมปชัญญะ (Superego) สันดานดิบ เป็น ความรู้สึกของจิตที่เป็นมาแต่กำเนิด เช่น ความหิว ความกระหายและความต้องการอื่น ๆ อัดตาหรือความเป็นตัวของตัวเอง เป็นสิ่งที่คอยควบคุมการปฏิบัติของสันดานดิบ ให้สอดคล้อง กับความต้องการของสติสัมปชัญญะ ซึ่งเกิดจากวัฒนธรรมในสังคม อย่างไรก็ตาม สันดานดิบ ก็ไม่อาจปฏิบัติตามวัฒนธรรมได้เสมอไป เพราะความขัดแย้งกัน อัดตาจึงต้องคอยควบคุม เอาไว้ เมื่อสันดานดิบถูกควบคุมไว้ก็จะซ่อนตัวอยู่ในจิตใต้สำนึก ทำให้เกิดความวิตกกังวล ขึ้นมา ทางออกก็คือต้องดิ้นรนต่อสู้ในรูปแบบต่างๆ และสันดานดิบก็ยังคงมีอยู่ไม่ได้หมดไป และรอจังหวะที่จะแสดงออกมาในรูปแบบอื่นๆ อีก ตัวอย่างเช่น แรงกระตุ้นในทางเพศและ ความก้าวร้าวมักจะถูกเก็บกดเอาไว้ไม่ให้แสดงออกมาเต็มที่ โดยถูกเก็บซ่อนไว้ในจิตใต้สำนึก

เมื่อถูกปฏิเสธหรือเก็บกดนานๆ เข้าสันดานดิบก็จะแข็งแรงขึ้น สติสัมปชัญญะก็จะไร้ความหมาย การกระทำผิดก็อาจจะเกิดขึ้นได้

3. ทฤษฎีความไม่เป็นระเบียบทางสังคม

ทฤษฎีความไม่เป็นระเบียบทางสังคม (Social Disorganization Theory) เป็น ทฤษฎีที่อธิบายถึงสถานะที่สถาบันสังคมไม่สามารถทำหน้าที่ควบคุมสมาชิกในสังคมได้ ทำให้ เกิดความบกพร่องในบทบาทหรือหน้าที่ ขาดกลไกที่เพียงพอในการควบคุมสมาชิกให้ปฏิบัติ ตามบรรทัดฐานของสังคม สถาบันต่างๆ ทำหน้าที่ไม่ประสานสอดคล้องกัน ต่างฝ่ายต่างไป สมาชิกในสังคมจึงเกิดความรู้สึกสับสน วุ่นวาย ประพฤติปฏิบัติตนไม่ถูก เกิดภาวะไร้บรรทัดฐาน (Anomic) และพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

4. ทฤษฎีภาวะไร้บรรทัดฐาน

ทฤษฎีภาวะไร้บรรทัดฐาน (Anomic Theory) เชื่อว่าสภาพสังคมที่ตกอยู่ใน ความสับสนเนื่องจากบรรทัดฐานต่างๆ อ่อนแอไร้ประสิทธิภาพ ไม่สามารถควบคุมความประพฤติ ของสมาชิกได้ เป็นภาวะที่บุคคลในสังคมไม่ยึดถือค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน บุคคลไม่ค่อย ผูกพันกับกลุ่มและบรรทัดฐานของกลุ่ม ภาวะเช่นนี้มักเกิดขึ้นในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น ในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำหรือรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว ทำให้การดำเนินชีวิตทุก ด้านของทุกคนในสังคมต้องถูกกระทบกระเทือน หรือเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจนบุคคลปรับตัว ไม่ทันเกิดความรู้สึกสับสนไม่แน่ใจอะไรถูกอะไรผิด ไม่แน่ใจว่าการปฏิบัติตามบรรทัดฐานจะ เป็นผลดีแก่ตนหรือไม่ ทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจกันอย่างกว้างขวาง โดยมองว่าบรรทัดฐาน ของสังคมไม่มีความหมาย ไม่สามารถให้คุณให้โทษได้อย่างแท้จริง (Normlessness)

5. ทฤษฎีการประทับตรา

ทฤษฎีการประทับตรา (Labeling Theory) เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของคนใน สังคมหรือปฏิกริยาของสังคมที่มีต่อผู้กระทำความผิดว่า เป็นเหตุที่ทำให้ผู้กระทำความผิดกลายเป็น ผู้เบี่ยงเบน เอ็ดวิน เลเมอร์ท (Edwin Lemert) อธิบายว่าการเบี่ยงเบนแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การเบี่ยงเบนแบบปฐมภูมิกับการเบี่ยงเบนแบบทุติยภูมิ

5.1 การเบี่ยงเบนแบบปฐมภูมิ (Primary Deviance) หมายถึง การกระทำผิดที่ คนทั่วไปประพฤติปฏิบัติกัน แต่ไม่ถูกสังคมตราหน้าว่าผู้กระทำความผิดเป็นคนเลว เช่น การ กระทำความผิดของพวกชนชั้นสูงที่ฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือโกงภาษี หรือการทำความผิดของคนธรรมดา ทั่วไปที่เกือบทุกคนเคยทำผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรมมาแล้ว แต่สังคมเพิกเฉยไม่ถือว่าเป็น ความผิดที่จะต้องประณามเหยียดหยาม เช่น การทำผิดกฎจราจร ได้แก่ ไม่ข้ามถนนตรง ทางม้าลาย ฝ่าสัญญาณไฟจราจร เป็นต้น โดยปกติในการกระทำผิดนั้นถ้าไม่ถูกสังคม ประณาม ผู้กระทำความผิดมักไม่คิดว่าตนเป็นผู้เบี่ยงเบน แต่ถ้าทำผิดแล้วคนในสังคมรู้และ ถูกประณามบุคคลนั้น ก็จะกลายเป็นคนที่มีตราติดตัวว่าเป็นคนไม่ดี และ

รู้สึกว่าเป็นคนไม่ดี เลวจริงๆ ตามที่ว่าคนพวกนี้มักจะกระทำผิดซ้ำอีกจนเป็นผู้เบี่ยงเบนโดยสมบูรณ์ไปในที่สุด

5.2 การเบี่ยงเบนแบบทุติยภูมิ (Secondary Deviance) เป็นการกระทำผิดที่ ถูกสังคมต่อต้านหรือมีปฏิกิริยาโดยการตราหรือประณามผู้กระทำผิดว่าเป็นคนเลว คนไม่ดีทำให้ผู้กระทำผิดรับรู้ว่าเป็นผู้เบี่ยงเบน ซึ่งเป็นผลมาจากความกดดันของสังคมที่มีต่อบุคคล การตีตราของสังคมนั้นเป็นการผลักดันให้บุคคลที่เคยทำความผิดมาครั้งหนึ่งต้องกลายเป็นคนที่ สังคมไม่ยอมรับตลอดไป เช่น ในกรณีของนักโทษที่ถูกปล่อยออกมาจากคุกมักจะหางานทำ ไม่ได้ เนื่องจากไม่มีใครเชื่อใจว่าจะกลับตัวเป็นคนดีได้ คนเหล่านี้จึงจำเป็นต้องทำผิดซ้ำแล้วซ้ำ อีก และอาจทำผิดร้ายแรงยิ่งขึ้น เพราะสังคมไม่เปิดโอกาสให้ผู้ทำผิดได้กลับตัวเป็นคนดี

นอกจากนั้น ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ ไม่เคยกระทำผิดหรือมี พฤติกรรมเบี่ยงเบนเลย แต่บังเอิญโชคร้าย ถูกกล่าวหาและสังคมตีตราว่าเป็นผู้กระทำผิดก็มี เช่น ถูกกล่าวหาว่าฆ่าคนตาย โขมยของ ลักลอบเป็นซู้กับสามีหรือภรรยาผู้อื่น การถูก กล่าวหา ถูกประณาม หรือถูกตราหน้าเช่นนั้นอาจเป็นผลทำให้ผู้บริสุทธิ์กลายเป็นผู้กระทำผิด จริงๆ ในภายหลังได้

6. ทฤษฎีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและการคบหาสมาคมกับกลุ่มแตกต่าง

นักทฤษฎีกลุ่มศึกษาการถ่ายทอดวัฒนธรรม และการคบหาสมาคมกับกลุ่ม ต่าง (Cultural Transmission and Differential Perspective Association) ได้ศึกษาและ อธิบาย ทฤษฎีนี้ไว้

Sutherland (n.d.) ได้ศึกษาการคบหาสมาคมกับกลุ่มแตกต่างของ แก๊งวัยรุ่นในเมืองพบว่า วัยรุ่นเข้ามารวมแก๊งต่างๆ เพราะแก๊งเหล่านั้นสามารถเสริมสถานภาพ ทางสังคม ปกป้องคุ้มครองมีกิจกรรมที่พอใจและตนมีเอกลักษณ์กลุ่มและมีข้อสังเกต 4 ประการ คือ

1. การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบน เกิดผลในกลุ่มขนาดเล็กและกลุ่มที่ต้องการ ให้มีการเลียนแบบ
2. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยการใช้เทคนิคที่สำคัญ คือ การเสริมแรง แรงขับและเจตคติยอมรับพฤติกรรมเบี่ยงเบน
3. บุคคลเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามอย่าง เนื่องจากการทำความเข้าใจและ ซินชม ต่อพฤติกรรมที่แม้แต่บุคคลทั่วไปจะเห็นว่าผิดปกติก็ตาม
4. ความต่อเนื่องยาวนานและความสัมพันธ์ที่แนบแน่นมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามอย่างบุคคลที่สมาคมด้วย

การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นได้มีการศึกษาและนำเสนอในรูปแบบ ทฤษฎี ต่าง ๆ ได้แก่ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์แนวใหม่ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีการ เลือกลงรทางสังคท ทฤษฎีภทบาททางสังคท ทฤษฎีอโนมี และทฤษฎีตีตรา โดยมี รายละเอียดที่จะกล่าวถึง ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory)

การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคคลนั้น มีจิตแพทย์และนักจิตวิทยาหลายท่าน ให้ความสนใจ ศึกษาปัจจัยด้านจิตใจต่อผลของพฤติกรรมการแสดงออกที่มองเห็นได้ โดย Sigmund Freud (n.d.) ได้เสนอทฤษฎีที่สำคัญ คือ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory) ซึ่งมุ่งเน้น ในเรื่อง ของตัวกำหนดทางจิตใจ (The Principle of Psychic Determinism) ที่เป็นสาเหตุของ พฤติกรรมต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้วย โดยความขัดแย้งภายในจิตใจของบุคคล (Intrapsychic conflicts) จะมี ผลต่อสภาพทางจิต ทั้งในส่วนที่เป็นจิตที่รู้สำนึก (Conscious) และ จิตที่ไร้สำนึก (Unconscious) ความ ขัดแย้งในใจทำให้บุคคลมีความทุกข์ทรมานต่อความตึงเครียด และเกี่ยวข้องกับ การที่บุคคลจะมีโอกาสเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพื่อหลีกเลี่ยงความทุกข์ทรมาน ดังกล่าว ฟรอยด์ได้เน้นความสนใจมากในเรื่องแรงขับ ทางเพศ (Libido) ที่มีผลต่อพัฒนาการของ บุคคลโดยอาศัยเกณฑ์พัฒนาการทางเพศ (Psychosexual Development) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ชั้น คือ

1.1 ชั้นปาก (Oral Psychosexual Stage) เป็นชั้นพัฒนาการเริ่มแรกที่บุคคล ต้องการการตอบสนอง ในเรื่องของการกินหรือการเรียนรู้ความสุขทางปาก

1.2 ชั้นการขับถ่าย (Anal Psychosexual Stage) เป็นชั้นพัฒนาการเกี่ยวกับการ ขับถ่าย เป็น การฝึกการมีระเบียบวินัย

1.3 ชั้นอวัยวะเพศ (Phallic Psychosexual) เป็นชั้นพัฒนาเกี่ยวกับความรู้ ในด้านความ แตกต่างทางเพศชายและหญิง ในช่วงนี้เด็กยังจะได้พัฒนาความรู้สึกรักชอบพ่อหรือแม่ที่ เป็นเพศตรงข้าม กับตน และพยายามเลียนแบบพ่อหรือแม่เพศเดียวกับตน

1.4 ชั้นก่อนวัยรุ่น (Latency Psychosexual Stage) ช่วงนี้เป็นช่วงเวลาสุดท้าย ของวัยเด็กก่อน จะเข้าสู่วัยรุ่น เด็กวัยนี้จะเริ่มเข้าสู่การถูกระงับทางเพศมากบ้างน้อยบ้างตามแรง กระตุ้นทางเพศที่เกิดขึ้น

1.5 ชั้นสู่วัยรุ่น (Genital Psychosexual Stage) ในช่วงนี้เป็นระยะเข้าสู่วัยรุ่น อย่างสมบูรณ์ ความ พึงพอใจในขั้นนี้จะเกิดขึ้นจากการได้มีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ

สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามชั้นพัฒนาการทั้ง 5 ชั้นนี้ จะมีผลต่อการสร้างบุคลิกภาพในวัย ผู้ใหญ่ และ ในผู้ที่มีปัญหาความขัดแย้งทางจิตใจในพัฒนาการบางชั้น ก็จะมีทางออกโดยการแสดง พฤติกรรมถดถอย กลับไปสู่ชั้นพัฒนาการในวัยเด็กที่เขาพึงพอใจมากกว่า สภาพการณ์เช่นนี้ เรียกว่า การติดขั้นพัฒนาการ (Fixation) พฤติกรรมการติดขั้นพัฒนาการดังกล่าวนี้ อาจจะนำไปสู่ลักษณะ พฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ เช่น การไม่สามารถจัดการกับความขัดแย้งในวัยผู้ใหญ่ได้ ทำให้ถดถอยไปสู่วัย

ทารกที่ติดอยู่กับการแสวงหา ความสุขจากการกิน หรือการใช้ปาก ซึ่งได้แก่การเสพติดบุหรืหรือการลดความเครียดด้วยการกิน เป็นต้น

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่สำคัญอีกเรื่องในทฤษฎีนี้ คือ องค์ประกอบของจิตใจที่มีผลต่อพฤติกรรม ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างสำคัญ 3 ประการคือ อิด (id) อีโก้ (ego) และซูเปอร์อีโก้ (superego)

อิด เป็นพื้นฐานดั้งเดิมของจิตใจมนุษย์ที่ยังมีได้ชัดเวลา

อีโก้ เป็นสิ่งที่ประสานความต้องการของตน (อิด) ให้เข้ากับสภาพความเป็นจริงในชีวิต เป็นสภาพ ของการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากความต้องการที่ไม่ได้ควบคุม

ซูเปอร์อีโก้ เป็นผลของศีลธรรมและจริยธรรมในตัวของคุณคน ตลอดจนการ แสดงออกซึ่งเป็น ผลสะท้อนจากค่านิยมของสังคม ซึ่งบุคคลได้รับการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ โรงเรียน และส่วนอื่น ๆ ของ สังคม ซูเปอร์อีโก้จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกผิด (guilt) ไม่กล้าทำฝ่าฝืนสังคม และพยายามควบคุมอิดไว้

ในการพัฒนาขั้นแรก ๆ ดังกล่าวนั้นจะพบว่า ในช่วงของวัยทารกและเด็ก จะแสดง ลักษณะของการ ใช้อิดมาก ซึ่งเรามักจะถือว่าเป็นช่วงของการพัฒนาความคิดเบื้องต้น (Primary Process Thinking) แต่ เมื่อบุคคลเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ การพัฒนาความคิดอ่านก็จะมี เพิ่มขึ้นด้วย มีการยอมรับปฏิบัติตาม เกณฑ์ของสังคมได้ ซึ่งจะถือว่าเป็นการพัฒนาความคิดใน ระดับสูงขึ้น (Secondary Process Thinking) การพัฒนาความคิดดังกล่าวของบุคคลเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ที่จะมีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม ที่เหมาะสมตามวัย แต่ถ้าบุคคลไม่สามารถ พัฒนาความคิดได้อย่างเหมาะสมตามวัยแล้ว ก็จะทำให้พบว่ามีพฤติกรรมที่ผิดแปลกต่างไป จากคนปกติทั่วไป หรือที่เรียกว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น กรณีคน อายุ 30 ปี แต่แสดงพฤติกรรม เกเรี้ยวกราด โยเย ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ราวกับเด็กอายุ 3-4 ปี เป็นต้น

2. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์แนวใหม่ (Neo-Freudians)

แม้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์จะได้รับการยอมรับกันมาก แต่ยังมีการพัฒนาทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของฟรอยด์ในบางส่วนอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบที่เรียกว่าทฤษฎีจิตวิเคราะห์แนวใหม่ (Neo-Freudians)

กลุ่มจิตวิเคราะห์แนวใหม่นี้ พยายามที่จะศึกษาทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ (Psychodynamic Theory) ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเฉพาะจะเน้นในเรื่องของความบกพร่องในด้าน ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล ที่มีผลทำให้เกิดพฤติกรรมการปรับตัวที่ไม่ดีหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน นักคิดกลุ่มนี้ได้ยืนยัน ในแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมและความคิดที่ผิดปกติของบุคคล เกิดจากการที่บุคคล พยายามที่จะแก้ไขปัญหา ของตนเอง เพื่อจะได้อยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้ โดยให้ความสนใจมาก เกี่ยวกับบทบาทของปัจจัยทาง ชีวิตวิทยาที่มีผลต่อบุคลิกภาพ รวมทั้งการให้ความสนใจเรื่องของ

สภาพแวดล้อมทางสังคมและลักษณะทาง กายภาพ เพื่อที่จะอาศัยข้อมูลดังกล่าวในการอธิบาย พฤติกรรมการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม

3. ลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

การเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นความผิดปกติในคนที่มีความรู้สึกทางเพศ ที่คนคิด ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกไม่เหมาะสม แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคม มักมีสาเหตุมาจากสภาพจิตใจที่ผิดปกติทำให้เขาไม่สามารถควบคุมตัวเองได้แต่มีได้หมายความว่า “เป็นโรคจิตหรือ วิกัลจริต” เป็นเพียงความผิดปกติทางจิตเวชพวกบุคลิกภาพผิดปกติ (Personality Disorder) เท่านั้น ความผิดปกติทางเพศมีหลายชนิด แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะที่พบเห็นบ่อยในสังคม คือ

Robert (1969, pp.126-128) นักสังคมวิทยาได้นำแนวคิด ภาวะไว้บรรทัดฐาน มาอธิบายการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยจำแนกปัจจัยที่นำไปสู่การมีพฤติกรรม ที่ไม่เบี่ยงเบน เป็น 2 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมที่ยึดแนวบรรทัดฐานหรือไม่ กับด้านค่านิยมที่ยึดตาม เป้าหมายของสังคม หรือไม่ โดยได้อธิบายว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลเกิดจากภาวะไว้บรรทัด ฐาน ซึ่งเป็นภาวะที่ บุคคลไม่สามารถใช้วิธีการหรือกรอบบรรทัดฐานในการปฏิบัติที่สังคมให้มา นำไปสู่เป้าหมายตาม ค่านิยมของสังคมได้ เมอร์ตัน (Merton) ได้จำแนกพฤติกรรมของบุคคลโดย ใช้เป้าหมายและวิธีการ เป็นตัวจำแนก ได้เป็น 5 แบบ

1. พวกคล้อยตาม (Conformist) พวกนี้จะปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคม กำหนดเพื่อไปสู่ เป้าหมายของพวกเขาก็เป็นสิ่งที่ยอมรับกันในสังคม ความร่ำรวย ความมีหน้ามีตา ความมีอำนาจ เป็นต้น) เช่น ถ้าเป้าหมายของเขาคือความร่ำรวย เขาก็จะพยายามทำมาหากินใน สัมมาชีพเพื่อให้ ได้เงินมาเพื่อสร้างฐานะของตัวเอง

2. พวกแหวกแนว (Innovator) พวกนี้จะไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม แต่จะมี เป้าหมายในชีวิตสอดคล้องกับสังคม เช่น ความร่ำรวยอำนาจ เป็นต้น ตัวอย่างของพวกแหวก แนว เช่น ถ้าเป้าหมายในชีวิตของเขาคือความร่ำรวย เขาก็จะพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ได้เงินมา โดยเฉพาะทางที่ไม่ถูกต้องกฎหมายแต่ได้เงินมาก เป็นต้น

3. พวกเจ้าระเบียบ (Ritualist) พวกเจ้าระเบียบจะปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของสังคม หรือ บางครั้งจะเคร่งครัดในบรรทัดฐานของสังคมอย่างมาก แต่ไม่สนใจเป้าหมายในชีวิต เช่นคนอื่น ๆ เช่นความร่ำรวย ความก้าวหน้า ตัวอย่างเช่น ข้าราชการที่ทำงานเน้นกฎระเบียบอย่าง ละเอียดยิบ โดยไม่สนใจว่ามีความจำเป็นหรือไม่จนสร้างความวุ่นวายล่าช้าในการดำเนินการให้แก่ ระบบ ราชการ หรือข้าราชการที่มุ่งทำงานโดยเน้นกฎระเบียบเป็นหลัก แต่ไม่สนใจความก้าวหน้า ที่ การ งานของตัวเอง เป็นต้น

4. พวกหนีโลก (Retrealist) พวกหนีโลกเป็นพวกที่ไม่มีเป้าหมายในชีวิต ไม่สนใจบรรทัดฐานของสังคม เป็นพวกที่ทุกซ์ตรมและอาจทำร้ายตัวเองหรือคนอื่นได้ ตัวอย่างเช่น พวกติดยาเสพติด ติดติดสุรา เป็นต้น

5. พวกกบฏ (Rebel) พวกกบฏเป็นพวกที่ปฏิเสธเป้าหมายและวิธีการบรรลู่สู่เป้าหมายของสังคมทั้งหมดพวกนี้จะพยายามสร้างเป้าหมายและแบบแผนสังคมขึ้นใหม่ กลุ่มนี้มีทั้งที่เป็นคุณและโทษต่อสังคม

องค์การอนามัยโลก (WHO 1978) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง การที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกับตน โดยเฉพาะเพียงอย่างเดียวหรือเป็นส่วนใหญ่โดยอาจจะมีหรือไม่มีความสัมพันธ์ทางกายต่อกันก็ได้ และการวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นรักร่วมเพศนั้นไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นความผิดปกติทางจิตหรือไม่

4. สาเหตุการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน สาเหตุการเกิดของพฤติกรรมเบี่ยงเบนมี 7 ประการ ดังนี้

4.1 เกิดจากพันธุกรรมหรือการสืบสันดานทางชีววิทยา โดยเชื่อว่าเมื่อพ่อแม่เป็นโจรลวกที่ เกิดมาก็จะเป็นโจรด้วย แต่สาเหตุนี้ไม่เป็นที่ยอมรับมากนัก

4.2 เกิดจากผลการกระทำต่อกันทางสังคม ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการเลียนแบบหรือเอา อย่างในพฤติกรรมที่ผิดไปจากบรรทัดฐานนั้นๆ

4.3 เกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัมพันธภาพแบบใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งบิดามารดากับบุตร ถ้าสัมพันธภาพเป็นแบบห่างเหินปล่อยปละละเลยขาดความอบอุ่นปล่อยให้ตามยถากรรมแล้วจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมได้ง่ายขึ้น

4.4 บุคคลอยู่ในกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมของตนเอง (sub cultural) เมื่อมาอยู่ในสังคมที่เป็นคน กลุ่มใหญ่ อาจทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมและบรรทัดฐานของสังคมใหม่ ทำให้พฤติกรรมแตกต่างไปจากผู้อื่น ๆ กลายเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

4.5 เกิดจากความขัดกันของบรรทัดฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เช่น แม่มีหน้าที่ เลี้ยงดูลูกแต่แม่เป็นคนยากจนและมีลูกหลายคน จึงจำเป็นต้องขโมยทรัพย์สินของคนอื่นเพื่อมา เลี้ยงลูกของตน เป็นต้น

4.6 การประท้วงตราของสังคม ทำให้ต้องกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ถูกตราหน้าว่าเป็นโสเภณีก็เลยไปมีอาชีพเป็นโสเภณี ถูกตราหน้าว่าเป็นเมียน้อยก็เลยไปเป็นเมียน้อย เป็นต้น

4.7 เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมที่คาดหวังกับวิถีทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมาย กล่าวคือ เมื่อบุคคลอยากจะได้ อยากจะมี อยากจะเป็นสิ่งใดก็ตามก็จะหา

วิธีการตอบสนองความต้องการแม้ว่าจะเป็นวิธีที่ผิดบรรทัดฐานทางสังคมก็ตาม ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีความเกี่ยวข้อง ทางด้าน พันธุกรรม หรือการสืบสันดานทางชีวภาพ การกระทำที่ทำต่อสังคมมีส่วนเกี่ยวข้องทำให้ มีการเรียนรู้ เลียนแบบในบรรทัดฐานที่แตกต่างจากบุคคลอื่น เกิดความขัดกันของบรรทัดฐานที่ใช้ เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมที่คาดหวังกับวิถีทางที่บุคคลเลือก ปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

5. องค์ประกอบของสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

5.1 องค์ประกอบทางชีววิทยา (Biological Factor) ได้แก่ พันธุกรรม (Hereditary) สิ่งแวดล้อม อาหารและภาวะโภชนาการ การผิดปกติของต่อมไร้ท่อ เช่น ถ้าต่อมไธรมองผลิตฮอร์โมนเกี่ยวกับ ความเจริญเติบโต (Growth Hormone) มากเกินไปจะทำให้ร่างกายใหญ่โตมากกว่าปกติ ถ้าผลิตน้อยเกินไปจะทำให้ร่างกายแคระแกร็น ถ้าต่อมไธรอยด์ผลิตฮอร์โมนไธรอกซินมากเกินไปจะทำให้ เป็นโรคคอหอยพอก อารมณ์หงุดหงิด โกรธง่าย ถ้าผลิตน้อยเกินไปจะทำให้ เตี้ยแคระแกร็น ปัญญาอ่อน ไม่พัฒนาการเข้าสู่วัยรุ่นถ้าขาดไธรอกซินตอนเป็นผู้ใหญ่จะทำให้มีอาการเหมือนคน ทุกข์หนักเฉื่อยชา อ่อนเพลีย ชอบหลับ เป็นต้น

5.2 องค์ประกอบทางจิต (Mental Factor) ในสภาพจิตใจที่เป็นปกติบุคคลจะไม่กระทำผิด หรือละเมิดบรรทัดฐานทางสังคม แต่ถ้าหากจิตใจถูกกระตุ้นจากปัจจัยภายนอกจะทำให้เกิดอารมณ์ ต่างๆ เช่น ความคับข้องใจ ความต้องการอย่างรุนแรง ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม และไม่สามารถใช้วิธีการอื่นเพื่อสนองความต้องการนี้ได้ หรือแก้ปัญหาโดยใช้อารมณ์ของตนเองไม่ทำตามบรรทัดฐานก็อาจสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นได้ สภาพความสมบูรณ์และความบกพร่องทางจิตจะขึ้นอยู่กับเวลา สถานที่ สถานภาพทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม โดยปกติ แล้วแม้ว่าสถานภาพทางสังคมที่มองดูว่าเป็นปกติ มีการปกครองที่เป็นระเบียบแบบแผนสมาชิกใน สังคมอยู่ในภาวะสงบ ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคมแต่สมาชิกในสังคมบางคนอาจจะมีความ คับข้องใจที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานและอาจนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้

5.3 องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Factor) สิ่งแวดล้อมมีผลต่อการเกิด พฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เช่น อากาศร้อนทำให้คนหงุดหงิด โมโหง่าย ทำให้มีโอกาสทำร้ายผู้อื่นได้ง่ายหรือในยามค่ำคืนเป็นโอกาสให้เกิดการลักขโมยและก่ออาชญากรรมต่าง ๆ ได้ง่าย ส่วนสิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยที่เผยแพร่ ตัวอย่างที่เลวหรือค่านิยมที่ไม่ดี การคบหาสมาคมกับผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนความเสื่อมโทรมทาง สังคม และวัฒนธรรมที่ทำให้คนเห็นแก่ตัว เอารอดเอาเปรียบผู้อื่น เป็นต้น

5.4 องค์ประกอบทางค่านิยมในสังคม (Social Value Factor) ค่านิยมในสังคม เช่น วัตถุ หลักการหรือความคิดเห็นซึ่งเป็นที่พึงปรารถนา ยกย่องและพึงพอใจอยากได้ อยากจะมีหรืออยากจะเป็น ซึ่งถือว่าเป็นความสำเร็จของทุกคน เช่น เสรีภาพ ความร่ำรวย ปริญญาบัตร เครื่องราชอิสริยาภรณ์ รถยนต์ เป็นต้น จะทำให้บุคคลแสวงหาเพื่อให้ได้มาในสิ่งเหล่านี้ ทำให้ บางคน เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพื่อตอบสนองความต้องการขึ้นได้ คือ

5.4.1 การกำหนดวิถีทางปฏิบัติสู่เป้าหมายขึ้นใหม่ อาจจะเป็นเนื่องจากเห็นว่าแนวปฏิบัติเดิม ล้าสมัย ควรยกเลิกใช้ได้แล้วหรือเห็นว่าบรรทัดฐานเดิมขัดขวางการเดินไปสู่เป้าหมายของตนจึง ต้องการหาวิธีการใหม่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

5.4.2 การหนีเป้าหมาย อาจจะเป็นเนื่องจากเห็นว่าเป้าหมายหรือค่านิยมของสังคมสูงเกินไป ไม่มีโอกาสที่จะบรรลุหรือประสบความสำเร็จได้ ทำให้บุคคลหมดกำลังใจ และอาจจะถึงกับเจ็บใจ ผิดหวังอย่างมาก จนกระทั่งหลบหนีจากสังคม หลบหน้าผู้คน เป็นโรคจิตประสาท หรือฆ่าตัวตาย

5.4.3 การบ่ย้าง เป็นการทำบุคคลประเมินค่าของวิถีทางที่จะสู่เป้าหมายว่าแม้จะผิด บรรทัดฐานของสังคมแต่ก็เป็นวิธีการที่ดีไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายแต่ประการใด เช่น การที่บุคคล ต้องการเงินจำนวนหนึ่งจึงเพียงพอต่อการครองชีพ แต่เขาไม่สามารถทำงานให้ได้เงินเพียงพอ จึงลัก ขโมยเงินของคนรวย โดยที่มีความเห็นว่าเป็นการยุติธรรมแล้วคนรวยควรจะแบ่งเงินให้กับคนจน บ้าง เพราะคนรายนั้นร่ำรวยจากการรีดไถจากคนจน และไม่เดือดร้อนจากการสูญเสียเงินไปเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น หรือการที่นักการเมือง ข้าราชการอ้างว่าตนเองไม่ได้ ฉ้อราษฎร์บังหลวง แต่ผู้รับเหมาก่อสร้างเอาเงินมาให้เองโดยไม่ได้เรียกร้อง เป็นต้น

5.5 องค์ประกอบทางโครงสร้างของสังคม บุคคลเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพราะโครงสร้าง ทางสังคมไม่เหมาะสม เช่น ไม่ได้กำหนดสถานภาพและบทบาทของสมาชิกไว้อย่างชัดเจน สถาบันสังคมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการจัดระเบียบที่ดี บุคคลที่ล้มสถานภาพ และบทบาทของตน บรรทัดฐานทางสังคมล้าสมัยผู้คนไม่เห็นผลประโยชน์ที่จะได้รับ การปฏิบัติตาม บุคคลถูกสังคมประหัตประหาร การขัดแย้งกันของสถานภาพและบทบาทของบุคคล ภาวะการณ์ไว้บรรทัดฐานทางสังคม เป็นต้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สาเหตุเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีองค์ประกอบไปด้วยทางด้าน ขาววิชา พันธุกรรม ด้านจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อม ค่านิยมในสังคมรวมถึงด้านโครงสร้างทาง สังคม ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอาจมีความผิดปกติที่ต่อมไร้ท่อ มีการสร้างที่มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งส่วนที่มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการของวัยรุ่นทางด้านร่างกาย เมื่อจิตใจมีการกระตุ้นจากภายนอกจะทำให้เกิดอารมณ์และปฏิบัติตนโดยไม่อยู่ในบรรทัดฐานอาจสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นไป โดยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเผยแพร่ตัวอย่างที่เลวหรือ

ค่านิยมทางสังคมที่ไม่ดีได้ ทำให้บุคคลแสวงหาในสิ่งเหล่านั้นทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพื่อตอบสนองความต้องการขึ้นได้

6. ปัจจัยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกจากองค์ประกอบของสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่กล่าวมาแล้ว พบว่ามี ปัจจัยบางประการที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนี้

6.1 ผู้ควบคุมบรรทัดฐานของสังคมไม่สามารถควบคุมผู้ตนให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานได้ ไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้

6.2 บุคคลและกลุ่มคนบางคน บางกลุ่มมีอิทธิพลเหนือกฎหมาย ละเมิดกฎหมายโดยไม่ถูก ลงโทษ เพราะอยู่เหนือการควบคุม ผู้คนจึงหันไปพึ่งตนเองหรือใช้วิธีการของตนเองตัดสิน เช่น กรณีของมือปืนเป็นรับจ้าง เป็นต้น

6.3 ความไม่เข้มงวดกวดขันในการควบคุมรักษาบรรทัดฐานทางสังคม ทำให้ผู้คนไม่เห็น ความศักดิ์สิทธิ์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเกิดขึ้น

6.4 ความวุ่นวาย และวิกฤติการณ์ต่างๆ ทำให้ผู้คนถือโอกาสประพฤติดีไปจากบรรทัด ฐานของสังคม

6.5 ความล้าสมัยของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีต่างๆ ซึ่งเป็นที่มาของบรรทัด ฐานทางสังคม ทำให้ผู้คนเลิกเชื่อถือ และปฏิบัติหันไปยึดถือและปฏิบัติในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้อง เหมาะสมกว่า เช่น การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตะวันตก เป็นต้น ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

6.6 ความล้าหลังทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวัฒนธรรมทางวัตถุ เช่น รถยนต์ สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกสบายให้แก่ผู้คนถูกนำมาใช้ในสังคมอย่างแพร่หลายสิ่ง เหล่านี้กลายเป็นเครื่องสร้างความเห็นแก่ตัว ไม่คำนึงถึงบุคคลอื่น ทำลายคุณธรรมในจิตใจ ซึ่ง นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นได้

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีปัจจัย บางประการที่สนับสนุนส่งเสริม ให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเริ่มจากตัวบุคคลที่มีอิทธิพลอยู่เหนือกฎหมาย ละเมิดกฎหมายเมื่อกระทำผิดจะไม่ถูกลงโทษ ผู้ควบคุมทางสังคมที่ไม่สามารถบังคับควบคุมให้บุคคลกลุ่มคนเหล่านั้นปฏิบัติตามบรรทัดฐานได้ การควบคุมไม่มีความเข้มงวด ผู้คนจึงไม่เห็นความสำคัญไม่เกิดความศักดิ์สิทธิ์ ในสถานการณ์ที่บ้านเมืองวุ่นวายเกิดวิกฤติการณ์ ต่างๆ ผู้คนจึงถือโอกาสประพฤติดีไปจากบรรทัดฐาน จึงหันไปยึดถือในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม กว่า อาจปฏิบัติตามชาติตะวันตกไม่คำนึงถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ซึ่งทำลายคุณธรรม นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้

7. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน จากความหมาย ลักษณะ สาเหตุการเกิด องค์ประกอบของสาเหตุการเกิด และปัจจัย ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน อาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมเบี่ยงเบนมี 6 ประการ คือ

7.1 ผู้ละเมิดบรรทัดฐาน ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลหรือบุคคลที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น แก๊งอาชญากร กลุ่มวัยรุ่น ฆาตกรโรคจิต นักการเมือง เป็นต้น

7.2 บรรทัดฐานทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ กฎหมาย ศาสนา จารีต ค่านิยม ขนบธรรมเนียม เนียมประเพณี ซึ่งเป็นแนวทางของการประพฤติปฏิบัติร่วมกันของผู้คนในสังคมที่จะล่วงละเมิด ไม่ได้ การไม่ปฏิบัติหรือล่วงละเมิดสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

7.3 สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ภาวะไร้บรรทัดฐานทาง สังคม การเกิดวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ขึ้นในสังคม ทำให้เกิดช่องว่างในการควบคุมบรรทัดฐาน และเกิด พฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

7.4 พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นแบบสันติวิธีหรือ ก้าวร้าวรุนแรง สร้างสรรค์หรือทำลายก็ได้

7.5 การตัดสินใจว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่ โดยปกติการถือว่าพฤติกรรมใดเป็น พฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่ จะใช้เปรียบเทียบกับบรรทัดฐานที่มีอยู่ ผู้ตัดสินคือคนส่วนใหญ่ หรือ ผู้ที่มีอำนาจในสังคมนั้น ๆ

7.6 ผลที่เกิดขึ้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดขึ้นแล้วจะมีผลกระทบต่อมนุษย์และ สังคมทั้ง ในทางสร้างสรรค์และทำลายหรือสร้างปัญหาให้กับมนุษย์และสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะ และ ประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้น

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่ละเมิดบรรทัดฐาน อาจจะเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิด พฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทำให้เกิดช่องว่าง ใน การควบคุมบรรทัดฐาน การตัดสินใจว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่จะใช้เปรียบเทียบกับ บรรทัด ฐานที่มีอยู่ ผลที่เกิดขึ้นจะทำลายหรือสร้างปัญหาให้กับมนุษย์และสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ลักษณะและ ประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้น

8. ประเภทและรูปแบบของพฤติกรรมเบี่ยงเบน พฤติกรรมเบี่ยงเบน อาจแบ่งออก ได้เป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมที่เป็นโทษต่อบุคคล และสังคมและพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม ดังนี้

8.1 พฤติกรรมที่เป็นโทษต่อสังคม เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้นแล้วคุกคาม ความปกติ สุขของผู้คนในสังคม แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

8.1.1 พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีผลต่อบุคคลและสังคมมาก ได้แก่ พฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น ขบถ ก่อการจลาจล การฆ่าคนตาย หรือที่รองลงมา คือ การประทุษร้ายต่อร่างกายและทรัพย์สิน ลักขโมย การกระทำผิดกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งผู้ที่ละเมิดจะถูกลงโทษรุนแรงตามที่ กำหนดไว้

8.1.2 พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่มีผลต่อบุคคลและสังคมน้อย แต่อาจจะก่อความยุ่งยากบาง ประการ ในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของสมาชิก เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ตัดสินโดยมาตรฐาน ทางศีลธรรมไม่ใช่กฎหมาย เช่น การฆ่าตัวตาย รักร่วมเพศ การมีจิตแปรปรวน การทุพพลภาพทาง ร่างกายต่างๆ เป็นต้น

8.2 พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคล และสังคม เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ละเมิดบรรทัดฐานของสังคม แต่ผลของการเบี่ยงเบนมีประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนแบบนี้มีไม่มากนัก เช่น นวัตกรรมของสมาชิกระดับมันสมองของสังคม ซึ่งเป็นผู้สร้างแนวทางของพฤติกรรมแบบใหม่ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความตึงเครียด อันเกิดจากปัจจัยต่างๆทั้ง ภายในและภายนอกของสังคม อันมีผลกระทบต่อเสถียรภาพหรือความมั่นคงของสังคม นวัตกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนามนุษย์และสังคมนั้นๆ

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า บุคคลผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นผู้ละเมิดบรรทัดฐาน ซึ่ง ไม่ประพฤติปฏิบัติร่วมกับผู้คนในสังคม ไม่คำนึงถึงกฎหมาย ศาสนา จารีต ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ทำให้เกิดช่องว่างในการควบคุมบรรทัดฐาน ผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นไปในทางที่ สร้างสรรค์และทำลายมนุษยและสังคม ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะและประเภทของ พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้น

9.รูปแบบของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สนธยา พลศรี (2554, น. 243 - 251) ได้แบ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การกระทำเบี่ยงเบน (Deviant Acts) มี 3 ประเภท คือ

1.1 อาชญากรรม (Crimes) คือ การกระทำผิดกฎหมายอาญา เช่น ฆ่าคนตาย ลักทรัพย์ ทำร้ายร่างกายข่มขืน ปลอมแปลงหนังสือ หมิ่นประมาท เป็นต้น นอกจากนั้นอาชญากรรมยัง หมายถึงการงดเว้นไม่กระทำตามกฎหมายอาญาด้วย เช่น ไม่เสียภาษีหรือไม่ยอมเข้ารับการเกณฑ์ทหาร เป็นต้น ผู้ฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน

1.2 การเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Deviance) เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ เช่นรัก ร่วมเพศ โสเภณี และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้สืบสายโลหิตเดียวกัน (Incest) กฎหมายที่ควบคุม การเบี่ยงเบนทางเพศในแต่ละสังคมจะแตกต่างกันออกไป เช่น บางสังคมอนุญาตให้มี โสเภณี หรือ การแต่งงานระหว่างผู้สืบสายโลหิตเดียวกันได้แต่บางสังคมไม่อนุญาต เป็นต้น

1.3 การฆ่าตัวตาย (Suicide) บุคคลมีการฆ่าตัวตายหลายรูปแบบ เช่น กินยาตาย ยิงตัว ตาย กระโดดน้ำตาย เผาตัวตาย คว้านท้องตัวเองตาย เป็นต้น บุคคลที่ฆ่าตัวตายนี้ส่วนใหญ่มีภัย มีอาการจิตไม่ปกติ (Insanity) หรือเป็นโรคประสาท (Neuroses) หรืออาจเกิดขึ้นกับคนปกติธรรมดาแต่ได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจหรือผิดหวังในชีวิตอย่างรุนแรง เช่น ผิดหวังในความรัก สอบตก สอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ เสียการพนัน ถูกฟ้องล้มละลาย ตกงาน เป็นต้น การฆ่าตัวตายเป็นเรื่องเศร้าสลดใจและเป็นปัญหาสังคม สร้างความเสียหายแก่สังคม ทำให้สังคมขาดความซื่อสัตย์ ไม่ยอมสู้ปัญหา แต่บางสังคมกลับยกย่องการฆ่าตัวตาย ปัจจุบันการฆ่าตัวตายเป็นปัญหาสังคมปัญหาหนึ่งที่กำลังแพร่หลายอยู่ในทุกสังคม โดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่ๆ ที่มีคนอยู่อาศัยกันอย่างหนาแน่น และมีการแข่งขันกันทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการอยู่รอดสูง มีการเอารัดเอาเปรียบเห็นแก่ตัวสูง ยิ่งคนมีความสามารถสับสนชีวิตและมีความยุ่งยากในการดำรงชีวิตมากเท่าใด อัตราการฆ่าตัวตายก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น

2. นิสัยเบี่ยงเบน (Deviant Habits) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากอุปนิสัยใจคอของบุคคลและ ความเคยชินที่สามารถจัดออกไปได้ เช่น การดื่มสุราเป็นประจำ การติดยาเสพติด การพนัน เป็นต้น พฤติกรรมดังกล่าวถ้ากระทำเพื่อความสนุกสนานหรือเพื่อสังคม และกระทำนานๆ ครั้งโดยไม่ติดเป็นนิสัย ก็ไม่จัดว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีคนจำนวนไม่น้อยที่ทดลองดื่มสุรา ทดลองยาเสพติดหรือเล่นการพนันแล้วเกิดติดใจ กระทำจนเกิดเป็นนิสัยและก่อให้เกิดพฤติกรรม เบี่ยงเบนขึ้น

3. การเบี่ยงเบนทางจิต (Deviant Psychology) ในสังคมปัจจุบันมีคนเป็นจำนวนมากที่ ประสบกับปัญหาความพิการทางจิตหรือเป็นโรคประสาทมีความตึงเครียดทางอารมณ์มาก ซึ่งนำไปสู่ปัญหาอย่างหนึ่งทางสังคม นอกจากนี้ยังมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่เป็นผู้ใหญ่แล้วแต่ วุฒิภาวะทางอารมณ์ยังไม่เจริญเต็มที่ เช่น ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง ต้องคอยแนะนำหรือ การตัดสินใจของผู้อื่นอยู่เป็นประจำ บางคนมีความกลัวในบางสิ่งบางอย่างซึ่งคล้ายกับนิสัยของเด็ก เช่น กลัวการข้ามถนน กลัวหลงทาง กลัวหนู กลัวแมลงสาบ กลัวจิ้งจก ตึกตา เป็นต้น ลักษณะ ดังกล่าวถือว่าเป็นความผิดปกติทางจิตทั้งสิ้น ในสภาพสังคมที่เป็นอยู่ในสมัยนี้อาจกล่าวได้ว่าบุคคล ทุกคนเป็นโรคจิตโรคประสาทไม่มากก็น้อย

4. วัฒนธรรมเบี่ยงเบน (Deviant Cultural) เป็นพฤติกรรมที่กลุ่มคนยึดถือวิถีชีวิต ผิดแผก ออกไปจากคนทั่วไปในสังคม หรือพวกที่ต่อต้านวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ เช่น พฤติกรรมของกลุ่มฮิปปี้ พวกกลุ่มลัทธิศาสนาใหม่ พวกอนาธิปไตย พวกทังก์ เป็นต้น

สรุปแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐาน หรือแปรปรวนออกจากบรรทัดฐาน ไม่มีกฎที่เป็นสากลหรือตายตัว และแตกต่างกันออกไปตามสถานการณ์ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวต้องเกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานจนเป็นนิสัย สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีความ

เกี่ยวข้องทางด้านพันธุกรรม หรือการสืบสันดานทางชีวภาพ การกระทำที่ทำต่อสังคมมีส่วน เกี่ยวข้อง ทำให้มีการเรียนรู้ เลียนแบบในบรรทัดฐานที่แตกต่างจากบุคคลอื่น เกิดความขัดกันของ บรรทัดฐาน ที่ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมที่คาดหวังกับ วิถีทางที่บุคคลเลือก ปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น ผลของพฤติกรรม

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการทำความเข้าใจรกร่วมเพศ และหญิงรักหญิง

ในยุคโลกาภิวัตน์ มนุษย์คงเจอกับปัญหาหลายๆอย่างที่มารุมเร้าทั้งปัญหาของตัวเอง ปัญหา ของสังคม ปัญหาของประเทศและปัญหาของโลก ภายใต้กระแสของทุนนิยม ทำให้คนหลายคนถูก เบียดขับให้เป็น “กลุ่มคนชายขอบ” หรือ “ผู้ด้อยโอกาสในทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม ทรัพยากร และการเมือง ” ด้วยความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ และ ค่านิยมความคิดของพวกเขา แต่สำหรับคนอีกกลุ่มหนึ่งพวกเขาและเธอถูกผลักไสให้เป็นคนชาย ขอบ ซ้ำซ้อนลงไปอีกในแทบทุกสังคมชายขอบ ด้วยตัวคน รสนิยมหรือพฤติกรรมทางเพศที่ ต่างกับบุคคล กลุ่มนี้คือกลุ่มรักเพศเดียวกัน (Homosexual) ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มย่อยๆ ที่มี อัตลักษณ์ทางเพศ หรืออัตลักษณ์ทางเพศสภาพ (Sexual Or Gender Identity) แตกต่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นกลุ่ม ชายรักชาย (Gay or Male Homosexual) และกลุ่มหญิงรักหญิง (Lesbian or Female Homosexual) รวมทั้งผู้ที่ไม่ปรารถนาจะเป็นชายแต่ชอบผู้ชาย และผู้ที่ไม่ปรารถนาจะเป็นหญิงแต่ ชอบผู้หญิง (Transgender, Transsexual) หรือแม้แต่ผู้ที่ชอบแต่งตัวสลับเพศ (Transvestite) หรือผู้ที่รัก ได้ทั้ง สองเพศ (Bisexual) ดังนั้นก่อนที่จะตอบคำถามว่าใครบ้างเป็น หญิงรักหญิง ควรทำความเข้าใจ คำ ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องเพศของมนุษย์ (Human Sexuality) กันเสียก่อนว่ามีอะไร กันบ้าง ซึ่ง (Bidwell and Deisher, 1991, pp. 293-294) กล่าวว่าการศึกษาเรื่อง เพศในตัวมนุษย์ต้อง อาศัยองค์ประกอบในการพิจารณาหลายอย่างด้วยกัน อันได้แก่

องค์ประกอบที่หนึ่ง คือ ยีนส์ (Genetic Sex)

องค์ประกอบที่สอง คือ ลักษณะทางกายภาพหรือสรีระ (Artistic Sex)

จากองค์ประกอบที่หนึ่งและสอง ทำให้เราสามารถบอกได้เลยว่าใครเป็นหญิงหรือชาย นับตั้งแต่เกิด ถือเป็นสิ่งบ่งบอกเพศที่ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดที่สุด

องค์ประกอบที่สาม คือ ความรู้สึกที่ตัวเองเป็นเพศใด หรือเพศทางความรู้สึก (Gender Identity) ว่าเป็นหญิงหรือเป็นชาย

ปรากฏการณ์การผ่าตัดแปลงเพศ (Transsexuals) ไม่ว่าจะเป็นหญิงผ่าตัดแปลงเพศ เป็น ชายหรือชายผ่าตัดแปลงเพศเป็นหญิง ต่างล้วนเป็นความพยายามของบุคคลที่ต้องการ

เปลี่ยนแปลงเพศทางกายให้สอดคล้องกับเพศทางความรู้สึกที่ตนเองมีอยู่ โดยที่เขาและเธอเห็นว่าตนเองเกิดมาผิดร่างจึงต้องการเปลี่ยนร่างเพื่อให้เหมาะสมกับเพศที่เขาและเธอรู้สึกหรือต้องการ

องค์ประกอบที่สี่ คือบทบาททางเพศ (Gender Role) เป็นเพศที่สังคมกำหนดหรือมีความคาดหวังในตัวคน ๆ หนึ่งเมื่อเกิดมา เมื่อเป็นชายพ่อแม่และสังคมก็จะคาดหวังให้เขามีลักษณะของ “ความเป็นชาย” (Masculinity) ถ้าเป็นหญิงก็จะถูกคาดหวังให้มี “ความเป็นหญิง” (Femininity) โดยทั่วไปเด็กหญิงจะได้รับการสนับสนุนให้เลียนแบบ “ความเป็นหญิง” จากแม่ ส่วนเด็กชายก็จะ เลียนแบบ “ ความเป็นชาย ” จากพ่อ มาตรฐานความประพฤติตามบทบาทชายหญิงนี้มีความ แตกต่างไปตามเงื่อนไขทางวัฒนธรรมและกาลเวลา สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization Process) ที่แตกต่างกันในแต่ละสังคม ที่น่าสังเกตก็คือคนส่วนใหญ่มักจะยอมรับเอาบทบาททางเพศในวัฒนธรรมของคนมาปฏิบัติอย่างไม่รู้ตัว ทั้งที่มีลักษณะของการแบ่งแยกและกีดกันทางเพศ (Sex Discrimination)

องค์ประกอบสุดท้าย คือ แนวโน้มทางเพศ (Sexual orientation) ซึ่งในคนๆ หนึ่งอาจมี แนวโน้มทางเพศสู่การเป็นรักต่างเพศ หรือรักเพศเดียวกัน หรือรักทั้งสองเพศอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือในช่วงชีวิตของคนๆ หนึ่งอาจมีแนวโน้มทางเพศได้ทั้งสามแบบ Wariell B. Porneroy ผู้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศได้เปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศเป็นเส้นตรง ผู้ที่มีแนวโน้มรักร่วมเพศและรัก ต่างเพศจะอยู่ปลายคนละขั้วของเส้นตรง ประมาณร้อยละ 2-3 ในขณะที่คนส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ระหว่างรักร่วมเพศกับรักต่างเพศ

แนวคิดสองแนวคิดที่พยายามอธิบายรักร่วมเพศ หรือหญิงรักหญิง คือ Essentialism และ Constructionism ต่างก็มีมุมมองที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ แนวคิดแรกเห็นว่ารกร่วมเพศ เป็นลักษณะทางกายภาพที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่เกิด จึงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เช่น สัญชาตญาณการเป็นรักร่วมเพศซึ่งเป็นสิ่งติดตัวมาตั้งแต่เกิด สภาพการเป็นคนรักร่วมเพศของเขา จึงเป็นไปตามธรรมชาติอันถาวร หรือเป็นเรื่องของกรรมพันธุ์ที่ได้รับการถ่ายทอดมา แนวคิดนี้เกิด ขึ้นมาประมาณ 80 กว่าปีมาแล้ว ปัจจุบันมีการวิจัยที่เกิดขึ้นใหม่ๆ ที่ไม่สู้จะเป็นหลักฐานที่บ่งว่ารัก ร่วมเพศ เกิดขึ้นจากตัวการที่ถาวรทางพันธุกรรม ผู้ที่อ้างแนวคิดนี้จะต้องหาเหตุผลให้ได้ว่าทำไมคนบางคนจึงสามารถเปลี่ยนแปลงฉบับจากรกร่วมเพศมาเป็นแบบอื่นในชีวิตของเขาได้ (ประนอม สโรชมาน 2553:171)

แนวคิดที่สอง Constructionism เห็นว่ารกร่วมเพศเป็นเพียงสภาวะที่ไม่คงที่ สามารถไหล เลื่อนหรือแปรเปลี่ยนได้ตลอดเวลา หญิงรักหญิง ในแนวคิดนี้จึงไม่ใช่สิ่งที่กำหนดโดยกายภาพซึ่งมีลักษณะที่ตายตัวเฉกเช่นแนวคิดแรก หากแต่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลซึ่งการที่บุคคลหนึ่งจะมองตัวเองว่ารกร่วมเพศ หรือรักต่างเพศ หรือรักทั้งสองเพศขึ้นอยู่กับความหมายหรือความสัมพันธ์ ที่

สังคมมีต่อสภาวะนั้นซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงตามเงื่อนไขของกาลเวลา ค่านิยม และวัฒนธรรมที่ไม่หยุดนิ่ง (Plummer, 1981, p. 91)

การอธิบายปรากฏการณ์ หญิงรักหญิง แนวที่สองนี้สอดคล้องกับงานสำรวจพฤติกรรมทางเพศของ Kinsey et al. (1948, p. 1953) ที่ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มีความหลากหลายและมีลักษณะที่ไม่คงที่เหมือนของเหลวที่สามารถไหลไปไหลมาได้ จึงอาจพิจารณาร่วมเพศหรือ หญิงรักหญิง ว่าเป็นสภาวะที่บุคคลเรียนรู้ที่จะเป็นหรือไม่เป็น ซึ่งงาน ศึกษาของ (Stevens & Hall 1988) แสดงให้เห็นว่า “เลสเบียน” เป็นคำที่ถูกกำหนดโดยค่านิยมหรือความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาบุคคลว่าปกติหรือไม่ปกติในด้าน จิตใจจึงเชื่อมโยงกับการตระหนักและการยอมรับว่าเป็นหรือไม่เป็น” หญิงรักหญิง " ของบุคคล อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในความเข้าใจของคนทั่วไปมักจะคิดว่า หญิงรักหญิง คือ ผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์ทางเพศ กับผู้หญิงด้วยกันเท่านั้น นอกจากจะเป็นการตัดสิน หญิงรักหญิง จากพฤติกรรมทางเพศเพียงด้าน เดียวเท่านั้นยังมองว่า หญิงรักหญิง ทุกคนมีความสัมพันธ์ทางเพศเฉพาะกับผู้หญิงเท่านั้น ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ยังไม่ถูกต้องทั้งหมด อันที่จริงแล้ว หญิงรักหญิง บางคนอาจมีความสัมพันธ์เฉพาะ ผู้หญิงเท่านั้น แต่ก็มีบางคนที่มีความสัมพันธ์ทั้งผู้ชายและผู้หญิง และในบางกรณีเลสเบียนบางคน อาจมีความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยเหตุผลบางประการ อาทิ ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ หรือแรง กีดกันทางวัฒนธรรม (เช่น ถูกบีบบังคับให้แต่งงาน) หรือเพราะความพึงพอใจของเลสเบียน เป็นต้น

นอกจากนั้นความเข้าใจของคนทั่วไปยังไม่ได้รวมไปถึงความรู้สึกต่อตนเอง (Self-Define) ที่ บุคคลมีหรือรู้สึกว่าเป็น หญิงรักหญิง ได้โดยที่ไม่จำเป็นต้องแสดงออกทางพฤติกรรม (Rankow, 1995) หรือมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิง หากแต่เป็นความรู้สึกค้นหาอยากใกล้ชิด เพศเดียวกัน ดังตัวอย่างความรู้สึกของผู้หญิงรายหนึ่ง “อยากรู้เรื่องหญิงรักหญิงมาก ความพอใจที่อยากจะทำอยากลอง แต่ไม่รู้จะเริ่มแบบไหน มันมีแต่ภาพจินตนาการเกี่ยวกับหญิงรักหญิง ” (จดหมายขอคำปรึกษากับกลุ่มอัญจารี มีนาคม 2553)

ดังนั้น “หญิงรักหญิง” หรือ “เลสเบียน” ในความหมายที่กว้างขึ้นมาอีกคือผู้หญิงที่มีแนวโน้มชอบเพศเดียวกัน โดยอาจมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันก็ได้ อย่างไรก็ตาม (Rankow, 1995) ได้ตั้งข้อสังเกตอีกว่าผู้หญิงบางคนที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงด้วยกัน อาจไม่ยอมรับหรือไม่คิดว่าตนเองเป็นเลสเบียนเสมอไปทุกคน ซึ่งตรงกับปรากฏการณ์ หญิงรักหญิง ในเมืองไทยที่ไม่นิยมเรียกและให้ใครมาเรียกว่า “เลสเบียน” เพราะเป็นคำที่มีความหมายในแง่ลบ (ชลธิชา ศาลิคุป, 2553)

ผู้เขียนเห็นว่าการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ หญิงรักหญิง ให้ถูกต้องและตรงกับสภาพความเป็นจริงที่สุดเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการทำความเข้าใจสุขภาพของ หญิงรักหญิง เป็นอย่างยิ่ง เพราะ

นอกจากจะแน่ใจได้ว่าการพูดคุยถึง หญิงรักหญิง กับสุขภาพจะไม่ละเลย หญิงรักหญิง จำนวนหนึ่ง จำนวนใดไป และการทำความเข้าใจพฤติกรรมทางเพศของ หญิงรักหญิง ยังช่วยให้เข้าใจถึงความ เสี่ยงของโรคต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับ หญิงรักหญิง อันจำเป็นต่อการพิจารณาให้บริการสุขภาพ ที่ เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของ หญิงรักหญิง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความหมายของรักร่วมเพศ หรือหญิงรักหญิง อาจเป็นสิ่งที่เกิด จาก การเรียนรู้หรือเป็นสิ่งที่ถาวรก็ได้ โดยรักร่วมเพศเป็นลักษณะทางกายภาพที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่ เกิด จึงเป็นไปตามธรรมชาติอันถาวร หรือเป็นเรื่องของกรรมพันธุ์ที่ได้รับการถ่ายทอดมา แต่บาง ลักษณะเห็นว่ารักร่วมเพศเป็นเพียงสภาวะที่ไม่คงที่ สามารถแปรเปลี่ยนได้ตลอดเวลา เกิด จากการ เรียนรู้ของบุคคลตามเงื่อนไขของกาลเวลา ค่านิยม และวัฒนธรรมที่ไม่หยุดนิ่ง หญิงรัก หญิง คือ ผู้หญิงที่มีแนวโน้มชอบเพศเดียวกัน โดยหญิงรักหญิงบางคนอาจมีความสัมพันธ์เฉพาะ ผู้หญิงเท่านั้น แต่ก็มีบางคนที่มีความสัมพันธ์ทั้งผู้ชายและผู้หญิง และในบางกรณีเลสเบี้ยนบางคน อาจมี ความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วย เพราะเหตุผลบางประการหรือเพราะความพึงพอใจของเลสเบี้ยน เอง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นกลุ่มนี้ดังจะกล่าวต่อไป

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศมนุษย์หรือกิจกรรมทางเพศของมนุษย์ (Human Sexual Behavior หรือ Human Sexual Practices) มีความหมายถึงการปฏิบัติที่มนุษย์ได้พบและปลดปล่อยเรื่องทางเพศ มีหลากหลายกิจกรรมแตกต่างกันไป อย่างเช่น แผนการในการหาคู่ (จับคู่และแสดงพฤติกรรม) การ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล, ความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางร่างกายหรืออารมณ์ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์

การให้ความหมายพฤติกรรมทางเพศ ได้มีนักวิชาการให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป แต่ ก่อนที่จะทำความเข้าใจถึงความหมายของพฤติกรรมทางเพศ จำเป็นต้องเข้าใจถึงความหมายของ พฤติกรรมและกระบวนการเกิดพฤติกรรมก่อน

2.4.1 ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรม ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2539, น.373) หมายถึง การกระทำหรืออาการแสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า มี นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “ พฤติกรรม ” ซึ่งสามารถกล่าวสรุปได้ดังนี้

พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นการกระทำที่บุคคลนั้นแสดง ออกมา รวมทั้งกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล และกิจกรรมนี้อาจสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัส หรือไม่สามารถสังเกตได้ (เฉลิมพล ต้นสกุล, 2554)

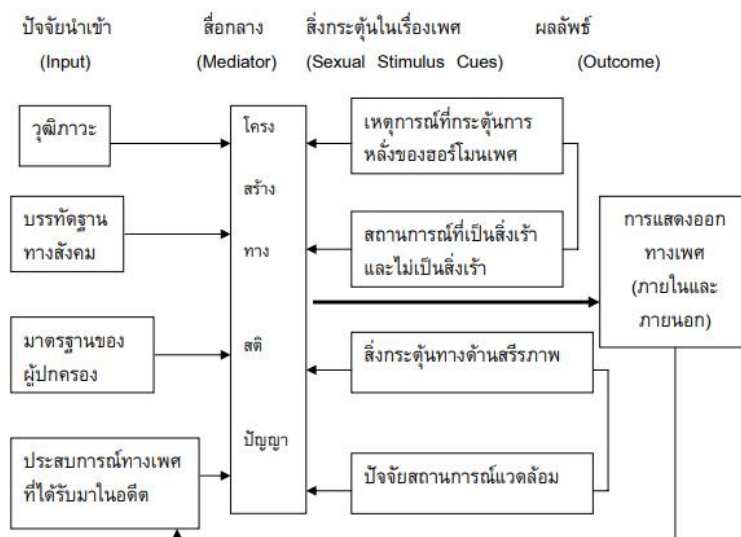
พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ทั้งด้านกายกรรม วาจกรรม และมโนกรรม โดยรู้ สำนึกหรือไม่รู้สำนึก ทั้งที่สังเกตได้และไม่อาจสังเกตได้ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2555)

พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งอาจเป็นการกระทำที่บุคคลนั้นแสดงออกมา อาจสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสหรือไม่สามารถสังเกตได้ หรือเป็นปฏิกิริยาของสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าที่ อาจปรากฏให้เห็นได้ หรืออาจอยู่ภายใน ซึ่งไม่สามารถสังเกตได้ แต่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งพฤติกรรมในเรื่องนี้จะเน้นเฉพาะพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนั้นพฤติกรรมของมนุษย์ จึงหมายถึง ปฏิกิริยาของบุคคลที่สังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การพูด การเดิน การแสดง สีหน้า ความรู้สึก ความรู้ ความตั้งใจ เป็นต้น โดยปฏิกิริยานี้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับหรือเผชิญกับสิ่งเร้าที่มาจากภายในหรือภายนอกร่างกาย (นิตยา เพ็ญศิริรักษา, 2556)

จากความหมายที่มีผู้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า การกระทำหรือการแสดงออกมานั้นมีทั้งชนิดที่สามารถสังเกตได้ง่ายด้วยประสาทสัมผัส เช่น การเดิน การพูด การแสดงสีหน้า เป็นต้น และชนิดที่ไม่สามารถ สังเกตได้ ด้วยประสาทสัมผัส ต้องใช้เครื่องมือวัดเฉพาะ ซึ่งเป็นการกระทำหรือการแสดงออกที่เจ้า ตัวเท่านั้นรับรู้ได้ เช่น การกระทำหรือการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ เป็นต้น

2.4.2 การเกิดพฤติกรรมทางเพศ

Abramson (1983, อ้างถึงใน พูนสุข ช่วยทอง, 2546, น. 206) ได้กล่าวถึง การแสดงออกทางเพศนั้น ถูก ควบคุมโดยกลไกที่เป็นโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคล (Cognitive structure) ที่เหมือนเป็นแหล่ง สะสมอารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ของบุคคลที่ได้รับมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ครอบครัว ประสบการณ์ของตนเอง เพื่อน สื่อสารมวลชน เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาท ทางเพศ และมีหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมตอบสนองเกี่ยวกับเรื่องเพศของตน ซึ่งโครงสร้างทาง สติปัญญาของแต่ละบุคคล ได้รับการพัฒนามาจากปัจจัยนำเข้า (Input) 4 ด้าน ดังนี้

ภาพที่ 2.1 ระบบเพศสัมพันธ์ (Sexual System). โดย พูนสุข ช่วยทอง. (2548). ปรับปรุงจาก *ครอบครัวและคุณภาพเด็ก*. โดย Abramson. 1983. Adolescent, sex and contraception.

1. วุฒิภาวะ (Masturity) เป็นขบวนการเจริญเติบโตด้านร่างกาย บุคลิกภาพ จิตใจ อารมณ์ สังคม เพื่อพัฒนาจากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และจะส่งผลให้เห็นชัดเจนเมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น

2. บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) เป็นกฎเกณฑ์ของสังคม เด็กไม่ได้ เรียนรู้จากพ่อแม่เพียงอย่างเดียว แต่ได้เรียนรู้จากสังคมด้วย เช่น กลุ่มเพื่อน ซึ่งการยอมรับของ กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก นอกจากเพื่อนแล้วเด็กก็ยัง เรียนรู้ได้จากสื่อสารต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ หนังสือ วารสาร โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ รวมถึง ศาสนา วัฒนธรรม ในแต่ละท้องถิ่น องค์กรชุมชนต่างๆ ในสังคม

3. มาตรฐานของบิดามารดา (Parental standards) หมายถึง อิทธิพลการเล็งดูค่านิยมของบิดามารดา เกี่ยวกับสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติในเรื่องเพศ

4. ประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาในอดีต (Previous Sexual Experience) เป็นสิ่งที่ตกค้างอยู่ในโครงสร้างทางสติปัญญา และก่อตัวเป็นหลักปฏิบัติแห่งความประพฤติ

นอกจากนี้ Abramson (1983, อ้างถึงใน พูนสุข ช่วยทอง, 2548) ได้กล่าวถึงสิ่งกระตุ้นเรื่องเพศ (Sexual Stimulus Cues) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะสร้างความเพียงพอให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศ แอบแรมชัน ได้แบ่งสิ่งกระตุ้นทางเพศออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. เหตุการณ์ที่กระตุ้นการหลั่งของฮอร์โมนเพศ (Endocrinological Stimuli) อิทธิพลอันเนื่องมาจากฮอร์โมนเพศ

2. สถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าและไม่เป็นสิ่งเร้า (Conditioned and unconditioned Stimuli) ประกอบด้วยสิ่งกระตุ้นที่มีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ยั่วยวน การดูภาพยนตร์ การอ่านหนังสือโป๊ หรือได้รับการกระตุ้นโดยตรงจากคนรัก

3. สิ่งกระตุ้นทางด้านสรีระภาพ (Physiological Events) อิทธิพลอันเนื่องมาจากระบบประสาทส่วนกลางและระบบประสาทอัตโนมัติ

4. ปัจจัยทางสถานการณ์แวดล้อม (Situational Parameters) เป็นอิทธิพลจากตัวแปรภายนอก หรือสิ่งแวดล้อม เช่น ยา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บรรยากาศที่เป็นใจ หรืออยู่ในกลุ่ม ที่มั่วสุมในเรื่องเพศ เป็นต้น

Abramson (1983, อ้างถึงใน พูนสุข ช่วยทอง, 2548) ยังได้อธิบายถึงแผนภูมิระบบเพศสัมพันธ์ (Sexual System) ไว้ว่า โครงสร้างทางสติปัญญาเป็นผลจากการสะสมประสบการณ์ใน

อดีตที่ผ่านมา ได้แก่ วุฒิมภาวะ บรรทัด ฐานทางสังคม มาตรฐานของบิดามารดา และประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาก่อน และก่อตัวเป็นหลัก ปฏิบัติแห่งความประพฤติทางเพศ (Codes of conduct) ซึ่งโครงสร้างทางสติปัญญาเป็นสิ่งที่คอย ควบคุม (Monitor) สิ่งกระตุ้นทางเพศทั้งหมด นั่นคือสิ่งกระตุ้นทางเพศต่างๆ เหล่านี้ จะกระตุ้นเร้า ให้บุคคลแสดงออกทางด้านเพศเหมาะสมหรือไม่ก็ตาม พฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกมานี้ ก็ จะ ส่งผลย้อนกลับมาเข้าสู่ระบบ กลายเป็นประสบการณ์เดิมของบุคคลผู้นั้นต่อไป

ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551) ได้กล่าวว่า Sexuality ถูกแปลว่า “เพศวิถี” ซึ่งบางทีก็มีคนแปลว่า การโยงโยกการเชื่อม ความหมายเรื่องเพศ เพราะสังคมมีความเชื่อและค่านิยมหลายเรื่องที่ยังโยงสัมพันธ์กันเหมือนใยแมงมุม ประเด็นนี้จึงมีองค์ประกอบอยู่ 3 ส่วนที่เกี่ยวข้องกัน คือ ความปรารถนา วิถีปฏิบัติและ อัตลักษณ์ เราเชื่อเรื่องเพศอย่างไรก็จะดำเนินเรื่องเพศอย่างนั้น ซึ่งจะกำหนดว่าจะมีวิถีปฏิบัติ อย่างไร จะมีตัวตนในทางเพศอย่างไร ลักษณะปรากฏและการนำเสนอร่างกาย เราอยากแสดงออก อย่างไร เราอยากให้ผู้อื่นเห็นเราอย่างไรในทางเพศ การนำเสนอร่างกายจึงเกี่ยวกับว่าเราอยากให้เขาเห็นเราอย่างไร Sexuality เป็นเรื่องของกรณินยามว่าอะไรคือ เรื่องของเพศ ความปกติและผิดปกติของ เพศเป็นอย่างไร เพศวิถีกระแสหลักมีอิทธิพลต่อการคิดเรื่องเพศในสังคมไทย ที่ส่งผลต่อความเชื่อ กระบวนทัศน์ วัฒนธรรม ซึ่งนำมามองต่อสังคมไทยในอารมณื บางอย่าง ซึ่งบางทีอาจจะแยกไม่ ออกว่าเป็นของตะวันตกหรือตะวันออก นอกจากนั้นยังให้รายละเอียดเกี่ยวกับมิติถึงมุมมองของเพศวิถี ว่ามี 6 มิติ คือ

1. มิติของความปรารถนา การประพฤติ ปฏิบัติ และอัตลักษณ์ (Erotic Desires, Practices and Identity) เพศวิถีที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ คือ การนิยามตัวเองในทางเพศ ซึ่งเชื่อมโยงกับเพศภาวะ (Gender) แต่อัตลักษณ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่นิยามตัวเองเพียงอย่างเดียว

2. มิติการนำเสนอร่างกาย (Appearances and Display) เราอยากให้คนอื่นเห็นเราเป็น อย่างไร เราก็นำเสนอตัวเราอย่างนั้น อาจด้วยทรงผม หรือเสื้อผ้า เพื่อนำความเป็นเพศหญิง เพศชาย หรือเพศทางเลือกอื่นๆ

3. มิติของพฤติกรรม และกิริยามารยาท (Behaviors and Manners) ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตนในทางเพศ ซึ่งการกระทำแบบเดียวกันแต่อาจถูกตีความไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบริบท ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ หรือความรู้สึกที่เรามีต่อคนคนนั้น เป็นความรู้สึกส่วนตัว

4. มิติของการดึงดูดทางเพศ (Attraction) สังคมวางกฎกติกาของความรักให้รักเฉพาะ เพื่อนต่างเพศเท่านั้น แต่คนที่รักเพศเดียวกันก็ไม่ได้หลุดออกจากกติกาของการรักต่างเพศ เพราะ คนที่รักเพศเดียวกัน ก็จะรักกับคนที่มิเพศภาวะเดียวกับเราเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีใครหลุดจากกรอบนี้ ซึ่งถ้าหลุดจากกรอบนี้คือ สามารถสนใจหรือดึงดูดกับคนได้ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนี้

ความรักก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่เราต้องรักต่างเพศเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับ เชื้อชาติ ชนชั้น และอื่นๆ อีกด้วย

5. มิติของความสัมพันธ์ (Relationship) กฎกติกาว่าด้วยการดำเนินความสัมพันธ์ ระหว่าง ชายหญิง เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และวัฒนธรรม ซึ่งบางสังคมไม่มีกติกาของการจบ ความสัมพันธ์

6. มิติของเพศสัมพันธ์ (Having Sex) เพศวิถีมีการนิยามว่าอะไรคือการร่วมเพศ ทำ อย่างไร จึงเรียกว่า การร่วมเพศ และการร่วมเพศที่ถูกต้องเป็นอย่างไร และที่ผิดปกติเป็นอย่างไร พิมพ์วัลย์ บุญมงคล (2551) อธิบายว่า เจื่อนไขทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ และ ประวัติศาสตร์ มีส่วนกำหนดเพศวิถีของผู้คนในสังคม และในแต่ละช่วงเวลา ความหมายของเพศวิถี เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ในแต่ละสังคม หรือ แม้กระทั่งในบุคคลเดียวกันแต่ แตกต่างในช่วงเวลา เพศวิถีมีความหมายและรูปแบบที่หลากหลาย องค์ประกอบของเพศวิถี ประกอบด้วย การให้ความหมายเรื่องเพศของปัจเจกบุคคล ความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ความรู้สึก ความปรารถนาทางเพศ ความสุขทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ และเพศภาวะ รสนิยมทาง เพศ คู่สัมพันธ์ทางเพศ การให้ความหมายกับคู่ความสัมพันธ์ทางเพศใน แต่ละบุคคล ตลอดจน พฤติกรรมทางเพศ เพศวิถีถูกกำหนดโดยบทบาทเพศ ปัจจัยทางชีววิทยา และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ บริบททางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554, น. 45) ได้กล่าวว่า เพศวิถีมิใช่เรื่องหยุดนิ่ง แต่มีการ เปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา ในแง่ปัจเจกบุคคล เพศวิถีจึงเป็นกระบวนการชีวิตที่ยาวนานของคนๆ หนึ่งมี การเติบโต และเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะตอบโต้หรือยอมตามต่อกรอบกติกาเรื่องเพศที่ปฏิสัมพันธ์กับคน อื่นและสัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่างๆ ในช่วงเวลาหนึ่งๆ ในแง่ระบบสังคม เพศวิถีจึงมีที่ทางอยู่บน กฎเกณฑ์ ของการเมือง ศีลธรรมและแนวปฏิบัติเรื่องเพศ หรือวัฒนธรรมทางเพศในแต่ละสังคม ซึ่ง เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำที่มีความหมายของคำว่า “เพศ” มีความหมาย 3 กรณี คือ

1. เพศสรีระ (sex) เป็นเพศที่หมายถึงสรีระร่างกาย หรือเขียนให้ตรงก็คือ อวัยวะที่ บ่งบอกว่าเป็นเพศอะไร

2. เพศสภาวะ (gender) เป็นเพศที่หมายถึง ภาวะแห่งเพศที่ถูกประกอบสร้างทาง สังคมเพศภาวะที่เราคุ้นเคยและถูกขัดเกลาหลอมสร้างกันมา ก็คือ ความเป็นหญิง เป็นชาย ดังนั้น ใน อีกแง่มุมหนึ่ง เพศสภาวะจึงเป็นเรื่องของบทบาทในเรื่องต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดให้กับสถานะทางเพศ ซึ่งมักดูจากเพศสรีระ คือ หญิง ชาย และหากสังคมเกิดเปลี่ยนการกำหนดสถานะทางเพศว่า อาจมา จากองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากเพศสรีระ สถานะทางเพศก็อาจมีเพิ่มมากขึ้น เช่น เกย์ กะเทย ทอมดี้ ฯลฯ อันจะนำไปสู่การกำหนดบทบาทเพศต่าง ๆ มากกว่าหญิงและชาย

3. เพศวิถี (sexuality) หมายถึง วิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิถีคิด วิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ และกามกิจ ซึ่งเป็นระบบความคิดและพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคมสัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายทางสังคมสัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมาย ให้แก่เรื่องเพศในหลากหลายมุม

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นการกระทำที่แสดงออกของการตื่นตัวของร่างกาย ความคิดและความรู้สึก เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางอารมณ์และการตื่นตัวของร่างกายต่อสถานการณ์ที่ช่วยให้เกิดอารมณ์เพศ การที่บุคคลสามารถควบคุมการตอบสนองต่อการเร้าอารมณ์ทางเพศได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศด้วย ซึ่งตาม ระบบเพศสัมพันธ์เชื่อว่า โครงสร้างทางสติปัญญาเป็นตัวที่ควบคุมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีความแตกต่างกัน ในแต่ละบุคคลตามปัจจัยในด้านวุฒิภาวะ บรรทัดฐานทางสังคม มาตรฐานของบิดามารดา และจากประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาก่อน ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีส่วนในการแสดงพฤติกรรมทางเพศ

2.4.3 กระบวนการเกิดพฤติกรรม

เมื่อบุคคลกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมา การกระทำนั้นจะเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน เป็นกระบวนการมาก่อนทั้งสิ้น กระบวนการเกิดพฤติกรรมแต่ละครั้งนั้นอาจแยกเป็นกระบวนการย่อยได้อีกอย่างน้อย 3 กระบวนการ (สุรพล พยอมแย้ม, 2545) คือ

1. กระบวนการรับรู้ (Perception Process) เป็นกระบวนการเบื้องต้นที่เริ่มจากบุคคลได้รับ สัมผัสหรือรับข่าวสารจากสิ่งเร้าต่างๆ โดยผ่านระบบประสาทสัมผัสซึ่งรวมถึงความรู้สึก (Sensation) กับสิ่งเร้าที่รับสัมผัสนั้นๆ ด้วย

2. กระบวนการคิดและเข้าใจ (Cognition Process) กระบวนการนี้อาจเรียกว่า “กระบวนการ ทางปัญญา” ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยการเรียนรู้ การคิด การจำตลอดจนการนำไปใช้หรือ เกิดพัฒนาการจากการเรียนรู้ นั้น ๆ ด้วยการรับสัมผัส และการรู้สึกที่นำมาสู่การคิดและการเข้าใจนี้ เป็นกระบวนการทำงานที่มีความละเอียดซับซ้อนมากและเป็นกระบวนการภายในทางจิตใจที่ยังมี อาจศึกษาและสรุปเป็นคำอธิบายอย่างเป็นหลักการที่ชัดเจนได้

3. กระบวนการแสดงออก (Spatial Behavior Process) หลังจากผ่านขั้นตอนของการรับรู้ การคิดและเข้าใจแล้ว บุคคลจะมีอารมณ์ตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับรู้ นั้นๆ แต่ยังมีได้แสดงออกให้ ผู้อื่นรับรู้ยังเป็นพฤติกรรมที่อยู่ภายใน (Covert Behavior) แต่เมื่อได้คิดและเลือกที่จะแสดงการตอบสนองให้บุคคลอื่นได้สังเกตได้เราจะเรียกว่า พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ซึ่งพฤติกรรมภายนอกนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่มีอยู่ทั้งหมดภายในตัวบุคคลนั้น เมื่อมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งการแสดงออกมาเพียงบางส่วนของที่มีอยู่จริงเช่นนี้ เรียกว่า

Spatial behavior โดยแท้จริงแล้วกระบวนการย่อยทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ไม่สามารถแยกเป็น ขั้นตอนต่างหากหรือเป็นอิสระจากกันได้ เพราะการเกิดพฤติกรรมในแต่ละครั้งนั้นจะมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างมากการแยกวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน ก็เพียงเพื่อให้เกิดความเข้าใจตาม ขั้นตอนได้มากขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เมื่อบุคคลกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมา การกระทำนั้นจะเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน เริ่มจากการรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสต่างๆแล้วเกิดเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ประกอบด้วยการเรียนรู้ การคิด การจำ ตลอดจนการนำไปใช้หรือเกิดพัฒนาการจากการเรียนรู้ต่างๆ เป็นกระบวนการทำงานที่มีความละเอียดซับซ้อนมาก หลังจากนั้นบุคคลจะมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้รับรู้นั้นๆและเลือกที่จะแสดงการตอบสนองให้บุคคลอื่นได้สังเกตได้

2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ในครอบครัว

สถาบันครอบครัว มีความสำคัญต่อการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทำให้เกิดสมาชิกของครอบครัว ได้แก่ ความเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ตรงต่อเวลา รู้จักการเสียสละ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญให้สมาชิกของครอบครัวก้าวไปสู่สถาบันอื่นๆ ของสังคมได้อย่างมีคุณภาพ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว จึงมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทั้งในด้านดีหรือไม่ดีของวัยรุ่น ดังนี้

2.5.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูการที่เด็กจะมีพัฒนาการที่ดีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ครอบครัวนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการที่บิดามารดาอบรมเลี้ยงดู เด็กซึ่งมีอิทธิพลต่อแบบแผนพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบันและศักยภาพของเด็กในอนาคต ได้มีผู้ศึกษาและให้ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู ดังนี้

บุญญาภา แจ้งสี (2554) ได้สรุป การศึกษาวิจัยจำนวนมากเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของเด็ก และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาจะมีผลบางประการต่อพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบัน และศักยภาพของการกระทำในอนาคตของเขา ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลนั้นส่วนหนึ่ง เป็นผลสืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

กล่าวโดยสรุป การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่บิดามารดาปฏิบัติต่อเด็กทั้งทางวาจาและการกระทำโดยการให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือคุ้มครอง สนองความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนให้การอบรมกล่อมเกลาพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้เด็กได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.5.2 ประเภทของการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภทตามลักษณะและการปฏิบัติ ต่อเด็ก ในที่นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการแบ่งประเภทของการอบรมเลี้ยงดูของนักจิตวิทยาและผู้ท่วิจัย เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งมีความแตกต่างกันออกไป ดังนี้

Rogers (1972, p.117, อ้างถึงใน เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม, 2544, น.22-23) ได้แบ่งประเภทของการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ไม่ตามใจหรือเข้มงวด จนเกินไป มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็น ตลอดจนให้ความรักความเอาใจใส่ เป็นกันเอง และให้ความร่วมมือตามโอกาสที่เหมาะสม A

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่ สนับสนุนหรือให้คำแนะนำเท่าที่ควร มักใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงและปราศจากเหตุผล ไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเองและปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป (Overprotection) หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณไม่ได้อิสระเท่าที่ควร ไม่ได้ทำตามที่ต้องการหรือทำอะไรด้วยตนเอง ต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่พ่อแม่กำหนดไว้ ถูกควบคุมและอยู่ในสายตาหรือถูกคุ้มครองป้องกันให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Baumrind (1975, pp. 270-285, อ้างถึงใน เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม, 2544, น.23) แบ่งประเภทของการอบรมเลี้ยงดูและอธิบายแต่ละรูปแบบ ไว้ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian) เป็นการที่พ่อแม่ใช้อำนาจ ในการอบรมเลี้ยงดูให้เด็กทำตามความต้องการของตน ไม่มีการปรึกษาหารือกับเด็ก แสดงความไม่พอใจ ยอมรับเด็กน้อย ไม่ไว้วางใจ ห่วงเหิน ให้ความอบอุ่นน้อยและลงโทษในระดับสูง

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ควบคุมสูง ให้เด็กทำตามที่พ่อแม่ต้องการแต่มีการยอมรับในตัวเด็กสูงเช่นกัน มีการให้ความรัก ความอบอุ่น และให้เหตุผล

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissiveness) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับเด็กมากให้ความอบอุ่นแต่ไม่มีการประเมินเด็ก ควบคุมเด็กน้อยปล่อยให้เด็กเป็นไปตามที่ต้องการ

Macdony (1990, น.30-381, อ้างถึงใน เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม, 2544, น.24) ได้ แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย - เข้มงวด (Permissiveness-Restrictiveness) พ่อแม่บางคนจะบงการและควบคุมพฤติกรรมของลูกมากเกินไปบางคนจะให้อิสระโดยพ่อแม่ จำนวนมากจะอยู่กึ่งกลางระหว่างสองขั้ว

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบอบอุ่น - ไม่เป็นมิตร (Warmth – Hostility) ถึงแม้ว่าพ่อแม่จะมีความรักให้กับลูกๆ แต่ก็มีบ่อยครั้งที่พ่อแม่จะแสดงออกถึงความรักที่ผสมกับความรู้สึกปฏิเสธหรือไม่เป็นมิตร (Rejection (W Hostility)

Perris (1950, อ้างถึงใน เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม, 2544, น. 24 25) แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบใส่ใจดูแล (Supportive or Authoritative style) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความอบอุ่น และความผูกพันใกล้ชิด รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมและ การยอมรับ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบปฏิเสธทอดทิ้ง (Rejection style) หมายถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้การลงโทษและไม่ให้ความรักความอบอุ่น ไม่สนใจ และไม่ยอมรับเด็ก

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป (Overinvolved or (Over Protections Style) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบไม่让孩子ได้รับอิสระในการกระทำและการตัดสินใจ พ่อแม่ จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องและเด็กต้องปฏิบัติตามสิ่งที่พ่อแม่กำหนด เด็กจะถูกควบคุมและให้ การช่วยเหลือตลอดเวลา

Hurlock (1984, pp. 402-403, อ้างถึงใน เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม, 2544, น.25) ได้แบ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democratic Rearing) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่ามีอำนาจปฏิบัติต่อคนอย่างยุติธรรม บิดามารดามีความอดทนไม่ตามใจและ เข้มงวด กวดขันจนเกินไป ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ให้ความร่วมมือแก่เด็กตามโอกาสอันควร

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (Autocratic Rearing) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่ามีอำนาจก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของตน ยับยั้งการก้าวร้าวทำให้ตนเองรู้สึกผิด เมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถูกบังคับให้ทำตามความต้องการของบิดามารดา และบิดามารดา ใช้คำพูดที่ทำให้ตนรู้สึกอับอาย

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Laissez-faire Rearing) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่าเขาเองได้รับการตามใจ และไม่ได้รับการเอาใจใส่หรือให้คำแนะนำช่วยเหลือจากบิดามารดาเท่าที่ควร

2.5.3 ความหมายของครอบครัว

ความหมายของครอบครัวในเชิงสหสาขาวิชา

Kingsley (1966, p. 392, อ้างถึงใน วราภรณ์ โภคภิรมย์, 2545) ให้ความหมายไว้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานและสากลที่สุดสำหรับทุกสถาบัน มุ่งอธิบายครอบครัว 2 แนวทางด้วยกัน

1. แนวจิตวิทยา ชี้ให้เห็นว่าครอบครัวเป็นกลุ่มปฐมนุญ เพราะเนื่องด้วยความผูกพันกันอย่างใกล้ชิดของบรรดาสมาชิกของกลุ่มที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน

2. แนวสังคมวิทยา ถือว่าบรรดาสมาชิกครอบครัวในครอบครัวต่างฝ่ายต่างให้ และรับประสบการณ์จากกันและกัน ซึ่งถือว่าต่างฝ่ายต่างถ่ายทอดพฤติกรรมซึ่งกันต่อกัน

จากความหมายทั้งหมดสรุปได้ว่า ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยที่เล็กที่สุดในสังคม ประกอบด้วย กลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือโดยการแต่งงานมีความผูกพันทางอารมณ์และจิตใจ เป็นหน่วยย่อยของสังคมที่มีความคงทนที่สุด เป็นสถาบันที่สำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ และสถาบันที่จะสร้างสมาชิกใหม่ให้กับสังคมรูปแบบของเด็กเกิดใหม่และอบรมให้เด็กเหล่านั้นเข้ากับสังคมได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.5.4 ประเภทของครอบครัว

Murduck (1971, pp. 3-4, อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2536) ได้แบ่งครอบครัวเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย สามีภรรยาและบุตร (บุตรอาจจะเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้) เป็นครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างใกล้ชิดที่สุด ครอบครัวลักษณะนี้มีแนวโน้มที่จะมีมากขึ้น เนื่องจากเหตุผลทางเศรษฐกิจ เพราะการมีครอบครัวใหญ่เป็นการสิ้นเปลือง โดเฉพาะสังคมปัจจุบันที่มีค่าครองชีพสูง ลูกหลานที่แต่งงานแล้วมักจะแยกออกไปตั้งครอบครัวใหม่ นอกจากนี้ครอบครัวยังมีความเป็นอิสระ แต่ห่างเหินจากญาติพี่น้องอาจจะทำให้เกิดความว้าเหว และขาดความอบอุ่นได้

2. ครอบครัวขยาย (Extended Family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย บุคคลสามวัยอาศัยอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ปู่ ย่า ตายาย ปิตามารดาและบุตร ครอบครัวดังกล่าวจะมีความรักและความอบอุ่นแต่ขาดความเป็นอิสระ เพราะสมาชิกอาวุโสสูงสุดจะทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว เช่น อาจจะเป็นคุณปู่ คุณตา ก็ได้ ทำหน้าที่ดูแลควบคุมทุกข์สุข ของสมาชิกในครอบครัวเป็นระบบที่ ญาติพี่น้องมีความรักใคร่ผูกพันกันมาก ครอบครัวแบบนี้จะพบกันมากในสังคมเกษตรกรรมในปัจจุบัน ครอบครัวประเภทนี้จะมีแนวโน้มลดลง

3. ครอบครัวหลายภรรยา หรือหลายสามี (Polyamous Family) ครอบครัวหลายภรรยาคือสามีหนึ่งคนมีภรรยาหลายคน บุตรจากทุกภรรยามีบิดาร่วมกัน ภรรยาคนหนึ่งๆ อาจจะแยกครัวเรือนอยู่ต่างหาก มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวหลายครอบครัวอยู่ในครัวเรือนเดียวกันครอบครัวไทยโบราณในสมัย 60-70 ปี ที่แล้วมีแบบนี้มาก แต่หลังตุลาคม 2478 กฎหมายอนุญาตให้ชายมีภรรยาได้แค่คนเดียวภรรยาที่ไม่ได้จดทะเบียนจึงมีฐานะเป็นนางบำเรอ พวกอิสลามหรือพวกมอสลิมยังอนุญาตให้ชายไทยคนหนึ่งมีภรรยาได้หลายคน ส่วนภรรยาคนเดียวมีหลายสามีได้หลายคน โดยไม่เลิกรากับคนแรกมีอยู่น้อยในสังคม แต่ยังมีอยู่ในอิเบตเนื่องจากในสภาพการณ์ปัจจุบันที่ครอบครัวไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัยมากยิ่งขึ้น จึงได้เกิดครอบครัวประเภทที่สามเพิ่มมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ เพราะทำหน้าที่ให้ชีวิตแก่สมาชิกและให้การเลี้ยงดูให้ดำรงชีวิตอยู่รอด ตลอดจนถึงการให้การศึกษอบรม เพื่อให้เจริญเติบโตเป็นคนดีและมีคุณภาพ การอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้องและเหมาะสม การประพฤติตัวที่ดีของบิดามารดา จะเป็นแบบอย่างให้ลูกลอกเรียนแบบไปเป็นบุคลิกภาพของตนต่อไปในอนาคต ถ้าสมาชิกในครอบครัวมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน รักห่วงใย เอื้ออาทรต่อกัน ครอบครัวก็จะมี ความมั่นคงและเข้มแข็ง

2.5.5 หน้าที่ของครอบครัว

ครอบครัวมีบทบาทและหน้าที่พึงปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกในครอบครัว ให้ความสามารถอยู่ในสังคมได้ด้วยดี บทบาทและหน้าที่ต่างๆ ของครอบครัวล้วนมีอิทธิพลต่อสังคมทั้งสิ้นเนื่องจากการกระทำหน้าที่ของสถาบันทางสังคมแต่ละสถาบันย่อมจะส่งผลกระทบต่อหน่วยต่างๆ ที่อยู่ในระบบสังคมโดยรวม (Ogburn and Nimkoff, อ้างถึงใน สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, 2553, น. 154-155) ได้แบ่งหน้าที่ของครอบครัวไว้ 6 ประการ คือ

1. ทำหน้าที่ให้ความรักความอบอุ่นแก่สมาชิกในครอบครัว (Affection Function) ถือเป็นหน้าที่ที่สมาชิกครอบครัวเริ่มตั้งแต่บิดามารดาต่างมีความรักต่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความอบอุ่นขึ้นในครอบครัวเป็นต้นไป

2. หน้าที่ทางเศรษฐกิจ (Economic Function) ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวจำเป็นต้องรับผิดชอบในความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัวโดยแสวงหาทรัพยากรมาใช้สอยเพื่อบำบัดความต้องการของครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวอยู่ได้

3. หน้าที่เกี่ยวกับสันทนาการ (Recreational Function) โดยการเสริมสร้างให้สมาชิกในครอบครัวก่อสันทนาการต่างๆ เพื่อสนองสังคม

4. หน้าที่ในการคุ้มครองป้องกันและเพื่อความปลอดภัยแก่สมาชิกครอบครัว (Protective Function) ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวต้องมีหน้าที่ป้องกันและคุ้มครองไม่ให้สมาชิกของครอบครัวได้รับอันตรายจากภายนอกหรืออันตรายอันเกิดจากภัยอื่นก็ตาม ที่จะทำให้ครอบครัวและสมาชิกได้รับความเดือดร้อน จึงถือเป็นหน้าที่ของครอบครัวที่จะต้องให้การคุ้มครองดูแลเอาใจใส่

5. หน้าที่เกี่ยวกับศาสนา (Educational Function) บิดามารดาทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัวให้เริ่มรู้จักศาสนาเพื่อความสงบเรียบร้อยของหมู่คณะ

6. หน้าที่ด้านการศึกษา (Educational Function) ถือเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะต้องให้การศึกษาทั้งโดยตรงและทางอ้อม แก่สมาชิกในครอบครัว เพื่อสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ครอบครัวมีบทบาทที่สำคัญที่ต้องปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อสังคมโดยเริ่มจากการสร้างความรักความอบอุ่นแก่สมาชิกในครอบครัว ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวจำเป็นต้องรับผิดชอบในความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัว เพื่อสนองต่อสังคม บิดามารดาทำหน้าที่อบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัวเพื่อความสงบเรียบร้อยของหมู่คณะ การให้การศึกษาถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องให้การศึกษาเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้

2.5.6 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว จะทำให้ครอบครัวมีความสุขและสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมที่เหมาะสมไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง แต่ถ้าหากสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน ทำให้สมาชิกในครอบครัวขาดการเอาใจใส่ และความรักความอบอุ่นในครอบครัว โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่มักจะแสวงหาความรักจากที่อื่นเพื่อชดเชยความรักที่ตนขาดไปจากครอบครัวซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ดังที่มีผู้ให้ความหมายของความสัมพันธ์ในครอบครัวไว้หลายความหมายดังนี้

กิตติมา รุ่งแดง (2545, น. 13) ให้ความหมายว่า ลักษณะการดำเนินชีวิตและความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวกับบิดามารดา สามีภรรยา หรือผู้ปกครองของบุตร ญาติพี่น้อง รวมกันด้วย

ความรัก ความอบอุ่น มีความสุขสอดคล้องหรือความขัดแย้ง และรวมถึงความรู้สึกที่มีต่อบุคคลในครอบครัวในปัจจุบัน ซึ่งแสดงออกในพฤติกรรม 5 ด้าน ดังนี้

1. แสดงความรัก ความห่วงใย ซึ่งกันและกัน
2. การพักผ่อนหย่อนใจและได้สนับสนุนร่วมกัน
3. ความมีน้ำใจได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. การให้อิสระต่อกัน
5. ความเป็นประชาธิปไตยในครอบครัว

ณัฐนันท์ วิชัย (2545, น. 10) ให้ความหมายว่า ความผูกพันใกล้ชิดของสมาชิกในครอบครัว มีความอบอุ่น ห่วงใย และได้รับการเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ที่เกี่ยวข้องกันทางด้านกายภาพและ จิตใจ ความผูกพันทางด้านอารมณ์ (Emotion bonding) ขอบเขตความสัมพันธ์ (Boundaries) และ การใช้เวลาร่วมกัน (Time)

ความผูกพันทางด้านอารมณ์ (Emotion bonding) หมายถึง สมาชิกในครอบครัวมีความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลห่วงใย เอื้ออาทรต่อกัน ซึ่ซมและเห็นคุณค่าซึ่งกันและกัน

ขอบเขตความสัมพันธ์ (Boundaries) หมายถึง การยึดหยุ่นของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน สามารถคบเพื่อนหลากหลายประเภท และสามารถเปิดรับค่านิยมความคิดเห็นผ่านสื่อหรือบุคคล ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลของกันและกันในครอบครัว

การใช้เวลาร่วมกัน (Time) หมายถึง การที่สมาชิกในครอบครัว ควรจะมีเวลาให้แกกันได้ ทำกิจกรรมที่หลากหลายร่วมกันในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง และได้มีโอกาสพูดคุยกัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ความผูกพันใกล้ชิดของ สมาชิกในครอบครัว เพื่อให้เกิดความผูกพันกับชีวิตที่สมาชิกในครอบครัวมีการเติมเต็มความรัก และความอบอุ่นให้แกกันอย่างเต็มที่และการปฏิบัติตนที่เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน รวมถึงการร่วมทำกิจกรรมของสมาชิกในครอบครัว เมื่อสมาชิกคนใดในครอบครัวมีปัญหาที่พร้อมที่จะเข้ามาช่วยเหลืออย่างเต็มใจจน บรรลุความสำเร็จและคอยยินดีเมื่อสมาชิกในครอบครัวประสบความสำเร็จ

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพและอัตมโนทัศน์

บุคลิกภาพเป็นลักษณะประจำตัวหรือเฉพาะตัวของบุคคลที่ปรากฏเป็นนิสัยซึ่งได้มีนักวิชาการทางด้านจิตวิทยาได้ให้ความหมายของบุคลิกดังนี้

2.6.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

Freud (1982, pp. 413-416) ได้ศึกษาเรื่องราวของบุคลิกภาพโดยเรียกทฤษฎีเขาว่า ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory) ซึ่งฟรอยด์ได้ศึกษาประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับ บุคลิกภาพไว้ 2 ประเด็น คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างพลังทางจิตและความสามารถทางสมอง ฟรอยด์มีความเชื่อว่าบุคลิกภาพเป็นระบบพลังงานอย่างหนึ่ง โดยมีพลังงานทางจิต หรือที่เรียกว่า ลิบิโด (Libido) ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนตามธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ และตัวแรงขับนี้เองจะบังคับให้บุคคลแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ เพื่อผ่อนคลาย เพื่อลดความเครียดที่มีอยู่ ส่วนความสามารถทางสมองนั้นจะประกอบด้วยจิตสำนึก (Conscious) จิตก่อนสำนึก (Preconscious) และจิตไร้สำนึก (unconscious) ฟรอยด์กล่าวไว้ จิตสำนึกกับจิตก่อนสำนึกนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของบุคคลมาก เพราะเป็นสิ่งที่บุคคลใช้ในขณะที่มีสภาพรู้สึกตัว โดยเฉพาะในด้านความปรารถนา ความรู้สึก และความตระหนักในตน ซึ่งจะกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเป็นบุคลิกภาพต่างๆ เป็นต้น

2. โครงสร้างของบุคลิกภาพ ฟรอยด์มีความคิดว่านั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ อิด(id) อีโก้(ego) และซูเปอร์อีโก้ (superego) ซึ่งโครงสร้างที่รวมทั้งสามนั้นจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันโดยแต่ละอย่างก็จะมีลักษณะที่เป็นตัวของตัวเองคืออิด ก็จะเป็นแรงขับที่อยู่ในสภาพจิตแบบจิตไร้สำนึก มีลักษณะเป็นสัญชาตญาณทั่วไปของมนุษย์ เช่น แรงขับทางเพศ ความหิว เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าอิด เป็นเพียงความพอใจหรือความต้องการส่วนลึกของบุคคล ส่วนอีโก้ เป็นสิ่งที่เกิดจากการพัฒนาของอิด แล้วจึงแสดงออกมาเป็นลักษณะของบุคคลที่แสดงออกตามความต้องการของสังคมอย่างมีเหตุผลเพื่อความปลอดภัยของตนเองในการอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคม ส่วนซูเปอร์อีโก้ เป็นตัวประสารงานที่ควบคุมไม่ให้อิดแสดงความต้องการส่วนลึกออกมา และแรงผลักดันอีโก้ออกมาแทนที่ ซูเปอร์อีโก้ ได้แก่ค่านิยมของสังคมและวัฒนธรรมประเพณี

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า บุคลิกภาพเป็นความสัมพันธ์ระหว่างทางจิตและความสามารถทางสมองเป็นสิ่งที่บุคคลใช้ในขณะที่มีสภาพรู้สึกตัวโดยเฉพาะในด้านความปรารถนา ความรู้สึก และความตระหนักในตน ซึ่งจะกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเป็นบุคลิกโครงสร้างประกอบด้วยความรู้สึกนึกคิด จิตใจ การแสดงออก รวมไปถึงจิตไร้สำนึกซึ่งซ่อนอยู่ในตัวของบุคคล ทำให้บุคคลนั้นตระหนักในตัวตนของตนเองมีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูโดยที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลยหรือพ่อแม่ไม่สนใจ จนทำให้บุตรขาดความรับผิดชอบมักทำอะไรตามใจชอบอยู่เสมอ

2.6.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องบุคลิกภาพ

กรรณิการ์ พลพิมพ์ (2555) การปรับปรุงบุคลิกภาพภายนอกหมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นได้ชัดหรือ สัมผัสได้ การปรับปรุงแก้ไขทำได้ง่าย และใช้เวลาน้อย สามารถเห็นผลได้ทันที ได้แก่ทฤษฎี

บุคลิกภาพตามรูปร่างของบุคคล (Types Personality Theory) สามารถสรุปได้ว่ารูปร่างแบบพื้นฐานแบ่งเป็น 3 แบบ คือ

1. รูปร่างอ้วน (Endomorphy) มีลักษณะรูปร่างอ้วน เนื้อนุ่มและลำตัวมีขนาดกลม รูปร่าง ไม่ดี มีน้ำหนักมาก รับประทานอาหารมาก มีความเชื่องช้าอึดอาด ไม่สะอาด มีเพื่อนมาก มีนิสัยชอบ การเข้าสมาคม ชอบการนอนและการกิน ชอบให้ร่างกายสบายและเป็นบุคคลที่มีความสุข

2. รูปร่างลำสัน (Mesomorphy) มีลักษณะรูปร่างแข็งแรง มีมัดกล้ามเนื้อ มีการพัฒนาทาง ร่างกายมีกล้ามเนื้อแข็งแรงมองดูดี มีเพื่อนมาก มีความสุข มีคนชอบมาก มีความประณีต มีความเร็ว ชอบช่วยเหลือบุคคลอื่น มีลักษณะรูปร่างแบบนักกีฬา ชอบการต่อสู้ มีพลังชอบการผจญภัย

3. รูปร่างผอม (Ectomorphy) มีลักษณะรูปร่างที่กล้ามเนื้อและกระดูกยังไม่ได้รับการพัฒนา หน้าอกแบนราบ ลำตัวมีขนาดบางและอ่อนแอ ศีรษะมีขนาดใหญ่กว่าปกติ มีน้ำหนักเบา รับประทานอาหารได้น้อย ชอบความเงียบ มีความวิตกกังวลใจ มีความหวาดกลัวไม่ชอบการต่อสู้

2.6.3 ความแตกต่างของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพของบุคคลจะแตกต่างกันเพราะบุคคลมีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานต่างๆ แล้วทางอิสระ สังคมและวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันทำให้บุคคลได้รับประสบการณ์ ที่แตกต่างกัน มากขึ้นมีผลทำให้ เกิดความแตกต่างของบุคลิกภาพที่ ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. สุขภาพ
4. อาชีพ
5. ประสบการณ์

1. เพศกับความแตกต่างของบุคลิกภาพชายและหญิงมีความแตกต่างกันในลักษณะบุคลิกภาพ เว้นแต่ในช่วงของวัยเด็ก ซึ่งยังไม่อยู่ในขั้นตอนการแยกแยะความแตกต่างระหว่างเพศอย่างชัดเจนมาก การทดสอบความสามารถในการเข้าใจลักษณะอารมณ์โดยไม่มีคำพูด ทำให้ทราบว่าผู้หญิงมีความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ของบุคคลได้ดีกว่าผู้ชาย โดยไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงในช่วงอายุในช่วงใดก็ตาม (Hall 1987) ซึ่งความสามารถในการเข้าใจสัญญาณต่างๆที่ไม่ใช่คำพูดนี้เองเป็นเครื่องแสดงถึงความสามารถที่บุคคลจะมีความสามารถในการสอนและงานทางคลินิก

2. อายุกับความแตกต่างของบุคลิกภาพ อายุเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องในด้านความแตกต่างของบุคลิกภาพ โดยบุคลิกภาพของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปพร้อมๆ กับอายุ โดยเฉพาะเรื่องความรักควรระมัดระวังและเข้มแข็ง การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพตามอายุนั้นสำหรับบางคนการพัฒนาบุคลิกภาพของเขานั้นจะต่อเนื่องกันมาเรื่อยๆ จากวัยรุ่นจนถึงวัยชราโดยที่ไม่มีการ

เปลี่ยนแปลงแต่บางคนอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพโดยในช่วงวัยรุ่นตอนกลางถึงประมาณอายุ 30 ปี นอกจากนี้อาการผิดปกติทางพฤติกรรมของบุคคลมักจะพบสถิติที่สูงที่สุดในกลุ่มอายุระหว่าง 25 ถึง 44 ปี ส่วนอาการผิดปกติทางพฤติกรรมที่เกิดจากความผิดปกติทางร่างกายซึ่งทำให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงความคิดความจำและบุคลิกภาพอื่นๆ นั้นส่วนใหญ่จะพบในกลุ่มที่มีอายุเกิน 60 ปี

3. สุขภาพกับความแตกต่างของบุคลิกภาพ สุขภาพทางร่างกาย และสุขภาพทางจิตของบุคคลที่ความเกี่ยวข้องกับความแตกต่างของบุคลิกภาพคือ ร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงจะเป็นพื้นฐานให้บุคคลมีความพร้อมในการสร้างบุคลิกภาพที่ดี สุขภาพทางจิตดีเช่นกัน คนที่มีสุขภาพจิตดี แต่ในทางตรงกันข้ามพวกที่มีสุขภาพจิตไม่ดีจะปรับตัวไม่ได้ ทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่สังคมไม่พึงประสงค์ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าสุขภาพทางกายและจิตใจมีผลร่วมทำให้เกิดความแตกต่างของบุคลิกภาพได้

4. อาชีพกับความแตกต่างของบุคลิกภาพ อาชีพเป็นส่วนหนึ่งที่หล่อหลอมให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามลักษณะของอาชีพได้ อาชีพบางอย่างเช่น ครู แพทย์ จะมีความหล่อหลอมให้บุคคลในอาชีพมีบุคลิกภาพที่มีความเมตตา มีคุณธรรมสูงเพราะเป็นอาชีพที่ใช้เมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ ส่วนบางอาชีพ เช่น หนังสือพิมพ์ จะมีลักษณะบุคลิกภาพแบบที่คล่องแคล่วว่องไวและชอบซักถามหรืออาชีพทหาร จะหล่อหลอมบุคลิกภาพของฝ้ายอยู่ในอาชีพนี้ต้องมีความเข้มแข็ง อดทน เป็นผู้นำ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า อาชีพมีบทบาทหนึ่งที่สำคัญที่เดียวในการหล่อหลอมลักษณะบุคลิกภาพให้เป็นไปตามอาชีพนั้น ๆ ถ้าจะมองในอีกด้านหนึ่งผู้ที่มีบุคลิกภาพบางลักษณะก็มักจะนิยมเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเองด้วย เช่น คนที่ชอบต่อสู้ผจญภัย ทำหายก็มักจะเลือกอาชีพเป็นทหารตำรวจ เป็นต้น

5. ประสบการณ์กับความแตกต่างทางบุคลิกภาพ บุคคลแต่ละคนจะมีประสบการณ์ในอดีตที่ต่างกันในบางคนก็มีประสบการณ์ในชีวิตที่ดี มีความสำเร็จ มีความอบอุ่นในครอบครัว บุคคลที่มีประสบการณ์ เช่นนี้มา จะพัฒนาบุคลิกภาพในทางที่ดี มีความอบอุ่น มั่นคง เชื่อมมั่นในตนเอง ซึ่งในทางตรงข้ามบุคคลที่มีประสบการณ์ที่เลวร้ายในชีวิต จะมีลักษณะการมองโลกในแง่ร้ายขาดความมั่นใจ หวาดกลัว บุคคลเช่นนี้จะถูกพัฒนาบุคลิกภาพที่ขาดความไว้วางใจจากผู้อื่น ขี้ระแวง สงสัย ไม่มั่นใจตนเอง มองโลกแง่ร้าย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลแตกต่างกันโดยมีพื้นฐานที่ต่างกัันหรือการได้รับประสบการณ์ที่ต่างกััน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของบุคลิกภาพนั้นขึ้นอยู่กับเพศของชายและหญิงจะมีส่วนของสรีระที่ต่างกััน อายุต่างกััน สุขภาพกายและสุขภาพจิตก็เป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อความแตกต่างของบุคลิกภาพด้วย

2.6.4 ความเป็ยงเบนของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพที่ต่างกัันของบุคคลเป็นเรื่องปกติวิสัย กล่าวคือเป็นเรื่งที่เกิดขึ้นตามวัฏจักรของสังคม แต่ก็มีบ่อยครั้งทีบุคคลมีความแตกต่างของบุคลิกภาพในด้านของความผิดปกติ ซึ่งจะ

เรียกว่า เป็นความเบี่ยงเบนของบุคลิกภาพอันเป็นผลจากการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างไม่เหมาะสม การจะรู้ว่าบุคลิกภาพใดจัดอยู่ในกลุ่มของความเบี่ยงเบนนั้น ก็จะต้องอาศัยการประเมินเพื่อทดสอบ ความเบี่ยงเบนของบุคลิกภาพที่แปรออกไปจากพฤติกรรมตามมาตรฐานของจิตวิทยาและทางสังคม

2.6.4.1 การประเมินบุคลิกภาพทางจิตวิทยานั้น โดยทั่วไปจะทำการทดสอบใน 2 แบบ คือ

1) แบบสำรวจบุคลิกภาพ (Personality Inventories) ซึ่ง จะประกอบด้วย รายการต่างๆ จำนวนมากที่จะทำให้ค้นพบบุคลิกภาพของบุคคล ตัวอย่างเช่น แบบทดสอบ MMPI (Minnesota Multiphase Personality Inventory (MMPI), Hathaway and McKinley 1967)

2) การประเมินบุคลิกภาพแบบฉายภาพ (Projective Technique) ซึ่งได้แก่ การทดสอบ แบบหยดหมึกของโรซาร์ต (Rorschach Inkblot) และแบบทดสอบ ที่เอที (Thematic Apperception Test) และการวัดแบบอื่นๆอีกในลักษณะที่คล้ายกัน กล่าวคือ ผู้ทดสอบจะใช้ความคลุมเครือของภาพ เป็นสิ่งเร้ากระตุ้นให้ผู้ถูกทดสอบแสดงความรู้สึกผิดชอบ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสำรวจบุคลิกภาพจะทำให้ค้นพบบุคลิกภาพของบุคคลใน ลักษณะที่แตกต่างกันไปอาจมีลักษณะที่คล้ายกันได้โดยผู้ถูกทดสอบแสดงความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ออกมาในขณะที่มีการสำรวจประเมินบุคลิกภาพ

2.6.5 ความหมายของอัตมโนทัศน์

อัตมโนทัศน์หรือมโนภาพแห่งตนและการเห็นคุณค่าแห่งตนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อ การทำ ความเข้าใจตนเอง การตั้งเป้าหมายชีวิตที่สอดคล้องกับตนเอง ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจ ในการ บรรลุสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้แล้วอัตมโนทัศน์หรือมโนภาพแห่งตน และการเห็นคุณค่าแห่งตนยังเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น ในบทนี้จึงได้นำเสนอ สองเรื่องนี้ผนวก เข้าไว้ด้วยกัน มีผู้ให้ความหมายของอัตมโนทัศน์ไว้ดังนี้

กาญจนา ภูยาธร (2556) ได้กล่าวว่า อัตมโนทัศน์หมายถึงความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเอง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม อันเป็นผลมาจาก การรับรู้ เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติค่านิยมและความเชื่อเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดการ แสดงออกของบุคคล โดยอัตมโนทัศน์นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามวุฒิภาวะและสิ่งแวดล้อมที่ เกี่ยวข้องกับบุคคล

กล่าวโดยสรุป อัตมโนทัศน์ คือความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองทั้งทางด้านดีและ ไม่ดี ความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้นจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการ แสดงออกของแต่ละบุคคล

2.6.6 ประเภทของอัตมโนทัศน์

อัตมโนทัศน์สามารถแบ่งออกเป็นประเภทได้หลากหลาย ตามเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง เช่น การแบ่งตามความรู้สึกต่อตนเอง การแบ่งตามแหล่งที่ก่อให้เกิดอัตมโนทัศน์ เป็นต้น อัตมโนทัศน์สามารถแบ่งตามแหล่งที่เกิดได้ดังนี้ (Byrne, อ้างถึงใน พรธณีเจนนิจิต, 2548)

1. ตนเองตามการรับรู้ของตนเอง (the cognized self-concept) คือการที่บุคคลรับรู้ความสามารถ สถานภาพ และบทบาทของตนตามที่บุคคลคิดว่าตนเองเป็น
2. ตนเองตามการเรียนรู้ของสังคม (the other self or Social Self) คือการที่บุคคลมีความรู้สึกนึกคิดว่าคนอื่นมองตนและประเมินตนเองอย่างไร

อัตมโนทัศน์ตามการจำแนกของ William (n.d., อ้างถึงใน วราวุธธีรณยศศิริ, 2558) ที่จำแนกโครงสร้างอัตมโนทัศน์จากการพิจารณาโดยใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ (Internal Frame of Reference) และการพิจารณาโดยใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ (External Frame of Reference) ค่อนข้างเห็นภาพรายละเอียดมาก โดยจำแนกมโนทัศน์ทั้งหมดเป็น 7 ประเภทดังนี้

1. อัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย (Physical Self) คือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเอง เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะทางร่างกาย เพศ สุขภาพ ความสามารถและทักษะต่างๆ
2. อัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยา (Moral-Ethical Self) คือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อ ตนเองเกี่ยวกับศีลธรรม ความสัมพันธ์ที่มีต่อศาสนา ความรู้เกี่ยวกับการเป็นคนดี คนไม่ดี และความพึงพอใจในศาสนาของตน
3. อัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัว (Personal Self) ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเอง เกี่ยวกับ คุณค่า ความรู้สึกมั่นใจในตนเองและประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง โดยไม่รวมลักษณะทาง ร่างกายและความสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. อัตมโนทัศน์ด้านครอบครัว (Family Self) ความรู้สึกในคุณค่าและความพอใจในฐานะที่ ตนเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว เป็นการแสดงถึงการรับรู้ที่ตนเองใกล้ชิดหรือห่างเหินจาก ครอบครัว
5. อัตมโนทัศน์ด้านสังคม (social self) ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเอง เกี่ยวกับ ความมั่นใจและความเชื่อมั่นในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น
6. อัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ (Identity) เป็นความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับ ตนเองว่าเป็นคนอย่างไร
7. อัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Self-satisfaction) เป็นความรู้สึกนึกคิดของ บุคคลเกี่ยวกับความพึงพอใจในตนเอง การยอมรับตนเอง

สรุป คือบุคคลมีในแง่พฤติกรรมและการปรับตัว ถ้ามีอัตมโนทัศน์มั่นคง บุคคล สามารถปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อมั่นในตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่มีปมด้อย แต่หากมีอัตมโนทัศน์ในด้านไม่ดีจะเกิดความรู้สึกเป็นปมด้อย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มี ความมั่นคงทาง

อารมณ์ เนื่องจากอัตมโนทัศน์เป็นองค์ประกอบสำคัญของบุคลิกภาพ ดังนั้นการมี อัตมโนทัศน์ต่างกัน จึงทำให้มีพฤติกรรมต่างกันไป อัตมโนทัศน์จึงเป็นศูนย์กลางในการทำ ความเข้าใจ การรับรู้และการกระทำของบุคคล

2.6.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์

พรรรณี เจนจิต (2548) ได้นำเสนอถึงปัจจัยที่มีผลต่ออัตมโนทัศน์ ดังนี้

1. ประสบการณ์ในช่วงแรกของชีวิต ความบกพร่องของประสบการณ์ช่วงแรกของชีวิตจะส่งผลต่อการแสดงออกของบุคคล เนื่องจากเป็นสิ่งที่ฝังใจและยังส่งผลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของบุคคลด้วย
2. อิทธิพลทางวัฒนธรรม บุคคลในทุกรัฐวัฒนธรรมจะพัฒนาบุคลิกภาพขึ้นมาเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานของสังคมนั้นๆ ดังนั้นในช่วงของการอบรมเลี้ยงดู ตั้งแต่แรกเริ่มเด็กอาจได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมนั้นๆ ค่านิยมทางวัฒนธรรมจึงสะท้อนให้เห็นจากการอบรมเลี้ยงดู ถ้าหากสังคมใดฝึกให้เด็กทำอะไรโดยนึ้ถึงครอบครัว เมื่อจะทำ สิ่งต่างๆ ก็จะทำคำนึงถึงความซื่อสัตย์ ร่วมมืออุทิศตน ตรงข้ามถ้าสังคมนั้นเลี้ยงดูในลักษณะให้เด็กคำนึงถึงตนเองเป็นใหญ่ ก็จะเป็นคนที่ทำอะไรตามความต้องการตน
3. ร่างกาย มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือเป็นตัวกำหนดความสามารถที่เด็กจะทำอะไรได้หรือไม่ได้ ทางอ้อมคือ ความคิดเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง เป็นผลเนื่องจากการที่เด็กคิดว่าคนรอบข้างคิดอย่างไรเกี่ยวกับตน
4. สติปัญญา เด็กที่เฉลียวฉลาดมากๆ มักชอบทำอะไรแปลกๆ การที่เด็กมีอัตมโนทัศน์ว่าตนเองต่างจากผู้อื่น ทำให้เด็กฉลาดทำตัวไม่ถูกเวลาเข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความรู้สึก ไม่สบายใจ ไม่มั่นใจตนเองในการคบเพื่อน ส่วนเด็กที่มีอัตมโนทัศน์ว่าตนเองไม่ฉลาดเท่าเพื่อน จะรู้สึกเป็นคนวงนอก หรือพัฒนาความรู้สึกด้อยได้
5. ความสำเร็จและความล้มเหลว ความล้มเหลวไม่เพียงแต่จะเป็นสิ่งทำลายอัตมโนทัศน์เท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงการปรับตัวในสังคมอีกด้วย ส่วนความสำเร็จจะนำไปสู่การพัฒนาอัตมโนทัศน์ และช่วยส่งผลต่อการปรับตัวของเด็กในสังคมต่อไป
6. การยอมรับทางสังคม เด็กที่ได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อนว่าเป็นผู้นำจะทำให้เด็กพัฒนาความมั่นใจในตน มีความมั่นคง ความภาคภูมิใจ เด็กที่เป็นมิตรและมีความมั่นใจในตนจะ ยังมีเพื่อนมาก ยิ่งเด็กรู้จักเพื่อนมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้เด็กพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองมาก ขึ้นเท่านั้น ในทางตรงกันข้ามเด็กที่ไม่ค่อยมีเพื่อนฝูง จะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ มีอารมณ์ขุ่นมัวหงุดหงิด และรู้สึกว่าเพื่อนไม่เป็นมิตรกับตน

7. สัญลักษณ์ของสถานภาพทางครอบครัว ได้แก่ เสื้อผ้า ข้าวของเครื่องใช้ เด็กจะเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ดีมาก เพราะเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับหรือไม่ยอมรับจากกลุ่ม

8. อิทธิพลของครู ครูจะต้องมีเจตคติในการยอมรับผู้อื่น ให้ความอบอุ่นและเป็นกันเอง 9. อิทธิพลของครอบครัว ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเด็กมากที่สุด

สรุปคือ บ้านเป็นสังคมแรกที่เด็กเรียนรู้แบบต่างๆ เด็กจะใช้เวลาอยู่กับบ้านมากกว่าสังคมอื่น ๆ ดังนั้นเจตคติของบิดามารดาที่มีต่อตัวเด็ก จึงมีความสำคัญ ถ้าเต็มไปด้วยความรัก ความเข้าใจ สนใจ ก็จะช่วยให้เด็กปรับตัวได้ดี เด็กที่ปรับตัวไม่ได้ เพราะอยู่กับบิดามารดาที่มี อารมณ์ปฏิเสธ ขาดความรักความอบอุ่น และเข้มงวดในพฤติกรรมมากเกินไป

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการเลียนแบบ (Conformity)

การเลียนแบบเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมหรือนำพฤติกรรมของกลุ่มอ้างอิงมาดัดแปลงใช้การเลียนแบบเกิดขึ้นเพราะผู้เลียนแบบเห็นว่าจะนำไปสู่ผลในทางบวก แต่หากการเลียนแบบจะทำให้เกิดผลในทางลบก็จะทำการหลีกเลี่ยง ดังนั้นจึงควรจะทำความเข้าใจถึงความหมายและขอบเขตของการเลียนแบบ ดังนี้

Brehm and Kassir (1996) กล่าวว่า การเลียนแบบ คือ การที่ บุคคลเข้า สู่กระบวนการใดๆ ที่แตกต่างจากการกระทำเดิม ๆ ของตนจะต้องผ่านขั้นตอนการคิดใคร่ครวญกับ ตนเองที่มีปฏิสัมพันธ์อยู่กับคนรอบข้าง ซึ่งนักจิตวิทยาสังคม กล่าวว่า การเลียนแบบคือแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของบุคคลในเรื่องการรับรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่คล้อยตามไป กับบรรทัดฐานของกลุ่มที่ตนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมอยู่ด้วย

Soiomon (1951) ได้สรุปถึงสาเหตุของการเกิดภาวะการเลียนแบบได้ 2 ประการ คือ ประการแรก การเลียนแบบเกิดจากอิทธิพลของข้อมูลข่าวสารทางสังคม (Information Social Influence) กล่าว คือบุคคลมักจะเลียนแบบผู้อื่นเนื่องจากพวกเขาต้องการเป็น คนที่ถูกต้องเหมาะสมเมื่ออยู่ในสังคมนั้น (The Desire to be Right) ประการที่สองการเลียนแบบ เกิดจากอิทธิพลของบรรทัดฐานทางสังคม (Normative Social Influence) เป็นภาวะที่บุคคล เลียนแบบผู้อื่นเพราะกลัวการถูกลงโทษจากสังคม ถ้าหากกระทำผิดแปลกออกไปจากกลุ่มสังคม ของตนบุคคลจึงมักจะหลีกเลี่ยงการกระทำที่ไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ทั้งนี้เพราะพวกเขาต้องการ เป็นที่รักและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น (The Desire to be Liked) ในสังคม

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเลียนแบบเป็นการกระทำที่ผ่านขั้นตอนการคิดใคร่ครวญกับตนเองที่มีปฏิสัมพันธ์อยู่กับคนรอบข้างการเลียนแบบเกิดจากอิทธิพลของข้อมูลข่าวสารทางสังคม

หรือบรรทัดฐานทางสังคม บุคคลมักเลียนแบบมาจากผู้อื่น เขาต้องการเป็นคนที่ถูกต้องเหมาะสม เมื่ออยู่ในสังคมนั้นและเขาต้องการเป็นที่รักและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

2.8 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย สิ่งที่ผู้วิจัยต้องพิจารณาเป็นประการแรกคือ ตัวแปรโดยที่ตัวแปรจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบ จะทำให้มั่นใจว่า ตัวแปรได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนั้น การสร้างเครื่องมือจึงจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงการสอดคล้องกับขั้นตอนอื่นๆ ในการวิจัย ดังนี้ (สุวิมล, 2550, น. 3-5)

1. ตัวแปรและการวัดตัวแปร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. เกณฑ์ในการเลือกใช้เครื่องมือ
4. มาตรฐานวัดตัวแปร
5. ตัวแปรที่พบในการวิจัย
6. นิยามตัวแปร

 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.8.1 ตัวแปรและการวัดตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัย หมายถึง สิ่งต่างๆ หรือลักษณะต่างๆ ที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ในประเด็นที่ต้องการศึกษา โดยมีค่าที่แปรเปลี่ยนไปในแต่ละหน่วยของประชากร ที่ศึกษา เช่น เพศ สีผิว อายุ รายได้ เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ

การวัดตัวแปร หมายถึง การกำหนดค่าให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเป็นหลักเกณฑ์และเป็นที่ยอมรับ ค่าที่ได้มีทั้งที่เป็นตัวเลขและไม่เป็นตัวเลข การวัดตัวแปร มี 2 ลักษณะ คือ การวัดทางตรง และการวัดทางอ้อม

2.8.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลต้องใช้เครื่องมือหลายชนิดด้วยกัน ได้แก่

2.8.2.1 การสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้สอบถามความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือใช้สอบถามพฤติกรรมการปฏิบัติ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ชนิดคือคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด

2.8.2.2 มาตรวัด(Scaling) เป็นแบบที่ใช้ในการวัดความรู้สึก อารมณ์คุณลักษณะแฝงเป็นลักษณะที่เราไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่เชื่อว่าในลักษณะนั้นอยู่ในตัวบุคคล โดยนักวัดผลสามารถวัดได้จากพฤติกรรมแสดงออกความรู้สึกและความคิดเห็นของบุคคล ตัวแปรเหล่านี้ได้แก่ ความเชื่อ ความสนใจ ความวิตกกังวล ความกลัว ค่านิยม เจตคติ ความคิดเห็น การยอมรับ เป็นต้น

2.8.2.3 แบบทดสอบ (Test)หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจเป็นการเขียนตอบ ทำเครื่องหมายแสดงกิริยาอาการ ผู้ที่วัดสามารถเห็นพฤติกรรมนั้นได้ ส่วนใหญ่ใช้ในการวัดความรู้ความสามารถ

2.8.2.4 แบบตรวจสอบรายการ(Check list)เป็นเครื่องมือที่มีรายการต่างๆ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้เลือกคำตอบที่ตรงกับผู้ที่ต้องการ ทั้งอีกอย่างเป็นเครื่องมือที่ใช้ควบคู่กับการสังเกตและการสอบภาคปฏิบัติ โดยใช้ตรวจสอบคู่ว่ากลุ่มเป้าหมายเกิดพฤติกรรมดังรายการพฤติกรรมต่างๆ ที่คาดหวังหรือไม่

2.8.3 เกณฑ์ในการเลือกใช้เครื่องมือ

การเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ไม่เหมาะสมจะมีผลต่อข้อมูลที่ได้ ต้องพิจารณาถึง

2.8.3.1 ลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย

2.8.3.2 ตัวแปรของลักษณะหรือคุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่ต้องการวัด

2.8.3.3 ระยะเวลาที่ใช้

2.8.4 มาตรวัดตัวแปร

มาตรวัดตัวแปร หมายถึง ค่าลักษณะรูปแบบของผลหรือคำตอบที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้วัดการเข้าใจมาตรวัดจะทำให้การเลือกใช้ชนิดของคำถามเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม

2.8.5 ตัวแปรที่พบในการวิจัย ตัวแปรที่พบในการวิจัย ได้แก่

2.8.5.1 ตัวแปรเดี่ยว หมายถึง ตัวแปรที่สามารถถามด้วยคำถามง่ายๆ ส่วนใหญ่มีคำตอบเพียงคำตอบเดียว ไม่มีการแสดงผลที่ทำให้ต้องวัดควบคู่ไปกับตัวแปรอื่น ๆ

2.8.5.2 ตัวแปรผสม หมายถึง กลุ่มตัวแปรที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะทั้งหมดที่ต้องการวัด

2.8.5.3 ตัวแปรที่เป็นพฤติกรรม หมายถึง ตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมบางอย่างของบุคคลที่มีพฤติกรรมย่อย ๆ มาประกอบกัน

2.8.5.4 ตัวแปรที่เป็นภาวะสันนิษฐานหรือที่เป็นคุณลักษณะแฝง หมายถึง ตัวแปรที่เราไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงแต่เชื่อได้ว่ามีลักษณะอยู่ในตัวบุคคล

2.8.6 การนิยามตัวแปร

การนิยามตัวแปรเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้งานวิจัยมีคุณภาพ โดยผู้วิจัยกำหนดความหมายของตัวแปร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายตรงกับผู้วิจัย การนิยามตัวแปรมี 2 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 นิยามเชิงทฤษฎี

ระดับที่ 2 นิยามเชิงปฏิบัติการ

2.8.7 การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นแบบสอบถามต้องมีความชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบสามารถเข้าใจได้ง่ายและตอบตรงประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการ การสร้างแบบสอบถามจึงต้องพิจารณารายละเอียดที่เกี่ยวข้องและเข้าใจขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้ (สุวิมล, 2550, น. 17-19)

1. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามต้องมีคุณภาพเพื่อลดความคลาดเคลื่อนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ขั้นตอนดังกล่าวจะประกอบด้วย

1.1 ศึกษาและทบทวนทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการสร้างเครื่องมือ

1.2 นำผลที่ได้จากการศึกษามากำหนดนิยามเชิงทฤษฎี และนิยามเชิงปฏิบัติ

1.3 เลือกวิธีการรวบรวมข้อมูลว่าควรใช้แบบสอบถามเพียงอย่างเดียว หรือใช้แบบสอบถามประกอบการสังเกต หรือวิธีอื่นๆ

1.4 พิจารณาลักษณะของประเภทคำถามที่เหมาะสม

1.5 สร้างข้อคำถามจากนิยามเชิงปฏิบัติการทั้งหมด จากนั้นรวบรวมเป็นแบบสอบถาม

1.6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้

1.7 นำผลจากการทดลองมาใช้วิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

1.8 ปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพ

2. สิ่งที่ต้องคำนึงในการสร้างแบบสอบถาม

2.1 ลักษณะของตัวแปรที่จะใช้แบบสอบถามในการวัดมีลักษณะอย่างไร

2.2 จำนวนข้อคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหา

2.3 เลือกใช้ชนิดของคำถามที่ให้ได้สารสนเทศสูงที่สุด

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

เนตรนภา สุรสรณ์ (2558) ศึกษาด้านปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กรณีศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยศึกษานักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ทอม จำนวน 10 ราย และกะเทย จำนวน 10 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน แบบบันทึกการสังเกต แบบสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการเยี่ยมบ้าน กรณีศึกษา การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยเทคนิคสามเส้าด้านข้อมูล และด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดหมวดหมู่เนื้อหาและเขียนเรียบเรียงโดยการเขียนเรียบเรียงพรรณนาวิเคราะห์ ผลปรากฏว่า 1) ปัจจัยสภาพแวดล้อมครอบครัว ซึ่งลักษณะทางด้านครอบครัวของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ 1.1) ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร ความสัมพันธ์หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันระหว่างบิดามารดากับบุตรแล้วเกิดความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของเด็กหญิงที่เอนเอียงไปทางแบบอย่างเพศชายและพฤติกรรมของเด็กชายที่เอนเอียงไปทางแบบอย่างเพศหญิงนั้น ซึ่งเกิดเนื่องจาก ผู้เป็นบิดามักรัก โกล่ชิตลูกสาวจนเกินไป หรือมารดารักและโกล่ชิตลูกชายมากเกินไป และมักจะพาไป ไหนมาไหนด้วยกันเสมอ คอยเอาใจใส่หรือให้ความสนิทสนมกันมากไป จนทำให้พลังความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม และลักษณะท่าทางของของบิดามารดาซึมซับเข้าไปเป็นบุคลิกภาพของเด็กจนประทับ เป็นเอกลักษณ์เข้าไปในจิตใจของเขาที่ละน้อยอย่างไม่รู้ตัว 1.2) บุคลิกภาพของบิดามารดาและความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร บุคลิก ลักษณะท่าทางของบิดามารดาที่แสดงออกให้บุตรเห็น และความสัมพันธ์ หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันระหว่างบิดามารดากับบุตร ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเด็ก 1.3) การคาดหวังของบิดามารดา บิดามารดาความคาดหวังเกี่ยวกับเรื่องเพศของเด็ก โดยบิดามารดาคาดหวังว่าจะได้บุตรชายแล้วพอได้ลูกสาวจึงทู่ทอทุกอย่างเพื่อจะได้ลูกชาย โดย พยายามเลี้ยงดูลูกสาวเหมือนกับเป็นผู้ชาย และยังมีบิดามารดาที่คาดหวังว่าจะได้บุตรสาวแล้วพอได้ ลูกชาย จึงทู่ทอทุกอย่างเพื่อจะได้ลูกสาว โดยอาจมีการแต่งตัวเป็นหญิงให้ลูกตั้งแต่เป็นเด็ก 1.4) การรักลูกแบบลำเอียง การที่บิดามารดาการให้ความรัก ความเอาใจใส่กับลูกสาวมากกว่าลูกชายจนทำให้ลูกชายเกิดความน้อยใจ และการที่บิดามารดาให้ความรัก ความเอาใจใส่กับลูกชายมากกว่าลูกสาวจนทำให้ลูกสาวเกิดความน้อยใจ โดยบุตรอาจจะคิดไปเองว่าบิดามารดานั้นรักบุตรเท่ากัน 1.5) ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ในการพัฒนาเอกลักษณ์ด้านหนึ่งนั้นก็คือการไม่ อยากเหมือนคนอื่นคนหนึ่ง เช่น ถ้าพี่เป็นคนสนใจแต่เรียน ไม่มีเพื่อน น้องก็จะปฏิบัติตนในทางตรงกัน ข้ามคือ ไม่สนใจเรียน แต่มีเพื่อนมาก เช่นเดียวกันถ้าพี่ชายชอบทำตัวมีนิสัยคล้ายผู้หญิงที่ชอบทำตัว เป็น

คนอ่อนแอต้องการให้ปกป้อง เด็กหญิงซึ่งเป็นน้องก็อาจทำตัวให้มีนิสัยเหมือนผู้ชายเป็นคนแข็งแรง ขอบปกป้องเพราะไม่ต้องการเหมือนพี่ที่มีลักษณะนิสัยที่ตนไม่ชอบหรือเป็นอย่างเดียวกัน ซึ่งก็เป็น การ ทำให้เอกลักษณ์ของตนด้อยลงไปในนั่นเอง 2) ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ซึ่ง สภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คือ 2.1) การล้อเลียนของเพื่อนหรือครูในโรงเรียน อาจเป็นเพราะเด็กหญิงคนนั้นมีหน้าตา ไม่ดี ท่าทางแข็งแรง หัวๆ เหมือนเด็กชาย หรือเด็กชายมีลักษณะอ่อนแอ นิสัยห้าวาน ๆ คล้ายผู้หญิง ก็จะถูกล้อเลียน จากเพื่อนหรือครู พอถูกล้อเลียนบ่อยเข้าก็เลยทำแสดงออกเป็นเพศตรงข้าม เพื่อ กลบเกลื่อนความ อาย 2.2) ความสัมพันธ์ระหว่างเมียด้วยกัน นักเรียนหญิงที่มีแนวโน้มคล้ายชายตั้งแต่อยู่บ้านมัก รวมกลุ่มกับเด็กชายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และถูกปฏิเสธจากเพื่อนผู้หญิง โดยเพื่อนไม่ยอมให้เข้า กลุ่มด้วย จึงหันไปเข้ากลุ่มกับเพื่อนผู้ชาย ดังนั้นจึงมีนิสัยเหมือนเด็กชายมากขึ้น 2.3) การจัดกิจกรรม ของโรงเรียน นักเรียนชายที่ถูกให้แสดงบทบาทเป็นหญิงไม่ว่า จะเป็นการแสดงละคร การรำ ใน กิจกรรมของทางโรงเรียนซึ่งได้รับความสนใจมากกว่าแสดงบทบาท เป็นผู้ชาย จึงเกิดความภาคภูมิใจ เมื่อตนเองแสดงบทบาทเป็นหญิง และมีนักเรียนหญิงที่ถูกให้แสดง บทบาทเป็นชายจะได้รับความ สนใจมากกว่าแสดงเป็นผู้หญิง เช่น กรณีศึกษาที่เป็นทอมพอเป็นนักกีฬา ของโรงเรียนก็ได้รับความ สนใจจากผู้อื่น จึงเกิดความภาคภูมิใจเมื่อตนเองแสดงเป็นชาย 2.4) การอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีเป็น แนวโน้มรักร่วมเพศ เพราะการที่เด็กชายไม่สามารถ เข้าร่วมกลุ่มผู้ชายที่ค่อนข้างแข็งแรง ก้าวร้าว คอยรังแกพวกเขา จึงไปจับกลุ่มกับคนที่มีนิสัยและลักษณะท่าทางคล้ายกัน หรือไปรวมกลุ่มกับ นักเรียนหญิง หรือการที่เด็กหญิงไม่สามารถเข้าร่วมกลุ่มผู้หญิงที่ เรียบร้อย นุ่มนวล รักสวยรักงาม จึง ไปจับกลุ่มกับคนที่มีนิสัยและลักษณะท่าทางคล้ายกัน หรือไป รวมกลุ่มกับนักเรียนชาย 3) ปัจจัยทาง สภาพแวดล้อมสังคม สภาพแวดล้อมสังคมของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับ การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศ คือการบริโภคสื่อ การรับรู้แบบอย่างการแสดงออกของเพศชายเป็นหญิงหรือเพศหญิง เป็น ชายจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ วารสาร และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการเลียนแบบพฤติกรรมของนักร้องนักแสดงที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ

พิมลพรรณ อิศรภักดี (2558) ศึกษาเกี่ยวกับต่างวัยต่างทัศนคติต่อความหลากหลายทาง เพศในสังคมไทย แสดงให้เห็นทัศนคติในด้านการยอมรับความหลากหลายทางเพศของกลุ่ม บุคคลที่มี รุ่นวัยต่างกันว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร มีปัจจัยใดที่มีผลต่อทัศนคตินั้น โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจาก โครงการ สสำรวจสภาวะทางสังคม วัฒนธรรม และสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และโครงการสำรวจสภาวะ ทางสังคมและวัฒนธรรม พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และใช้แนวคิดการแบ่งกลุ่มอายุตาม รุ่นวัย (Generation) พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ยอมรับไม่ได้กับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ 4 ลักษณะ คือ ผู้ชายทำตัวเป็นผู้หญิง ผู้หญิงทำตัวเป็นชาย ชายรักชาย หญิงรักหญิง การยอมรับคนที่ทำ ตัวข้ามเพศมีมากกว่าคนรักร่วมเพศ และทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างมี ความแตกต่างกันในแต่ละรุ่นวัย

โดยกลุ่มที่มีอายุน้อยจะมีการยอมรับมากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากกว่า คือ กลุ่ม Gen Y มีการยอมรับมากที่สุด และกลุ่มที่มีอายุมากที่สุดมีการยอมรับน้อยที่สุด คือ กลุ่ม Silent Gen/Greatest Gen แสดงให้เห็นถึงการเติบโตมาในช่วงเวลาที่ต่างกัน การขัดเกลาทางสังคมและวัฒนธรรม ประสบการณ์ การเรียนรู้จาก สังคม ข้อมูลข่าวสาร ทำให้เกิดความแตกต่างของทัศนคติของแต่ละรุ่นวัย ตัวแปรสำคัญอื่นๆ ที่มีผลต่อการยอมรับ ความหลากหลายทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา ศาสนา ภาคและเขตที่อยู่ อาศัย รวมทั้งทัศนคติที่ยอมรับได้กับความหลากหลายทางเพศในปี 2554 มีมากขึ้นกว่าการสำรวจในปี 2551

ธามปรุพท์ บัวงาม (2556) ศึกษาปัจจัยจำแนกการมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 โดยศึกษาปัจจัยที่สามารถจำแนกการมีคูรัักในวัยเรียนสร้างสมการจำแนกกลุ่มการมีคูรัักในวัยเรียนและเพื่อตรวจสอบคุณภาพสมการจำแนกการมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ปีการศึกษา 2554 ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จำนวน 396 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .839 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) ซึ่งผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่มีคูรัักในวัยเรียน ระหว่างกลุ่มมีคูรัักและกลุ่มไม่มีคูรัักพบว่า ตัวแปรด้านโรงเรียน การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการมีคูรัักในวัยเรียน เจตคติด้านศีลธรรม และวัฒนธรรมไทยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .052) ตัวแปรที่สามารถจำแนกนักเรียนที่มีคูรัักในวัยเรียน กลุ่มมีคูรัักและกลุ่มไม่มีคูรัักมี 2 ตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรด้านเจตคติที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการมีคูรัักในวัยเรียน (Cou) และการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ (N) ซึ่งได้จากสมการจำแนกกลุ่ม (Discriminant Function) ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน คือ สมการในรูปคะแนนดิบคือ $Y' = -7.013 + .659 (N) + 1.235 (Cou)$ และสมการในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ $Z_Y = .408 (Z_N) + .703 (Z_{Cou})$ 3) เมื่อใช้ปัจจัยจำแนกกลุ่มที่ได้ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่ม สามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของทั้งสองกลุ่มได้อย่างถูกต้องร้อยละ 59.6

จิราพร เพชรดำ ไพบูลย์ แยมกสิกร และคณะ (2554) ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกรณีศึกษา จังหวัดนครนายก โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 387 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS/PC หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านวิจัยเกี่ยวกับตัวเอง อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.69$, S.D = .76) พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.80$, S.D = .65) พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.76$, S.D = .83) พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน อยู่ในระดับต่ำ

(\bar{X} =1.96 , S.D = .1.08) พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน อยู่ในระดับกลาง (\bar{X} =2.05 , S.D = .92) ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ อยู่ในระดับกลาง (\bar{X} =2.01 , S.D = .64) พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านปัจจัยเกี่ยวกับมวลชนและสารสนเทศ อยู่ในระดับกลาง (\bar{X} =2.16 , S.D = .98)

เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2551) Gender ความหลากหลายทางเพศ หนังสือกิ่ง เอกสารวิชาการ ผสมผสานด้านความรู้วิทยาศาสตร์สุขภาพ สังคมวิทยา รวมถึงมนุษยวิทยาเพื่อบอกเล่าเรื่องราว ประสบการณ์แลกเปลี่ยนความรู้ และเพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีทางเพศของคนในสังคม ซึ่งความไม่เข้าใจจะก่อให้เกิดความขัดแย้งกันคนในสังคม การดูถูกเหยียดหยาม การทำร้ายร่างกายคนที่แตกต่างจากเรา รวมถึงเรื่องอื่นๆ เช่น การกีดกันทางอาชีพ และการเข้าถึงการบริหารการของรัฐ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลและเรื่องราวต่างๆจะบอกเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นรอบๆตัวจากนักวิจัยและนักเขียน

จิรัฐติภัทร์ บุญเริ่ม (2548 : 71-72) ศึกษาปัจจัยความสัมพันธ์ต่อการเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมการแสดงออกคล้ายหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือเขต 1 จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมการแสดงออกคล้ายหญิง จำนวน 24 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นชายนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การเลียนแบบ และ แรงเสริมทางสังคม ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมไม่สัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่นชายที่มีพฤติกรรมเลียนแบบหญิง

จุฑาธิป วัชรานนท์ (2550) ศึกษาเจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่อรักที่มีต่อความรักและเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อความรัก 3 ด้าน ของวัยรุ่นที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวนทั้งสิ้น 371 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัด Triangular love scale ที่มีองค์ประกอบของความรัก 3 ด้าน คือ ด้านความใกล้ชิด สนับสนุน ด้านความเสนาหา และด้านพันธะผูกพัน ใช้ทดสอบความแปรปรวนแบบสองทาง (Two way ANOVA) ระหว่างตัวแปรเพศและสาขาวิชาที่เรียน พบว่า (1) วัยรุ่นชายมีเจตคติต่อความรัก 3 ด้าน แตกต่างจากวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวัยรุ่นชายมีเจตคติสูงกว่าวัยรุ่นหญิง (2) วัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและวัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพมีเจตคติต่อความรักด้านความเสนาหาและความรักด้านพันธะสัญญาแตกต่างจากวัยรุ่นที่เรียนในสาขาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กฤษฎยชนม์ สุขยะฤกษ์ (2552) ทำการศึกษาเรื่อง “นักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : การดำเนินชีวิตและสวัสดิการ” โดยได้ศึกษานักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 9 คน ช่วงปี พ.ศ. 2551 พบว่า คนกลุ่มนี้จะนิยมตน

ว่า “กะเทย” หรือ “ผู้ชายหัวใจหญิง” และเลือกเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพราะชื่อเสียงอันดับแรก รองลงมาคือ พื้นที่การแสดงออกที่อิสระโดยมีทั้งศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นักศึกษาเพศที่สามที่ศึกษาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สามารถแสดงตนตามวิถีที่สามได้ดีกว่า เนื่องจากสาขาวิทยาศาสตร์จะมีปัจจัยความคาดหวังของสังคมสิ่งที่นักศึกษาเพศที่สามคาดหวังต่อการจัดบริการและสวัสดิการนักศึกษา คือ ห้องน้ำและที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาเพศที่สามโดยเฉพาะ หรือจัดเพื่อนร่วมห้องที่มีวิถีการดำเนินชีวิตแบบรักเพศเดียวกันพักที่เดียวกันและความปรารถนาที่จะแต่งกายด้วยชุดนักศึกษาที่ความสอดคล้องกับวิถีทางเพศ ที่ตัวเองต้องการเข้าร่วมรับปริญญาและขอเรียกร้องที่อยากเห็นมากที่สุดคือ การเสริมสร้างความเข้าใจในประเด็นความหลากหลายทางเพศควบคู่กับการเปิดพื้นที่การให้สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคแก่นักศึกษาเพศที่สามเท่าเทียมกับนักศึกษาเพศหญิงและชาย รวมทั้งผู้ศึกษาได้แสดงความคิดเห็นว่าเท่าที่สัมผัสยังมีคนที่ไม่เข้าใจและดูหมิ่นด้วยคำพูดต่างๆนานา ทำให้นักศึกษาเพศที่สามบางคนถึงขนาดต้องเก็บซ่อนตัวตนและแสดงความเป็น “แอบแมน” เพื่อให้เกิดการยอมรับ ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าไม่ได้ศึกษาถึงจำนวนว่านักศึกษาเพศที่สามของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมากน้อยเพียงใด น่าจะมีมากเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น เนื่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ความสำคัญกับอิสระมากกว่า

ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ (2550) ทำการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพัทลุง เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงแต่ละชั้นปี ในโรงเรียน อาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพัทลุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1, 2, 3 สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ หลายขั้นตอน จำนวน 497 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูล ทั่วไป พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการป้องกัน และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ ซึ่งตรวจสอบค่าความเที่ยงของเนื้อหาการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ โดยใช้สูตรครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha) ได้ค่าความเที่ยง 0.87 พฤติกรรมเสี่ยง ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยใช้สูตรคูเดอริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเที่ยง 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ พบร้อยละ 9.3 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่ อายุ 12-19 ปี รวมทั้ง มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุด ร้อยละ 89.1 ในด้านลักษณะการมี เพศสัมพันธ์ ร้อยละ 30.4 มีเพศสัมพันธ์โดยใช้ปาก ร้อยละ 26.1 มีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ กลุ่มตัวอย่าง มีการคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้ง

แรกและครั้งต่อมาร้อยละ 19.6 และร้อยละ 28.3ตามลำดับ และเมื่อมีปัญหาทางเพศส่วนใหญ่จะปรึกษาเพื่อน

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554) ศึกษาเรื่อง เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย ผลการศึกษาพบว่า เพศวิถีที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย มี 4 เรื่อง คือ (1) เพศสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของผู้ชายไทย (2) เพศวิถีทางเลือกที่เปลี่ยนไปในความหลากหลายทางเพศ (3) การค้าบริการทางเพศที่เปลี่ยนไป และ(4) เพศศึกษาที่เปลี่ยนไป ส่วนเพศวิถีที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงเลยในรอบครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา คือ การควบคุมเรื่องเพศของผู้หญิง ที่สะท้อน ออกมาในวัฒนธรรมเพศ โดยเฉพาะเรื่องความรุนแรงทางเพศ ผู้หญิงยังเสี่ยงที่จะต้องเผชิญกับ ความรุนแรงทางเพศไม่เปลี่ยนแปลง และผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อมไม่สามารถเข้าถึงบริการทำแท้งที่ปลอดภัยได้ การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเกิดขึ้นภายใต้ข้อสันนิษฐานว่า มาจากบริบทสังคมการเมือง 3 เรื่อง คือ (1) การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516นำมาสู่เสรีภาพเพศ วิถี (2) การระบาดของเอชไอวี/เอดส์และการเติบโตของภาคประชาสังคม (ประมาณหลังพ.ศ. 2530) และ (3) การเติบโตของยูทูบและสื่อสารสนเทศ ตั้งแต่ พ.ศ.2540 เป็นต้นมา ซึ่งแต่ละ บริบทได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเพศวิถี สิทธิ เสรีภาพทางเพศของปัจเจกบุคคลด้วย

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

(De Silva, Padmal and other. 1992 : CD ROM1) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความผิดปกติของความแข็งแรงทางเพศในเพศชายที่มีอายุ 20 ปี ผลการศึกษาพบว่า บุคคลเหล่านี้จะชอบสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ชอบปิดบังตนเองไม่ชอบเปิดเผยตนในสังคม ดังนั้นคนกลุ่มนี้จึงได้รับความสนใจจากนักบำบัด และพบว่าการรักษาจะต้องใช้วิธีการปรับพฤติกรรม โดยต้องได้รับความยินยอม ความตั้งใจอย่างแน่วแน่จากบุคคลที่มีความผิดปกติความแข็งแรงทางเพศ ที่จะปรับพฤติกรรมของตนเอง จึงจะได้รับผลสำเร็จ

Pandora Pound (2015) ซึ่งทำการศึกษาวิจัยจำนวน 48 ชิ้นใน 10 ประเทศ (สหราชอาณาจักร ไอร์แลนด์ สหรัฐฯ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา ญี่ปุ่น อิหร่าน บราซิล และสวีเดน) ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชนอายุระหว่าง 4 -19 ปี กำลังศึกษาในโรงเรียน เยาวชนอายุต่ำกว่า 19 ปี ที่เรียนหรือไม่ได้เรียนหนังสือในระบบก็ได้ รวมทั้งเยาวชนอายุ 25 ปีที่จำได้ว่าเคยเรียนวิชาเพศและสัมพันธ์ภาพเมื่อครั้งเป็นนักเรียน แสดงให้เห็นว่าวิชา เพศศึกษา ในโรงเรียนทั่วโลก “ขาดข้อมูลที่ตรงประเด็น” กับประสบการณ์ของนักเรียนอย่างมาก ผู้เรียนคิดว่าเนื้อหาไม่ถูกจุด ไม่ตรงใจ จึงไม่สนใจจะเรียนซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าวิชาเพศศึกษาและสัมพันธ์ภาพที่สอนในโรงเรียน ไม่ค่อยตอบสนองความต้องการของเด็ก ดูเหมือนโรงเรียนยังทำใจยอมรับได้ยากว่าเด็กบางคนมีพฤติกรรมทางเพศหรือมีเพศสัมพันธ์แล้ว ทำให้ออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาและสัมพันธ์ภาพที่ไม่ถูกจุด ไม่ตรงกับชีวิตของผู้เรียน”

Christine Daymon (2010) ศึกษาเรื่องเพศและการประชาสัมพันธ์ มุมมองการทำงาน และคำถาม (Gender and Public Relations: Perspectives, Applications and Questions) ได้ศึกษาเรื่องเพศกับการเป็นนักประชาสัมพันธ์ในสายอาชีพต่างๆ การศึกษา ส่วนหนึ่งของการวิจัยพบว่า อาชีพนักประชาสัมพันธ์เป็นอาชีพที่เพศหญิงให้ความสนใจมากกว่า เพศชาย

Kate Fitch (2010) ศึกษาเรื่องหญิงวัยทำงาน: การกลับมาของเพศในงานประชาสัมพันธ์ (Working girls: Revisiting the gendering of public relations) ศึกษาเรื่องสิทธิเท่าเทียมกันของเพศชายและเพศหญิงในงานประชาสัมพันธ์ในประเทศออสเตรเลีย พบว่าเพศ หญิง ประกอบอาชีพประชาสัมพันธ์มากกว่าเพศชาย เพราะเพศหญิงมีความเข้าใจและมี ความสามารถด้านการควบคุมอารมณ์มากกว่าเพศชาย แต่เพศชายที่ทำงานด้านประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการวางแผนงานและใช้เทคโนโลยีมากกว่าเพศหญิง

Paul Elmer (2010) ศึกษาเรื่องการแข่งขันของนักประชาสัมพันธ์ (Reencountering the PR man) โดยศึกษาเรื่องการ ถอดรหัสนักประชาสัมพันธ์ พบว่าการเป็น นักประชาสัมพันธ์มี องค์ประกอบต่างๆมากมาย เช่น มีใจรักในงานบริการ มีความอดทนต่อ สถานการณ์ที่กดดัน ความสามารถในการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น จากการศึกษาพบว่า นักประชาสัมพันธ์เพศหญิงมี ความสามารถด้านการควบคุมอารมณ์และมีความรักในงานบริการ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศ พฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศมีมาช้านาน ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งความความบกพร่องทั้งในตนเองและสภาพแวดล้อมแต่ พฤติกรรมดังกล่าวก็สามารถรักษาได้ ในปัจจุบันมีคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้น ซึ่งมีทั้ง บุคคลที่ยอมรับและไม่ยอมรับ แต่จะสังเกตเห็นได้ว่า ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่มีอิทธิพลต่อ สังคม เช่น ดารานักแสดง นักวิชาการ ครู อาจารย์ เป็นต้น จะมีผลต่อเยาวชนในสังคมเกิดการสับสน และเข้าใจผิดว่าเป็นพฤติกรรมของคนแก่ ทำให้เกิดการเลียนแบบ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยจะเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่วัดได้เป็นตัวเลขแล้วสรุปผลจากกลุ่มรวมไปยังกลุ่มย่อยเพื่อศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือนักศึกษาชาย หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 2,609 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 209 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 138 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณของยามานะ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 347 คน จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multiple Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรในการคำนวณของยามานะ (ไพศาล วรคำ, 2554, น. 101) จากประชากร 2,609 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 347 คน ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{2,609}{1+2,609(.05)^2} \\ &= 346.82 \end{aligned}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05

ขั้นที่ 2 นำกลุ่มตัวอย่างมาสุ่มแบบ แบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของคณะที่เรียนเป็นชั้น (Strata) มีคณะเป็นรายการสุ่ม (Sampling Unit)

ขั้นที่ 3 แต่ละคณะในขั้นที่ 3 สุ่มแบบระดับชั้นเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะมีจำนวนใกล้เคียงกัน รวมทั้งหมด 347 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาตามคณะที่เรียน

คณะ	จำนวนนักศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	295	39
คณะครุศาสตร์	600	80
คณะวิทยาการจัดการ	323	43
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	617	82
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	134	18
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	93	12
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	190	25
คณะนิติศาสตร์	185	25
คณะวิศวกรรมศาสตร์	172	23
รวม	2,609	347

จากตารางที่ 3.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาตามคณะที่เรียนเพื่อให้สะดวกต่อการเก็บข้อมูลของนักศึกษา โดยการสุ่มแบบระดับชั้นเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะมีจำนวนใกล้เคียงกัน รวมทั้งหมด 347 คน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้มาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะที่เรียน รสนิยมทางเพศ ลักษณะครอบครัว ผู้มีบทบาทสำคัญในครอบครัว และการรู้จักกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

2.1 คำถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ลักษณะคำถามแบบเลือกคำตอบ (Rating Scale) 5 คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2.2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา โดยลักษณะคำถามแบบเลือกคำตอบ (Rating Scale) 5 คำตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมผู้ตอบแบบสอบถาม คือ

3.1 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน โดยลักษณะคำถามแบบเลือกคำตอบ (Rating Scale) 5 คำตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3.2 คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดย คำถามแบบเลือกคำตอบ (Rating Scale) 5 คำตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยลักษณะคำถามแบบเลือก คำตอบ (Rating Scale) 5 คำตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เมื่อผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวมาแล้วจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และได้ดำเนินการในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออก ดังนี้

เกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็นในข้อความเชิงบวก (Positive Content)

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

เกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็นในข้อความเชิงลบ (Negative Content)

มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

การแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ย (Best 1977 : 181 – 182) โดยใช้เกณฑ์

การประเมิน 5 ระดับคือ

ระดับความคิดเห็น	ช่วงคะแนน
มากที่สุด	4.51 – 5.00
มาก	3.51 – 4.50
ปานกลาง	2.51 – 3.50
น้อย	1.51 – 2.50
น้อยที่สุด	1.00 – 1.50

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้วนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดขอบเขตที่ใช้ในการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางครอบครัว

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 4 พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

4. นำแบบสอบถาม ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถาม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC) ดังนี้

5.1 ผศ. ว่าที่ ร.ต.ดร. อรัญ ชูยกระเดื่อง วุฒิกการศึกษา กศ.ด. วิจัยและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้าน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

5.2 ผศ.ดร.ไพศาล วรคำ วุฒิกการศึกษา กศ.ด. วิจัยและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5.3 ผศ.ไพศาล เอกะกุล วุฒิกการศึกษา ศ.ม. การวัดผลและประเมินผลการศึกษาตำแหน่ง อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้าน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

5.4 ผศ.ดร.จันทรเพ็ญ ภูโสภาก วุฒิการศึกษา ปร.ด.จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและการแนะแนว

5.5 อาจารย์ไพรินทร์ ทองกลม วุฒิการศึกษา กศ.ม.จิตวิทยาการแนะแนว ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและการแนะแนว

เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามหลักที่ต้องการวัดในแบบทดสอบถามความพึงพอใจแต่ละข้อ ดังนี้

ให้คะแนน	+ 1	เห็นว่าสอดคล้อง
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน	-1	เห็นว่าไม่สอดคล้อง

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามประเด็นหลักแล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 (โดยคะแนนความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.80-1.00) จำนวน 70 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 5 เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตจังหวัดมหาสารคาม มาปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์ และนำไปทดลองใช้ (Try – out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ Item-total Correlation โดยการคำนวณหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค แบบสอบถามทั้งหมด มีค่าเท่ากับ .798

7. จัดพิมพ์แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ขอนหนังสือจากสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 3.4.1.1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 3.4.1.2 คณะครุศาสตร์
- 3.4.1.3 คณะวิทยาการจัดการ
- 3.4.1.4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 3.4.1.5 คณะเทคโนโลยีการเกษตร
- 3.4.1.6 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3.4.1.7 คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
- 3.4.1.8 คณะนิติศาสตร์
- 3.4.1.9 คณะวิศวกรรมศาสตร์

2. ติดต่อเจ้าหน้าที่ประจำคณะ เพื่อทำการนัดหมาย วัน เวลา ว่างล่วงหน้า เพื่อความรวดเร็วในการแจกแบบสอบถามในขั้นต่อไป

3. ผู้วิจัยยื่นหนังสืออนุญาต โดยผ่านเจ้าหน้าที่ที่ติดต่อไว้เบื้องต้น เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและรายละเอียดต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ทราบ

4. ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างได้รู้ถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และอธิบายรายละเอียดในการเก็บข้อมูลเพื่อสร้างความเข้าใจ และผู้วิจัยได้เน้นย้ำถึงการตอบแบบสอบถามนี้ โดยคำตอบทั้งหมดที่ได้ในแบบสอบถามผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับ ไม่นำมาเปิดเผยให้เกิดผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่าง และการนำเสนอผลการวิเคราะห์จะนำมาเสนอในภาพรวม หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง และให้กลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้วมาส่งคืนเพื่อนำข้อมูลกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์

5. แจกแบบสอบถามฉบับจริงแก่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 347 ชุด ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

6. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

3.5 วิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์บันทึกลงโปรแกรมสำเร็จรูปโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 บัณฑิตส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ใช้คำร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 3 ด้าน โดยใช้คะแนนแต่ละข้อตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 85)

ระดับมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5	คะแนน
ระดับมาก	มีค่าเท่ากับ 4	คะแนน
ระดับปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3	คะแนน
ระดับน้อย	มีค่าเท่ากับ 2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1	คะแนน

การวัดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยศึกษา ปัจจัย 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านปัจจัยส่วนบุคคล
2. ด้านครอบครัว
3. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

คะแนนที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย และได้กำหนดเกณฑ์การวัดคะแนนเฉลี่ยความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของแบบสอบถามการวิจัย ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556: 101)

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง ระดับปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง ระดับปัจจัยที่ส่งผลน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง ระดับปัจจัยที่ส่งผลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง ระดับปัจจัยที่ส่งผลมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง ระดับปัจจัยที่มีส่งผลมากที่สุด

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมของเพศชายและเพศหญิง ด้านปัจจัย ด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA)

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในแต่ละด้านของเพศชายและเพศหญิง ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ. 2556 : 139)

$$\text{โดยใช้สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด
 $\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้ง N จำนวน
 N คือ จำนวนประชากร

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{โดยใช้สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X คือ คะแนนแต่ละตัว
 N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
 \sum คือ ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาได้จากการคำนวณดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) สามารถคำนวณได้ดังสมการต่อไปนี้ (ไพศาล วรคำ. 2556 : 269)

$$\text{โดยใช้สูตร } IOC = \frac{\sum R}{n}$$

IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
$\sum R$	คือ	คะแนนประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
n	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้นๆ
เกณฑ์การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ		
+1	คือ	แน่ใจว่าข้อคำถาม สามารถวัดความสามารถนั้นได้
0	คือ	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถาม สามารถวัดความสามารถนั้นได้
-1	คือ	แน่ใจว่าข้อคำถาม ไม่สามารถวัดความสามารถนั้นได้

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α -Coefficient) (ไพศาล วรคำ. 2556 : 283)

$$\text{โดยใช้สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[\frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
k	คือ	จำนวนข้อ
$\sum S_i^2$	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนข้อสอบแต่ละข้อ
S_t^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) (ไพศาล วรคำ. 2556 :298)

$$\text{โดยใช้สูตร } r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{\{N \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ	r	คือ	ค่าอำนาจจำแนก
	X	คือ	คะแนนของข้อที่หาค่าอำนาจจำแนก
	Y	คือ	คะแนนรวมของทุกข้อ
	N	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์

2.4 การถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiple regression analysis) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 93) ในการทำนายตัวแปรเกณฑ์ (Y) จากตัวแปรทำนาย k ตัว สมการทำนายเชิงเส้นตรง ดังนี้
สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k$$

เมื่อ Y' แทน คะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์)
a แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
b₁, b₂...b_k แทน ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของ
ตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k
ตามลำดับ

X₁, X₂...X_k แทน คะแนนของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1
ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)

สมการทำนายในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Standard Score)

$$Z'y = \beta_1Zx_1 + \beta_2Zx_2 + \dots + \beta_kZx_k$$

เมื่อ Z'y แทน ค่าคะแนนพยากรณ์ในรูปของคะแนน
มาตรฐานที่ได้จากการทำนาย

ZX_1, ZX_2, \dots, ZX_k	แทน	ค่าคะแนนมาตรฐานของตัวแปรทำนาย ตัวที่ 1, 2, ..., k
$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta Weight) หรือค่าการเปลี่ยนแปลงของ Y / ในหน่วยมาตรฐาน เมื่อ x เปลี่ยนไป 1 หน่วยคะแนนมาตรฐานโดยควบคุมตัวแปร ทำนายอื่นๆ ที่อยู่ในสมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่นำเสนอในงานวิจัย
2. ลำดับชั้นในการนำเสนอข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่นำเสนอในงานวิจัย

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสื่อความหมายในการเสนอผลการวิจัยให้เข้าใจตรงกัน ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของแต่ละตัว
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
Y'	แทน	ค่าฟังก์ชันของปัจจัยในสมการจำแนก
Z_Y'	แทน	ค่าฟังก์ชันของปัจจัยในสมการจำแนกมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าไค –สแควร์ (Chi-square)
df	แทน	ฟังก์ชันแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอข้อมูล

4.2.1 การวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน

1. ผลของการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percent) เกี่ยวกับข้อมูลบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	209	60.23
หญิง	138	39.76
รวม	347	100.00
คณะ		
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	39	11.24
คณะครุศาสตร์	80	23.05
คณะวิทยาการจัดการ	43	12.39
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	82	23.63
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	18	5.18
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	12	3.45
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	25	7.20
คณะนิติศาสตร์	25	7.20
คณะวิศวกรรมศาสตร์	23	6.62
รวม	347	100.00

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รสนิยมทางเพศ		
ชอบเพศตรงข้าม	217	62.5
ชอบเพศเดียวกัน	92	26.5
ชอบทั้งสองเพศ	38	11
รวม	347	100.00
ลักษณะครอบครัว		
บิดามารดาอยู่ด้วยกันอย่างปกติ	143	41.21
บิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่ขัดแย้งกันเนื่องจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วย	62	17.86
บิดามารดาแยกกันอยู่กรณีที่อยู่ร้างกันแล้ว	53	15.27
บิดามารดาแยกกันอยู่กรณีที่ยังไม่ได้อยู่ร้างกัน	42	12.10
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม	30	8.64
บิดามารดาเสียชีวิตแล้วทั้งคู่	17	4.89
รวม	347	100.00

จากตารางที่ 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงโดยเป็นเพศชายจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 60.23 เพศหญิงจำนวน 138 คนคิดเป็นร้อยละ 39.76 คณะที่เรียน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.63 รองลงมาคือคณะครุศาสตร์ 80 คนคิดเป็นร้อยละ 23.05 คณะวิทยาการจัดการ 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.39 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.24 คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 คณะนิติศาสตร์จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 คณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.62 คณะเทคโนโลยีการเกษตร 18 คนคิดเป็นร้อยละ 5.18 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 ส่วนใหญ่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศตรงข้ามจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาชอบเพศเดียวกัน จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ชอบทั้งสองเพศ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ส่วนใหญ่มีลักษณะครอบครัว บิดามารดาอยู่ด้วยกันอย่างปกติจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 41.21 รองลงมาบิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่ขัดแย้งกันเนื่องจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วยจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 บิดามารดาแยกกันอยู่กรณีหย่าร้างกันแล้ว จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 15.27 บิดามารดาแยกกันอยู่กรณีที่ยัง

ไม่ได้ย่ำร้างกันจำนวน 42คน คิดเป็นร้อยละ12.10 บิดามารดาคนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรมจำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 8.64 และบิดามารดาเสียชีวิตแล้วทั้งคู่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.89 ส่วนใหญ่ผู้มีบทบาทสำคัญในครอบครัว บิดาและมารดา จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 42.36 รองลงมาคือมารดา จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.51 บิดา จำนวน 87 คนคิดเป็นร้อยละ 25.07 ญาติพี่น้อง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.32 และอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.73 ส่วนใหญ่การรู้จักบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ) ส่วนใหญ่ รู้จักผ่านสื่อ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 42.36รองลงมาคือรู้จักแบบสนิทสนมคุ้นเคย จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.39 รู้จักผิวเผินทั่วไป จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.74 และอื่นๆ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.49

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมทางเพศ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.2-4.24

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวของเพศชาย

(n=209)

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขัน	3.19	0.27	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตย	3.32	0.41	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย	3.20	0.36	ปานกลาง
รวม	3.22	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวของเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (\bar{X} = 3.22, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตย (\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.41) ด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย (\bar{X} = 3.20, S.D. = 0.36) ด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขัน (\bar{X} = 3.19, S.D. = 0.27)

ตารางที่ 4.3

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว แบบเข้มงวด
กวดขันของเพศชาย เป็นรายชื่อ (n=209)

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองตั้งไว้โดยไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น	3.29	0.92	ปานกลาง
2 บิดา มารดาหรือผู้ปกครองไม่ให้อิสรภาพข้าพเจ้าในการคบเพื่อนต่างเพศ	3.29	0.82	ปานกลาง
3 บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เป็นผู้ตัดสินใจเลือกสาขาวิชาชีพที่ข้าพเจ้าต้องเรียน	3.34	0.95	มาก
4 บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ควบคุมความประพฤติของข้าพเจ้าตลอดเวลา	2.37	0.91	น้อย
5 เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ส่วนใหญ่มักจะให้ บิดา มารดาหรือผู้ปกครองแก้ปัญหาให้	3.43	0.87	ปานกลาง
6 เมื่อข้าพเจ้าทำผิดจะถูก บิดา มารดา หรือผู้ปกครองลงโทษดุต่อย่างรุนแรงเสมอ	3.27	0.80	ปานกลาง
7 เวลาที่ข้าพเจ้าจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้ง	3.44	0.92	ปานกลาง
8 เวลาที่ข้าพเจ้าออกนอกบ้านถ้า บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เห็นว่าแต่งตัวไม่เหมาะสมจะต้องให้เปลี่ยนใหม่ทันที	3.32	0.86	ปานกลาง
9 ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนๆนอกจากไปกับ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	3.14	1.00	ปานกลาง
10 บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ตั้งกฎระเบียบที่เคร่งครัดมากเพื่อที่จะให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตาม	3.05	1.03	ปานกลาง
รวม	3.19	0.27	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขันของเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.27) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือเวลาที่ข้าพเจ้าจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.92)

รองลงมาคือ เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ส่วนใหญ่มักจะให้ บิดา มารดาหรือผู้ปกครองแก้ปัญหาให้ ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.87) และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เป็นผู้ตัดสินใจเลือกสาขาวิชาชีพที่ข้าพเจ้าต้องเรียน ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.95) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควบคุมความประพฤติของข้าพเจ้าตลอดเวลา ($\bar{X} = 2.37$, S.D. = 0.91)

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับการยอมรับเฉลี่ยของครอบครัวแบบประชาธิปไตยของเพศชายเป็นรายข้อ (n=209)

การยอมรับเฉลี่ยของครอบครัวแบบประชาธิปไตย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 บิดามารดา/ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนข้าพเจ้าด้วยเหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์	3.40	0.86	ปานกลาง
2 บิดามารดา/ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นและการตัดสินใจของข้าพเจ้า	3.34	0.84	ปานกลาง
3 เมื่อข้าพเจ้ามีกิจกรรมหรือไปเกี่ยวกับเพื่อนๆ ที่ต้องค้างคืน บิดามารดาจะรับฟังเหตุผลและอนุญาตตามความเหมาะสม	3.32	0.87	ปานกลาง
4 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้า แสดงความคิดเห็นและปรึกษาร่วมกัน	3.16	1.00	ปานกลาง
5 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง อนุญาตให้ข้าพเจ้าออกไปเที่ยวนอกบ้านได้ตามสมควร	3.34	0.81	ปานกลาง
6 บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักจะถามความคิดเห็นของข้าพเจ้าในเรื่องต่าง ๆ	3.44	0.88	ปานกลาง
7 บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ	3.29	0.80	ปานกลาง
8 บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าคิดและทำในสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.34	0.84	ปานกลาง
9 ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าไม่ทำตามบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการท่านจะถามถึงเหตุผลกับข้าพเจ้าทุกครั้ง	3.32	0.87	ปานกลาง
รวม	3.32	0.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตยของเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.41) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง มักจะถามความคิดเห็นของข้าพเจ้าในเรื่องต่างๆ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.88) รองลงมาคือ บิดามารดา/ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนข้าพเจ้าด้วยเหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.86) และบิดามารดา/ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นและการตัดสินใจของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.84) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นและปรึกษาร่วมกัน ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = 1.00)

ตารางที่ 4.5

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลยของเพศชายเป็นรายข้อ (n=209)

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 ท่านสามารถแสดงกิริยาหรือพูดจาที่ไม่สุภาพต่อหน้าบิดามารดา หรือผู้ปกครองได้	3.33	0.89	ปานกลาง
2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่เคยอยู่ปรึกษาหารือหรือพูดจากับข้าพเจ้า	3.29	0.83	ปานกลาง
3 ข้าพเจ้าเลือกคบเพื่อนได้ทั้งหญิงและชายโดย บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ห้าม	3.33	0.99	ปานกลาง
4 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ค่อยใส่ใจในตัวข้าพเจ้า	2.36	0.89	น้อย
5 เวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหาบิดา มารดาจะเฉยให้ข้าพเจ้าแก้ปัญหาเอง	3.44	0.87	ปานกลาง
6 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่เคยสนใจว่าข้าพเจ้าจะแต่งตัวแบบไหน	3.32	0.82	ปานกลาง
7 ข้าพเจ้ามีโอกาสพูดคุยกับบิดา มารดา น้อยมาก	3.35	0.87	ปานกลาง
8 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปล่อยให้ข้าพเจ้าทำอะไรก็ได้ตามความพอใจของข้าพเจ้า	3.30	0.85	ปานกลาง
รวม	3.20	0.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลยของเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.36) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหาบิดา มารดาจะเฉยให้ข้าพเจ้าแก้ปัญหาเอง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.87) รองลงมา คือ ข้าพเจ้ามีโอกาสดูคุยกับบิดา มารดา น้อยมาก ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.87) และข้าพเจ้าเลือกคบเพื่อนได้ทั้งหญิงและชายโดย บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ห้าม ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.99) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ค่อยใส่ใจในตัวข้าพเจ้า ($\bar{X} = 2.36$, S.D. = 0.89)

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา
ของเพศชาย (n=209)

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว	3.11	0.43	ปานกลาง
การอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว	3.24	0.46	ปานกลาง
การให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัว	3.37	0.49	ปานกลาง
รวม	3.25	0.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศชายโดย รวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือด้านการอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.46) และด้านการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 0.42)

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้านการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศชายเป็นรายข้อ (n=209)

การเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 บิดามารดาของข้าพเจ้ารักและผูกพันกันดี	3.33	0.96	ปานกลาง
2 บิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่าง สม่่าเสมอ	2.36	0.90	น้อย
3 บิดามารดาของข้าพเจ้ามีความรักใคร่ ประองดองกันดี	3.44	0.87	ปานกลาง
4 บิดามารดาของข้าพเจ้ามีบทบาทและหน้าที่เท่า เทียมกัน กันในครอบครัว	3.34	0.81	ปานกลาง
รวม	3.11	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาด้านการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.10, S.D. = 0.43) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บิดามารดาของข้าพเจ้ามีความรักใคร่ ประองดองกันดี (\bar{X} =3.44, S.D. = 0.87) รองลงมาคือบิดามารดาของข้าพเจ้ามีบทบาทและหน้าที่เท่า เทียมกันในครอบครัว (\bar{X} =3.34, S.D. = 0.81) และบิดามารดาของข้าพเจ้ารักและผูกพันกันดี (\bar{X} =3.33, S.D. = 0.96) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่าง สม่่าเสมอ (\bar{X} =2.36, S.D. = 0.90)

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดา ด้านการอบรมแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศชายเป็นรายข้อ (n=209)

การอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. บิดามารดาของข้าพเจ้าจะคอยชี้แนะแนวทางที่ดีแก่ ข้าพเจ้าเสมอ	3.34	1.00	ปานกลาง
2. บิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่าง สม่่าเสมอ	3.33	0.89	ปานกลาง
3. บิดามารดาคอยตักเตือนไม่ให้ข้าพเจ้าทำผิดต่อกฎระเบียบ ของสังคมหรือเบียดเบียนผู้อื่น	3.18	1.00	ปานกลาง
4. บิดามารดาคอยสอนให้ข้าพเจ้ารู้จักเสียสละและรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.14	1.05	ปานกลาง
รวม	3.24	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้านการอบรมแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.46) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือบิดามารดาของข้าพเจ้าจะคอยชี้แนะแนวทางที่ดีแก่ข้าพเจ้าเสมอ ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 1.00) รองลงมาคือบิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.89) และบิดามารดาคอยตักเตือนไม่ให้ข้าพเจ้าทำผิดต่อกฎระเบียบของสังคมหรือเบียดเบียนผู้อื่น ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 1.01) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบิดามารดาคอยสอนให้ข้าพเจ้ารู้จักเสียสละและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 1.05)

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดา ด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศชายเป็นรายข้อ (n=209)

ด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 บิดามารดาของข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของกันและกัน	3.44	0.87	ปานกลาง
2 บิดามารดาให้คำปรึกษาแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ	3.34	0.81	ปานกลาง
3 เวลาเกิดปัญหาบิดามารดาของข้าพเจ้ามักจะหันหน้าเข้าหากันเพื่อปรึกษาหารือกันเสมอ	3.34	1.00	ปานกลาง
รวม	3.37	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัวเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.49) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือบิดามารดาของข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของกันและกัน ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือเวลาเกิดปัญหาบิดามารดาของข้าพเจ้ามักจะหันหน้าเข้าหากันเพื่อปรึกษาหารือกันเสมอ ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 1.00) และบิดามารดาให้คำปรึกษาแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.81)

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูของ ครอบครัวของเพศหญิง

(n=138)

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขัน	3.23	0.26	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตย	3.39	0.37	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย	3.23	0.34	ปานกลาง
รวม	3.25	0.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวของเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตย (\bar{X} = 3.39, S.D. = 0.37) ด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขัน (\bar{X} = 3.23, S.D. = 0.26) ด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวปล่อยปละละเลย (\bar{X} = 3.23, S.D. = 0.34)

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันของ ครอบครัวของเพศหญิงเป็นรายข้อ

(n=138)

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองตั้งไว้โดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆทั้งสิ้น	3.38	0.87	ปานกลาง
2 บิดา มารดาหรือผู้ปกครองไม่ให้อิสรภาพข้าพเจ้าในการคบเพื่อนต่างเพศ	3.28	0.84	ปานกลาง
3 บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เป็นผู้ตัดสินใจเลือกสาขาวิชาชีพที่ข้าพเจ้าต้องเรียน	3.30	1.03	ปานกลาง
4 บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ควบคุมความประพฤติของข้าพเจ้าตลอดเวลา	2.33	0.87	ปานกลาง

(ต่อ)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
--	-----------	------	-------

5	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ส่วนใหญ่มักจะให้ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองแก้ปัญหาให้	3.46	0.90	ปานกลาง
6	เมื่อข้าพเจ้าทำผิดจะถูก บิดา มารดา หรือผู้ปกครองลงโทษดุตัวอย่างรุนแรงเสมอ	3.44	0.83	ปานกลาง
7	เวลาที่ข้าพเจ้าจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจง เรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้ง	3.17	1.08	ปานกลาง
8	เวลาที่ข้าพเจ้าออกนอกบ้านถ้า บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เห็นว่าแต่งตัวไม่เหมาะสมจะต้องให้ เปลี่ยนใหม่ทันที	3.40	0.85	มาก
9	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนๆนอก	3.24	0.91	ปานกลาง
10	บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ตั้งกฎระเบียบที่เคร่งครัดมากเพื่อที่จะให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตาม	3.30	1.07	ปานกลาง
รวม		3.23	0.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขันของเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.26) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ส่วนใหญ่มักจะให้ บิดา มารดาหรือผู้ปกครองแก้ปัญหาให้ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.90) รองลงมาคือ เมื่อข้าพเจ้าทำผิดจะถูก บิดา มารดา หรือผู้ปกครองลงโทษดุตัวอย่างรุนแรงเสมอ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.85) และ เวลาที่ข้าพเจ้าออกนอกบ้านถ้า บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เห็นว่า แต่งตัวไม่เหมาะสมจะต้องให้เปลี่ยนใหม่ทันที ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.85) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควบคุมความประพฤติของข้าพเจ้าตลอดเวลา ($\bar{X} = 2.33$, S.D. = 0.87)

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับการยอมรับเฉลี่ยของครอบครัวแบบประชาธิปไตยของเพศหญิงเป็นรายชื่อ (n=138)

การยอมรับเฉลี่ยของครอบครัวแบบประชาธิปไตย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 บิดามารดา/ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนข้าพเจ้าด้วยเหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์	3.52	0.80	มาก
2 บิดามารดา/ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นและการตัดสินใจของข้าพเจ้า	3.33	0.86	ปานกลาง
3 เมื่อข้าพเจ้ามีกิจกรรมหรือไปเที่ยวกับเพื่อนๆที่ต้องค้างคืน บิดามารดาจะรับฟังเหตุผลและอนุญาตตามความเหมาะสม	3.40	0.92	มาก
4 บิดามารดาหรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นและปรึกษาร่วมกัน	3.24	0.98	ปานกลาง
5 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง อนุญาตให้ข้าพเจ้าออกไปเที่ยวนอกบ้านได้ตามสมควร	3.33	0.86	ปานกลาง
6 บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง มักจะถามความคิดเห็นของข้าพเจ้าในเรื่องต่างๆ	3.51	0.86	มาก
7 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ	3.49	0.83	ปานกลาง
8 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง สนับสนุนให้ข้าพเจ้าคิดและทำในสิ่งต่างๆด้วยตนเอง	3.33	0.86	ปานกลาง
9 ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าไม่ทำตามบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการท่านจะถามถึงเหตุผลกับข้าพเจ้าทุกครั้ง	3.40	0.92	มาก
รวม	3.39	0.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า การยอมรับเฉลี่ยของครอบครัวแบบประชาธิปไตยของเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.37) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บิดามารดา/ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนข้าพเจ้าด้วยเหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง มักจะถามความคิดเห็นของข้าพเจ้าในเรื่องต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 0.86) และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.83) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นและปรึกษาร่วมกัน ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.98)

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับการยอมรับเฉลี่ยของครอบครัวแบบปล่อยปลະ
ละเลยของเพศหญิงเป็นรายข้อ (n=138)

การยอมรับเฉลี่ยของครอบครัวแบบปล่อยปลະละเลย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 ท่านสามารถแสดงกิริยาหรือพูดจาที่ไม่สุภาพต่อหน้า บิดา มารดา หรือผู้ปกครองได้	3.38	0.84	ปานกลาง
2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่เคยอยู่ปรึกษาหารือหรือพูดจากับข้าพเจ้า	3.28	0.85	ปานกลาง
3 ข้าพเจ้าเลือกคบเพื่อนได้ทั้งหญิงและชายโดย บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ห้าม	3.30	0.98	ปานกลาง
4 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ค่อยใส่ใจในตัวข้าพเจ้า	2.33	0.85	น้อย
5 เวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหาบิดา มารดาจะเฉยให้ข้าพเจ้าแก้ปัญหาเอง	3.45	0.87	ปานกลาง
6 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่เคยสนใจว่าข้าพเจ้าจะแต่งตัวแบบไหน	3.44	0.82	ปานกลาง
7 ข้าพเจ้ามีโอกาสพูดคุยกับบิดา มารดา น้อยมาก	3.38	0.86	ปานกลาง
8 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปล่อยให้ข้าพเจ้าทำอะไรก็ได้ตามความพอใจของข้าพเจ้า	3.26	0.85	ปานกลาง
รวม	3.23	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า การยอมรับเฉลี่ยของครอบครัวแบบประชาธิปไตยของเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.34) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ เวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหาบิดา มารดาจะเฉยให้ข้าพเจ้าแก้ปัญหาเอง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.87) รองลงมาคือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่เคยสนใจว่าข้าพเจ้าจะแต่งตัวแบบไหน ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.82) และ ข้าพเจ้ามีโอกาสพูดคุยกับบิดา มารดา น้อยมาก ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.86) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ค่อยใส่ใจในตัวข้าพเจ้า ($\bar{X} = 2.33$, S.D. = 0.85)

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของ
เพศหญิง (n=138)

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว	3.13	0.43	ปานกลาง
การอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว	3.27	0.45	ปานกลาง
การให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัว	3.35	0.50	ปานกลาง
รวม	3.28	0.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.50) ด้านการอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.45) และด้านการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.43)

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดาด้านการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศหญิงเป็นรายข้อ (n=138)

การเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 บิดามารดาของข้าพเจ้ารักและผูกพันกันดี	3.32	0.98	ปานกลาง
2 บิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่าง สม่าเสมอ	2.33	0.85	น้อย
3 บิดามารดาของข้าพเจ้ามีความรักใคร่ ประองดองกันดี	3.46	0.86	ปานกลาง
4 บิดามารดาของข้าพเจ้ามีบทบาทและหน้าที่เท่า เทียมกัน ในครอบครัว	3.44	0.82	ปานกลาง
รวม	3.13	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาด้านการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.43) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บิดามารดาของข้าพเจ้ามีความรักใคร่ ประองดองกันดี ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.86) รองลงมาคือบิดามารดาของข้าพเจ้ามีบทบาทและหน้าที่เท่า เทียมกันในครอบครัว ($\bar{X} = 3.44$

S.D. = 0.82) และบิดามารดาของข้าพเจ้ารักและผูกพันกันดี (\bar{X} =3.32, S.D. = 0.98) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือบิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ (\bar{X} =2.33, S.D. = 0.85)

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดา ด้านการอบรมแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศหญิงเป็นรายข้อ (n=138)

การอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 บิดามารดาของข้าพเจ้าจะคอยชี้แนะแนวทางที่ดีแก่ข้าพเจ้าเสมอ	3.17	1.07	ปานกลาง
2 บิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ	3.40	0.92	มาก
3 บิดามารดาคอยตักเตือนไม่ให้ข้าพเจ้าทำผิดต่อกฎระเบียบของสังคมหรือเบียดเบียนผู้อื่น	3.24	0.98	ปานกลาง
4 บิดามารดาคอยสอนให้ข้าพเจ้ารู้จักเสียสละและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.28	1.05	ปานกลาง
รวม	3.27	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาด้านการเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.27, S.D. = 0.45) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ (\bar{X} =3.40, S.D. = 0.92) รองลงมาคือบิดามารดาคอยสอนให้ข้าพเจ้ารู้จักเสียสละและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (\bar{X} =3.28, S.D. = 1.05) และบิดามารดาคอยตักเตือนไม่ให้ข้าพเจ้าทำผิดต่อกฎระเบียบของสังคมหรือเบียดเบียนผู้อื่น บิดามารดาคอยตักเตือนไม่ให้ข้าพเจ้าทำผิดต่อกฎระเบียบของสังคมหรือเบียดเบียนผู้อื่น (\bar{X} =3.224, S.D. = 0.98) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บิดามารดาของข้าพเจ้าจะคอยชี้แนะแนวทางที่ดีแก่ข้าพเจ้าเสมอ (\bar{X} =3.17, S.D. = 1.07)

ตารางที่ 4.17

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างบิดากับมารดา ด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัวของเพศหญิงเป็นรายข้อ (n=138)

ด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
--	-----------	------	-------

1 บิดามารดาของข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของกันและกัน	3.46	0.86	ปานกลาง
2 บิดามารดาให้คำปรึกษาแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ	3.44	0.82	ปานกลาง
3 เวลาเกิดปัญหาบิดามารดาของข้าพเจ้ามักจะหันหน้าเข้าหากันเพื่อปรึกษาหารือกันเสมอ	3.17	1.06	ปานกลาง
รวม	3.35	0.50	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่าลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาด้านการให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัวเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.50) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บิดามารดาของข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของกันและกัน ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.86) รองลงมาคือ บิดามารดาให้คำปรึกษาแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.82) และ เวลาเกิดปัญหาบิดามารดาของข้าพเจ้ามักจะหันหน้าเข้าหากันเพื่อปรึกษาหารือกันเสมอ ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.06)

ตารางที่ 4.18

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับปัจจัยทางด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนเป็นรายข้อของเพศชาย (n=138)

การรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต	3.30	0.86	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าได้รับความรู้จากสารคดีหรือบทความจนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ ชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3.30	0.92	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ที่ผ่านมาจากสื่อมวลชน	3.29	0.82	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	2.38	0.90	น้อย
รวม	3.11	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$ S.D. = 0.38) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้าพเจ้าต้องการเลียนแบบดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.95) รองลงมาคือ ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.86)

และข้าพเจ้าได้รับความรู้จากสารคดีหรือบทความจนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ ชาย หญิง ที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.92) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ. ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 2.38$, S.D. = 0.90)

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นรายชื่อของเพศชาย (n=209)

ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ	3.43	0.87	ปานกลาง
2.ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในห้องทำงานได้	3.27	0.80	ปานกลาง
3.ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เรียนอ่อน	3.44	0.93	ปานกลาง
4.ข้าพเจ้าและบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะทบทวนตำราเรียนก่อนสอบด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ	3.25	0.92	ปานกลาง
5. บุคคลากรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	3.44	0.93	ปานกลาง
6.บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะคอยเอาใจใส่ดูแลข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อพบปัญหา	3.35	1.04	ปานกลาง
7.ข้าพเจ้าให้ความไว้วางใจกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างสนิทใจ	3.26	0.96	ปานกลาง
8.บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักชวนข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเสมอ	2.85	0.98	ปานกลาง
(ต่อ)			
ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9.ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3.46	0.89	ปานกลาง
10.ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่พูดคุยสนทนากับบุคคลที่มี	3.37	0.90	ปานกลาง

 พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

รวม	3.22	0.27	ปานกลาง
-----	------	------	---------

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.27) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.89) รองลงมาคือข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เรียนอ่อน ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.93) และเมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.87) ข้อที่มีค่าน้อยที่สุดคือ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 1.00)

ตารางที่ 4.20

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับปัจจัยทางด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนเป็นรายข้อของเพศหญิง (n=138)

การรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต	3.40	0.92	มาก
2. ข้าพเจ้าได้รับความรู้จากสารคดีหรือบทความจนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ ชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3.38	0.84	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ที่ผ่านมาจากสื่อมวลชน	3.28	0.85	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าต้องการเลียนแบบดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3.30	0.98	ปานกลาง

(ต่อ)

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	2.33	0.85	น้อย
รวม	3.14	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเป็ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนของเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$ S.D. = 0.38) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.92) รองลงมาคือข้าพเจ้าได้รับความรู้จากสารคดีหรือบทความจนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ ชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.84) และข้าพเจ้าต้องการเลียนแบบดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.98) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศ ($\bar{X} = 2.33$, S.D. = 0.85)

ตารางที่ 4.20

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเป็ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศเป็นรายข้อของเพศหญิง (n=138)

ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน บุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ	3.46	0.86	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศได้	3.44	0.82	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศที่เรียนอ่อน	3.17	1.06	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าและบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศจะทบทวนตำราเรียนก่อนสอบด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ	3.46	0.97	ปานกลาง
5. บุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	2.66	0.97	ปานกลาง

(ต่อ)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
6. บุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทางเพศจะคอยเอาใจใส่ดูแลข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อพบปัญหา	3.36	0.93	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าให้ความไว้วางใจกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยงเบนทาง	3.36	0.86	ปานกลาง

เพศได้อย่างสนิทใจ			
8.บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักชวนข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเสมอ	3.09	1.06	ปานกลาง
9.ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3.30	1.03	ปานกลาง
10.ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่พูดคุยสนุกสนานกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3.36	1.13	ปานกลาง
รวม	3.25	0.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.26) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือข้าพเจ้าและบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะทบทวนตำราเรียนก่อนสอบด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.97) รองลงมาคือ เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.86) และข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในห้องทำงานได้ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.82) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.97)

ตารางที่ 4.21

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชาย

(n=209)

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชาย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 คนอื่นมักพูดว่าข้าพเจ้ามักจะเดินบิดสะโพกบิดไปบิดมา	3.35	1.02	ปานกลาง
2 กระเป๋ากลับของข้าพเจ้าต้องมีเครื่องสำอางติดตัวอย่างน้อย 1 ชิ้น เช่น ลิปสติกสี แป้งตลับ รองพื้น ดินสอเขียนคิ้ว	3.40	1.09	ปานกลาง
3 ถ้าหากข้าพเจ้าไม่ชอบผู้หญิงคนไหน จะแทนสรพนามผู้หญิงคนนั้นด้วยคำว่า “ชะนี”	3.59	1.12	ปานกลาง
4 เสื้อผ้าของข้าพเจ้ามักเป็นลักษณะฟิตแนบเนื้อโหว่ก้นหรือเน้นรูปร่าง	3.71	0.99	ปานกลาง
5 เวลามีคนมองหรือซุบซิบนินทา ข้าพเจ้าพยายามที่จะแก้แค้น โดยเดินยกไหล่ตัวตรงผึ่งผาย	3.58	1.04	ปานกลาง
6 ทรงผมของข้าพเจ้าจะต้องดูเป็นทรงก่อนออกนอกบ้าน	3.40	1.07	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าต้องแต่งตัวทันสมัยตลอดเวลา การใช้เสื้อผ้าต้องเข้าชุดกันและดูเป็นตัวเองมากที่สุด	3.71	1.00	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าดูแลเอาใจใส่ตามรสนิยมของตัวเอง	3.55	1.02	ปานกลาง
9. บางคนพูดว่าข้าพเจ้ามักพูดจิบปากจิบคอ	3.58	1.03	ปานกลาง
10. ข้าพเจ้าเอื้อมมือหยิบของใช้การสัมผัสสิ่งของด้วยการกรีดนิ้ว	3.64	1.01	ปานกลาง
11. บางคนมักพูดว่าข้าพเจ้าแสดงอาการตกใจด้วยลักษณะท่าทางที่มากกว่าผู้ชายทั่วไป	3.64	1.01	ปานกลาง
รวม	3.37	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.21 พบว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$ S.D. = 0.38) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือข้าพเจ้าต้องแต่งตัวทันสมัยตลอดเวลา การใช้เสื้อผ้าต้องเข้าชุดกันและดูเป็นตัวเองมากที่สุด ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.00) รองลงมา คือ เสื้อผ้าของข้าพเจ้ามักเป็นลักษณะฟิตแนบเนื้อโหว่ก้นหรือเน้นรูปร่าง ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.99) และบางคนมักพูดว่าข้าพเจ้าแสดงอาการตกใจด้วยลักษณะท่าทางที่มากกว่าผู้ชายทั่วไป ($\bar{X} = 3.64$,

S.D. = 1.01) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ทรงผมของข้าพเจ้าจะต้องดูเป็นทรงก่อนออกนอกบ้าน(\bar{X} =3.40, S.D. = 1.07)

ตารางที่ 4.22

แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศหญิง

(n=138)

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศหญิง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1 ข้าพเจ้าจะตัดผมสั้นทรงแบบผู้ชายเสมอ	3.50	0.94	มาก
2 เพื่อนส่วนใหญ่ของข้าพเจ้ามีลักษณะเป็นทอม	3.76	0.90	มาก
3 ข้าพเจ้าเชื่อว่าสามารถทำทุกสิ่งได้ดีกว่าผู้ชาย	3.75	0.94	มาก
4 ข้าพเจ้าให้ความสนใจกลุ่มเพื่อนผู้หญิงด้วยกันมากกว่ากลุ่มเพื่อนผู้ชาย	3.42	1.04	ปานกลาง
5 เวลาที่ข้าพเจ้าเดินผ่านผู้หญิงที่มีลักษณะเป็นทอม ข้าพเจ้าพยายามหาวิถีทางเพื่อเข้าไปทำความรู้จัก	3.17	1.00	ปานกลาง
6 ข้าพเจ้าชอบพูดจาเสียงดัง ห้วนๆไม่นุ่มนวล	3.59	0.97	มาก
รวม	3.42	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.42 S.D. = 0.49) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือเพื่อนส่วนใหญ่ของข้าพเจ้ามีลักษณะเป็นทอม (\bar{X} =3.76, S.D. = 0.90) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าเชื่อว่าสามารถทำทุกสิ่งได้ดีกว่าผู้ชาย(\bar{X} =3.75, S.D. = 0.94) และข้าพเจ้าชอบพูดจาเสียงดัง ห้วนๆไม่นุ่มนวล (\bar{X} =3.59, S.D. = 0.97) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้าให้ความสนใจกลุ่มเพื่อนผู้หญิงด้วยกันมากกว่ากลุ่มเพื่อนผู้ชาย (\bar{X} =3.42, S.D. = 1.04)

ตารางที่ 4.23

สรุปผลระหว่างปัจจัยแต่ละด้านของเพศชายและเพศหญิง

ปัจจัย	เพศชาย			เพศหญิง		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ปัจจัยด้านครอบครัว						
1.1 การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว	3.22	0.27	ปานกลาง	3.28	0.26	ปานกลาง
1.2 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา	3.25	0.29	ปานกลาง	3.25	0.31	ปานกลาง
2. ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม						
2.1 การรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน	3.11	0.38	ปานกลาง	3.14	0.38	ปานกลาง
2.2 ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	3.22	0.27	ปานกลาง	3.25	0.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่าปัจจัยครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.22, S.D. = 0.32) ส่วนเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน (\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.26) ปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.29) เช่นเดียวกับเพศหญิงที่อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.31) ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.11, S.D. = 0.38) ส่วนเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน (\bar{X} = 3.14, S.D. = 0.38) ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.22, S.D. = 0.27) ส่วนเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน (\bar{X} = 3.25, S.D. = 0.26)

2.2 เปรียบเทียบปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของเพศชายและเพศหญิงที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA)

วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาจำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ดังรายละเอียดตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24

แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำแนกตาม ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัย	เพศชาย		เพศหญิง	
	df	F	df	F
การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว	7	3.734*	9	5.026*
ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา	7	3.217*	9	2.624*
การรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน	7	1.283	9	4.107*
ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	7	3.119*	9	1.905

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อพิจารณาจากค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ปัจจัยของเพศชายมีความแตกต่างจากเพศหญิง คือ ปัจจัยด้านครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเพศชาย $f = 3.734^*$ ปัจจัยด้านครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเพศหญิง $f = 5.026^*$ ปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศชาย $f = 3.217^*$ ปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศหญิง $f = 2.624^*$ ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน

ของเพศชาย $f = 1.283$ ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเป็ยเบนทางเพศ จากสื่อมวลชนของเพศหญิง $f = 4.107^*$ ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศของเพศชาย $f = 3.119^*$ ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศของเพศหญิง $f = 1.905$ ซึ่งมีความแตกต่างกันระหว่างปัจจัยแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยในแต่ละด้านมีสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมเป็ยเบน

2.3 ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตารางที่ 4.25

ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
Y	1.00				
X ₁		1.00			
X ₂		.305**	1.00		
X ₃		.014	-.063	1.00	
X ₄		.216*	.161	.167	1.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*หมายเหตุ

- X₁ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว
- X₂ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา
- X₃ การรับรู้ข้อมูลด้านความเป็ยเบนทางเพศจากสื่อมวลชน
- X₄ ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเป็ยเบนทางเพศ

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้แก่ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา มีความสัมพันธ์กันกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ .305 การรับรู้ข้อมูลด้านความเป็ยเบนทางเพศจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กันกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ .014 และสัมพันธ์กับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาที่ .063 ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรม

เบี่ยงเบนทางเพศมีความสัมพันธ์กันกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ .216 สัมพันธ์กับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาที่ .161 และสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนที่ .167 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดากับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ที่ .305 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวกับความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ที่ .216

2.4 วิเคราะห์หาอำนาจการพยากรณ์ของตัวแปรแต่ละด้านที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4.26

ผลการค้นหาปัจจัยพยากรณ์

ตัวแปร	R	R ²	Adj.R ²	R ² Change	S.E	F
X ₁	.388	.151	.144	.151	.168	22.722**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรอิสระ (X) ที่มีผลต่อตัวแปรตาม (Y) สามารถอธิบายได้ดังนี้ พบว่า เมื่อนำตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Y) มากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านอิทธิพลของกลุ่มอ้างอิง (X₁) แล้วนำมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่าสามารถอธิบายความแปรปรวนต่อตัวแปรตาม (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ .151 ($R^2 = 0.151$, $p < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรอิสระ ปัจจัยด้านอิทธิพลของกลุ่มอ้างอิง (X₁) สามารถพยากรณ์ อิทธิพลที่มีต่อ ตัวแปรตาม (Y) ได้ร้อยละ 15.10

ตารางที่ 4.27

ค่าสหสัมพันธ์ของปัจจัยที่ได้จากการใช้ตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	b.	Beta	SE _b	t
X ₁	.410	.388	.384	6.829
S.E. = .384		a = 2.623		

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปร พบว่า ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกสามารถทำนายพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศได้ร้อยละ 14.4 ซึ่งสามารถทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยรวมกันทำนาย พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศสามารถเขียนสมการการทำนายในรูป คะแนนดิบได้ดังนี้

สมการ รูปคะแนนดิบ

$$Y' = 2.623 + .410X_1$$

สมการ รูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y'} = 3.88 X_1$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ส่วนตามลำดับดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี นำเสนอตามลำดับดังนี้

5.1.1 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของเพศชาย และเพศหญิง นักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ปัจจัยครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเพศชาย ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.32) ซึ่งมีความแตกต่างจากปัจจัยครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเพศหญิง ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.26) ปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศชาย ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.29) แตกต่างปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาของเพศหญิง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.31) ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านการรับรู้ข้อมูล ด้านความเบี่ยงเบนทางเพศ จากสื่อมวลชนของเพศชาย ปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 0.38) แตกต่างจากปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนของเพศหญิง ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 0.38) ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชาย ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.27) แตกต่างจากปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศหญิง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.26) ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยในแต่ละด้านมีสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

5.1.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในแต่ละด้าน ของเพศชายและเพศหญิงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของเพศชาย และเพศหญิง นักศึกษาปริญญาตรี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ได้แก่ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาที่มีความสัมพันธ์กันกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ .305 การรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กันกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ .014 และสัมพันธ์กับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาที่ .063 ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีความสัมพันธ์กันกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ .216 สัมพันธ์กับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาที่ .161 และสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชนที่ .167 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ที่ .305 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวกับความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดที่ .216

5.1.3 การวิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คือ ปัจจัยครอบครัวด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากที่สุด สามารถทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ร้อยละ 14.4 เขียนสมการการทำนายในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\text{สมการ รูปคะแนนดิบ} \quad Y' = 2.623 + .410 X_1$$

$$\text{สมการ รูปคะแนนมาตรฐาน} \quad Z_{Y'} = 3.88 X_1$$

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ของเพศชาย และเพศหญิง นักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวกับปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน คือ ปัจจัยครอบครัวของเพศชายมีความแตกต่างจากเพศหญิงด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา ส่วนปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของเพศหญิงด้านการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทาง

เพศจากสื่อมวลชนของสังคม แตกต่างจากด้านความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชาย แสดงว่าปัจจัยในแต่ละด้านสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจาก การถ่ายทอดลักษณะทางทางสังคมนี้ส่วนมากเกิดจากการเรียนรู้และการเลียนแบบจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กอาจตั้งใจสอนเด็กให้รู้จักมารยาทและกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคม ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เกิดการปฏิบัติตามขึ้น แต่บางครั้งไม่มีใครตั้งใจสอน เด็กเกิดการเรียนรู้เอง โดยไม่ได้ตั้งใจ หรือไม่อาจจะเลียนแบบจากบุคคลที่ใกล้ชิดสนิทสนมหรือห่างไกล โดยที่ตัวผู้ถูกเลียนแบบไม่ทราบเรื่องก็ได้ในวัยเด็กจะเลียนแบบบิดามารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดูตนมากที่สุด เนื่องจากเกิดความรักความอบอุ่นเด็กจะเติบโตโดยไม่อยากเลียนแบบผู้เลี้ยงดู เรียนรู้ทางสังคมได้ไม่เต็มที่ กลายเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัวอย่างร้ายกาจ เป็นปัญหาทางสังคม เมื่อโตขึ้นเด็กอาจเลียนแบบคนประเภทอื่นในสังคมที่เป็นที่รู้จัก การเลียนแบบโดยการใช้ตัวแบบ (Modeling) เป็นสาเหตุหนึ่งของความเบี่ยงเบนทางเพศเมื่อตัวแบบเป็นตัวแบบที่ไม่ดีมีการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ ตัวแบบจากบุคคลในสังคมที่มีชื่อเสียงดารานักร้องที่เขาชื่นชอบ ซึ่งหาดูได้ง่ายและพบเห็นโดยทั่วไปทางสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วารสาร หนังสือพิมพ์ การแสดงละคร และการแสดงคอนเสิร์ตในสถานที่ต่าง ๆ เมื่อคนแสดงชายท่าทางเหมือนผู้หญิง ทำให้ผู้ชมรู้สึกชอบใจ พอใจสนุกสนาน เรียกร้องความสนใจจากแฟนต่าง ๆ โดยการที่คนสังเกตก่อนแล้วจึงทำตามแบบอย่างเพื่อให้เป็นที่ชื่นชอบของคนอื่นๆ ด้วย จากการสังเกตและสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนเกี่ยวกับวัยรุ่น พบว่า การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักเรียนชายในปัจจุบัน กล้าเปิดเผยตัวมากขึ้นไม่คิดว่าเป็นเรื่องที่น่าอาย หรือควรแก่การปกปิดไว้เหมือนก่อน จนเป็นที่น่าวิตกกังวลสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองและผู้พบเห็นโดยทั่วไป นอกจากนี้สาเหตุการอบรมเลี้ยงดู การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นการปฏิบัติต่อเด็กเพื่อสนองความต้องการที่จำเป็นของเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้เด็กมีสุขภาพทางกายและทางจิตดี แนะนำสิ่งรอบตัว ฝึกอบรมให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ความสามารถทางสังคม สร้างเสริมได้จากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว บิดามารดาที่มีความเชื่อในบทบาททางเพศที่แตกต่างกันระหว่างหญิงและชาย และมีการเลี้ยงดูบุตรชายและหญิงแตกต่างกัน ส่งผลต่อเจตคติ บทบาททางเพศ และพฤติกรรมของบุตร ส่วนครอบครัวที่บิดามารดาไม่แบ่งแยกบทบาท ของเพศชายและหญิง เด็กก็จะเรียนรู้บทบาทเกี่ยวกับเพศของตนเองจากการรับรู้ นั่น สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากสภาพทางด้านจิตใจ โดยเชื่อว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น เป็นเพราะได้ระบบการเลี้ยงดูที่ผิดแบบแผนของครอบครัวมาจากวัยทารก และเน้นที่บิดามารดาเป็นบุคคลที่สำคัญในเรื่องนี้ นอกจากนี้ยังพบว่า

วิธีการอบรมเลี้ยงดูต่างๆ และสัมพันธภาพของครอบครัว การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่โรงเรียน ตลอดจนสภาวะทางสังคมที่กำหนดเงื่อนไขพฤติกรรมของคน ก็ก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้วยเช่นกัน ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงทางเพศ หรือพฤติกรรมผิดปกติของบุตรแตกต่างกันออกไปแต่ละครอบครัว แม้อบิดามารดาในครอบครัวเดียวกัน ก็ยังมีการอบรมเลี้ยงดูลูกไม่เหมือนกัน เช่น พ่อตามใจ แต่แม่เคร่งครัด หรือพ่อชอบข่มขู่ แม่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธัญ-จิรา ดวงแก้ว (2553, น. 105-106) พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพศชายที่มีสาขา และรสนิยมทางเพศ ต่างกันมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหญิงที่มีรสนิยมทางเพศต่างกันมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า ปัจจัยครอบครัวด้านลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมากที่สุด ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดานั้นเกิดจากความสัมพันธ์หรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันระหว่างบิดามารดากับบุตรแล้ว เกิดความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของเด็กหญิงที่เอนเอียงไปทางแบบอย่างเพศชายและพฤติกรรมของเด็กชายที่เอนเอียงไปทางแบบอย่างเพศหญิงนั้น ซึ่งเกิดเนื่องจากผู้เป็นบิดามารดา รัก โกลัซิดลูกสาว จนเกินไป หรือมารดา รักและโกลัซิดลูกชายมากเกินไปและมักจะพาไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ คอยเอาใจใส่หรือให้ความสนิทสนมกันมากเกินไป จนทำให้หลังความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม และลักษณะท่าทางของของบิดามารดาซึมซาบเข้าไปเป็นบุคลิกภาพของเด็กจนประทับเป็นเอกลักษณ์เข้าไปในจิตใจของเขาทีละน้อยอย่างไม่รู้ตัว สอดคล้องกับแนวคิดของณัฐนันท์ วิชัย (2545, น. 10) กล่าวว่า ความผูกพันโกลัซิดของสมาชิกในครอบครัว มีความอบอุ่น ห่วงใย และได้รับการเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ที่เกี่ยวข้องกันทางด้านกายภาพและ จิตใจ ความผูกพันทางด้านอารมณ์ (Emotion bonding) ขอบเขตความสัมพันธ์ (Boundaries) และการใช้เวลาอยู่ร่วมกัน (Time) ความผูกพันทางด้านอารมณ์ (Emotion bonding) ขอบเขตความสัมพันธ์ (Boundaries) การใช้เวลาอยู่ร่วมกัน (Time) จะช่วยสนับสนุนให้ครอบครัวอยู่อย่างมีความสุข นอกจากนี้บุคลิกภาพของบิดามารดาและความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรส่วนใหญ่แล้วเด็กเหล่านี้มักมีบิดามารดาเป็นคนอ่อนแอ เจ็บแค้น แยกตัว ไม่มีบทบาทอะไรในบ้าน จนเด็กหญิงไม่สามารถเลียนแบบได้ หรือในทางตรงกันข้ามก็มักเป็นบิดามารดาที่มีนิสัยแข็งกร้าว เผด็จการ จนเด็กเกิดความรู้สึกละอายใจแทน การภาคภูมิใจ และจะไม่ยอมเลียนแบบบุคลิกภาพของบิดามารดาหรือความสัมพันธ์ผูกพันอะไรกับลูกในเชิงประทับใจ มักเป็น

ลักษณะค่อนข้างห่างเหินไม่ใกล้ชิด อาจเป็นเพราะบิดามารดาไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับบ้าน หรืออาจเป็นเพราะบิดามารดาตายหายจากกันไปตั้งแต่ลูกยังเล็กอยู่ หรือในอีกทางหนึ่งบิดามารดาอาจเป็นคนเจ้าอารมณ์เอาแต่ใจตัวเอง คุร่าย โมโหง่าย จู้จี้ขี้บ่น โดยไม่สนใจว่าเด็กจะมีความรู้สึกอย่างไร เด็กก็อาจมองภาพพจน์ของนิสสัยบิดามารดาออกไปทางแง่ลบน่ากลัวเกิดความรู้สึกกลัวอายใจแทนการภาคภูมิใจ ต่อความเป็นภาพลักษณ์ของความเป็นเพศตัวเอง เด็กก็ไม่อยากเลียนแบบได้เช่นกัน เอกลักษณะของความเป็นเพศตัวเองที่อยู่ภายในก็เลยกบดานนิ่งไว้ไม่ผุดโผล่ออกมา นานเข้าก็อาจลงกว่าอีกเพศหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ สาวิตรี ทยานศิลป์ (2541) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของครอบครัวต่อความภาคภูมิใจของวัยรุ่น พบว่าความสัมพันธ์กับพ่อ และแม่ และลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู เป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อความภูมิใจของวัยรุ่น พรนिसา รัตนชื่น (2545) ศึกษาทัศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง มารดากับบุตร และการรู้จักกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของวัยรุ่น ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.2.3 วิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศการศึกษา โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปร พบว่า ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกสามารถทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ร้อยละ 14.4 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่ช่วยสร้างทัศนคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องให้กับเด็ก หากครอบครัวได้ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ให้ความรักความอบอุ่น เคารพในสิทธิ์ให้ความเสมอภาคในครอบครัว จะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อบิดามารดา เด็กมีความสุขมองโลกในแง่ดีทำให้มีการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง ในทางตรงกันข้ามหากครอบครัวใดให้การเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกดขี่ หรือปล่อยปละละเลย อาจทำให้เด็กมีทัศนคติไม่ดีต่อบิดามารดา มีความเครียด กระทบกระชวยใจ ก้าวร้าว และปรับตัวไม่ได้ในสังคม และอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Ogburn and Nimkoff, อ้างถึงใน สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย 2(553, น. 154-155) กล่าวว่า ครอบครัวมีบทบาทและหน้าที่พึงปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกในครอบครัว ให้ความสามารถอยู่ในสังคมได้ด้วยดี บทบาทและหน้าที่ต่างๆ ของครอบครัวล้วนมีอิทธิพลต่อสังคมทั้งสิ้นเนื่องจากการกระทำหน้าที่ของสถาบันทางสังคมแต่ละสถาบันย่อมจะส่งผลกระทบต่อหน่วยต่างๆ ที่อยู่ในระบบสังคมโดยรวม และในการวิจัยครั้งพบว่า ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ร้อยละ 14.4 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำ อาจไม่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนอาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลมากกว่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธัญจิรา ดวงแก้ว (2553) พบว่าความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศชาย

ได้ร้อยละ 30 และความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเพศหญิง ได้ร้อยละ 17.5 สอดคล้องกับการศึกษาของเจษฎา สุระแสง (2550) หลังให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาวัยรุ่นแก่นักเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับดี และมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ ศีรสังจา เปาเงิน (2550) ที่ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากผู้ปกครองมากจะทำให้วัยรุ่นมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านครอบครัว คือ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา และปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม คือ ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนั้นควรที่จะมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

5.3.1.1 ควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับวัยรุ่นอย่างต่อเนื่องโดยความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งผู้ปกครอง สถานศึกษา

5.3.1.2 ควรมีการเฝ้าระวังวัยรุ่นกลุ่มที่มีการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านการสื่อสารเป็นประจำ เนื่องจากเป็นสื่อที่ให้ทั้งคุณประโยชน์ถ้าวัยรุ่นเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องทางเพศ

5.3.1.3 ควรส่งเสริมบทบาทของครอบครัวให้มากขึ้น โดยให้มีการอยู่ร่วมกันมากขึ้น ลดการเลี้ยงบุตรแบบปล่อยปละละเลย

5.3.1.4 ควรส่งเสริมการอยู่ร่วมกันกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างเหมาะสม โดยการเปิดใจยอมรับกับสิ่งที่เขาแสดงออกมา

5.3.1.5 สังคมควรให้โอกาสและเปิดกว้างกับการแสดงออกของเพศที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยไม่ได้มองว่าเป็นสิ่งที่แปลกประหลาด หรือสิ่งแปลกปลอมจากสังคม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพิ่มเติม เช่น ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ สุขภาพจิต การเลียนแบบดาราหรือผู้มีชื่อเสียง เป็นต้น

5.3.2.2 ทำการศึกษาเพิ่มเติม โดยการศึกษาเชิงคุณภาพ อาทิเช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และการหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม

5.3.2.3 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเพศวิถีควรเก็บข้อมูลในกลุ่มนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศ เพื่อจะได้ข้อมูลที่กว้าง หลากหลายและลึกซึ้งมากขึ้น

5.3.2.4 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับเพศวิถีเป็นระยะๆ เนื่องจากเพศวิถีของคนจะขึ้นกับ ค่านิยม ความเชื่อ บรรทัดฐานของสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา วิธีการดำเนิน ชีวิตของคนก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนไปในสังคมไทย. ในวารสารประชากรและสังคม. (หน้า 43-65). นครปฐม : สำนักพิมพ์ประชากรและสังคม.
- กฤษฎยชนม์ สุขยะฤกษ์. (2552). นักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : การดำเนินชีวิตและสวัสดิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิริติ สุวรรณศรี. (2549). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับเจตคติของครูต่อนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเพศศาสตร์ (สหสาขาวิชา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เครือข่ายลดพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนในชุมชนเมืองเชียงใหม่. ทฤษฎีการประทับตรา. เข้าถึงได้จาก <http://cycnp.net/theory.html>. (ออนไลน์)
- จารุพงษ์ สายะโสภณ. (2546). การยอมรับของอาจารย์ที่มีนักศึกษาที่เป็นเกย์ : กรณีอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- จำนง อติวัฒน์สิทธิ์. (2537). พฤติกรรมทางเพศ. พิมพ์ครั้งที่ 4, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯนักศึกษา : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์จิรา บุญประเสริฐ. (2554). ชีวิตที่ถูกละเมิด เรื่องเล่า กะเทย ทอม ดี หญิงรักหญิง ชายรักชาย และกฎหมายมนุษยชนระหว่างประเทศ. (กรุงเทพฯ. มูลนิธิธีรนาถ กาญจนอักษร. สมาคมฟ้าสีรุ้ง แห่งประเทศไทย. กองทุนโลกฯ).
- ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2554). มุมมองทางเพศ. พระนครการพิมพ์.
- ฐิติกรณ์ เตรยาภรณ์. (2543). ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายร่วมเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ไทยรายวันช่วงปี 2508-2543. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน. (2551). จิตวิทยาขั้นสูง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์ ประสานมิตร.
- ดำรง บัวล้อมใบ. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาสุขภาพจิตของชายรักร่วมเพศกับชายปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ดำรง ทิพย์โยธา. (2561). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS for Windows Version. เอกสารเผยแพร่เพื่อการศึกษา. ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญจิรา ดวงแก้ว. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธงชัย ปิ่นเกษ. (2542). ทศนคติของนักเรียนชายต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ. กรุงเทพฯ : สาขาศิลปะศาสตร์ คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธิษณิน อินทรทูต. (2545). อิทธิพลตัวละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ กับทัศนคติการเลียนแบบพฤติกรรมของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสตรีสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธมน อนุตราณสุรณ. (2552). พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐนันท์ วิชัยรัมย์. (2545). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพงษ์ กระจ่าง. (2544). การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบบรักร่วมเพศชายของเยาวชนที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นิเทศศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นิด้าโพล. (2556). *สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3*. สืบค้นจาก <http://nidapoll.nida.ac.th/main/index.php/en/2012-08-06-13-57-45/415-42-56>. (22 พฤษภาคม 2556)
- นรุทธิ์ ศุภวรรธนะกุล. (2557). แดนสวรรค์ของเพศที่สาม. กรุงเทพฯ : วารสารผีเสื้อกลางคืน.
- นุชลดา โรจนประภาพรรณ. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภายในครอบครัวการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

- สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เนตรนภา สุวรรณ. (2558). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษา กรณีศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ : กรณีศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ปนัดดา เพ็ญพันธ์. (2542). พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ : เรื่องน่ากลัวหรือน่ารู้. วารสารศูนย์
การศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 7, ฉบับที่ 2 (เม.ย.-มิ.ย. 2542), หน้า 12-19.
- เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา. (2551). Gender ความหลากหลายทางเพศ. กรุงเทพฯ. มปป.
- ไพศาล วรคำ. (2556). การวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- พูนสุข ช่วยทอง. (2548). ครอบครัวและคุณภาพเด็ก, (อ้างอิงจาก Abramson,1998.
Adolescent,sex and contraception.)
- พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล. (2542). รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู : พระนครการพิมพ์.
- พรุ่ง วงค์จรัสกุล. (2553). การศึกษาปัญหาของนักศึกษาชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารุณี จันดาวงศ์. (2542). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มโดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษา แบบเน้น
ความจริงที่มีต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
อุดรพิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรพล ชุ่มช่วย. (2548). พฤติกรรมทางเพศของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ : ศึกษากรณีเรือนจำกลาง
คลองเปรม. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทรเอม. (2543). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุนันท์ ขอมรัมย์. (2541). เจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของผู้ปกครอง ครูและนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันท์ บุราณรัมย์ และคณะ.(2542). วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์.
- สุโท เจริญสุข. (2550). จิตวิทยาผิดปกติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : เทพนิมิตการพิมพ์.
- สุรศักดิ์ รักษาพันธ์. (2541). ทักษะของนักเรียน และครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา อำเภอ
เมือง จังหวัดหนองคาย ต่อจรรยาบรรณของครู ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ. วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2545). ทฤษฎีสังคมวิทยา : เนื้อหาและแนวการใช้เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศรี ประสงค์สุข. (2546). พฤติกรรมการกระทำผิดและการปรับตัวของผู้ต้องขังชายที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคม สงเคราะห์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสมอขวัญ สัญญาวิวัฒน์. (2545). เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ การแสดงบทบาท ทางเพศกับมารดาที่บุตรมีพฤติกรรมทางเพศปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วินิตตา ปิยะศิลป์. (2546). วัยรุ่นในอุดมคติ, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- อัญมณี สมนต์. (2544). การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมสั่งสอนลูก เรื่องทางเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ, สารนิพนธ์ สส.ม. สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- อารี พันธมณี. (2554). จิตวิทยาการเรียนการสอน, กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- Allport, G. Attitude and psychology. (1995). San Francisco : Jasey Bass.
- Carroll , Janell L., Wolpe. (1996). Paul Root. Sexuality and Gender in Society. New York : HarperCollins Colleges Publishers.
- De Silva, Padmal, Parnet, Amanda. Pollution in “Metroland : An Unusual Paraphilia in a Shy Young Man. U. of London, Inst. Of Psychiatry, England, 1992. (CD ROM. ERIC 1992).
- Good , Ercih. (1990). Deviant behavior. Englewood Cliffs , N. J. : Prentice-Hall.
- Hyde. J. S., (1992). Understanding Huma, Sexually. New York : McGraw-Hill.
- Jackson, P.A., & Cook, N.M. (1999). Gender & sexually in modern Thailand. Chiang Mai:
- Steinberg and J. Belsky, (1991). Infancy Childhood and Adolescence : Development in Context (New York : McGraw Hill).
- Pandora Pound. (2015). Sex education is not relevant to pupils' lives. (Bristol University).
- Word Health Organization. (1978). Mental disorders : Glossary and guide to their Classification accordance with the ninety revision of disease. Ganeva : World Health Organization.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีในเขต
จังหวัดมหาสารคาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังนี้

๑. ผศ.ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง

อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม

๒. ผศ.ดร.ไพศาล วรคำ
อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม
๓. ผศ.ไพศาล เอกะกุล
อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม
๔. ผศ.ดร.จันทร์เพ็ญ ภูโสภา
อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา และการแนะแนว
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม
๕. นายไพรินทร์ ทองกลม
อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา และการแนะแนว
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ข้าพเจ้า นางสาวนาตยา พลพาหะ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีในเขตจังหวัดมหาสารคาม” จึงใคร่ขอความร่วมมือท่านในการตอบแบบสอบถาม คำตอบที่ได้จากท่านจะมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการศึกษาครั้งนี้มาก แบบสอบถามมีทั้งหมด ๑๐ หน้า แบ่งเป็น ๕ ส่วน

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกท่านตอบแบบสอบถามโดยอ่านคำชี้แจงในแต่ละส่วนให้เข้าใจและตอบตามความเป็นจริงตรงกับความคิดเห็นและการปฏิบัติของท่าน เพราะถ้าตอบไม่ครบทุกข้อแบบสอบถามชุดนี้จะไม่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ซึ่งข้อมูลที่นักศึกษาตอบจะถูกนำไปวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของนักศึกษาจะเป็นความลับจะไม่มีการกล่าวหาตักเตือนนักศึกษาหรือครอบครัว และจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อการเรียนหรือการดำเนินชีวิต (ไม่ต้องระบุ ชื่อ-สกุล)

ข้าพเจ้าขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ครั้งนี้

(นางสาวนัตยา พลพาหะ)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ ๑ : ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านและเติมข้อความ ตลอดจนคำอธิบายที่เป็นจริงลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ด้วยโปรดตอบทุกข้อ

๑. เพศ (ตามลักษณะรูปร่าง)

ชาย

หญิง

๒. คณะที่เรียน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ครุศาสตร์ วิทยาการจัดการ มนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์

๓. รสนิยมทางเพศ

ชอบเพศตรงข้าม

ชอบเพศเดียวกัน

ชอบทั้งสองเพศ

๔. ลักษณะครอบครัว

บิดาอยู่ด้วยกันอย่างปกติ

บิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่ขัดแย้งกันเนื่องจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

บิดามารดาแยกกันอยู่กรณีที่อยู่ร้างกันแล้ว

บิดามารดาแยกกันอยู่กรณีที่ยังไม่ได้หย่าร้างกัน

บิดามารดาคนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม

บิดามารดาเสียชีวิตแล้วทั้งคู่

๕. ผู้มีบทบาทสำคัญในครอบครัว

บิดาและมารดา

บิดา

- มารดา
 ญาติพี่น้อง
 อื่นๆ(โปรดระบุ).....
๖. การรู้จักกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
- รู้จักสนิทสนมคุ้นด้วย
 รู้จักผิวเผินทั่วไป
 รู้จักผ่านสื่อ

ส่วนที่ ๒ : ปัจจัยด้านครอบครัว

๒.๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความอย่างละเอียด และพิจารณาว่าท่านมีความเห็นตรงกับข้อความในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านโดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ๕ ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- ๕ หมายถึง มากที่สุด
 ๔ หมายถึง มาก
 ๓ หมายถึง ปานกลาง
 ๒ หมายถึง น้อย
 ๑ หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑.การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบเข้มงวดกวดขัน					
๑.๑ ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่บิดา มารดาหรือผู้ปกครองตั้งไว้โดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆทั้งสิ้น					
๑.๒ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ให้อิสรภาพข้าพเจ้าในการคบเพื่อนต่างเพศ					
๑.๓ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเป็นผู้ตัดสินใจเลือกสาขาวิชาชีพที่ข้าพเจ้าต้องเรียน					
๑.๔ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควบคุมความประพฤติของข้าพเจ้าตลอดเวลา					
๑.๕ เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ส่วนใหญ่มักจะให้ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองแก้ปัญหาให้					
๑.๖ เมื่อข้าพเจ้าทำผิดจะถูก บิดา มารดา หรือผู้ปกครองลงโทษดุต่อย่างรุนแรงเสมอ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑.๗ เวลาที่ข้าพเจ้าจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียดทุกครั้ง					
๑.๘ เวลาที่ข้าพเจ้าออกนอกบ้านถ้า บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เห็นว่าแต่งตัวไม่เหมาะสมจะต้องให้เปลี่ยนใหม่ทันที					
๑.๙ ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนๆนอกจากไปกับ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง					
๑.๑๐ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ตั้งกฎระเบียบที่เคร่งครัดมากเพื่อที่จะให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตาม					
๒. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตย ๑.๑๑ บิดามารดา/ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนข้าพเจ้าด้วยเหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์					
๑.๑๒ บิดามารดา/ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นและการตัดสินใจของข้าพเจ้า					
๑.๑๓ เมื่อข้าพเจ้ามีกิจกรรมหรือไปเที่ยวกับเพื่อนๆที่ต้องค้างคืนบิดามารดาจะรับฟังเหตุผลและอนุญาตตามความเหมาะสม					
๑.๑๔ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นและปรึกษาร่วมกัน					
๑.๑๕ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าออกไปเที่ยวนอกบ้านได้ตามสมควร					
๑.๑๖ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มักจะถามความคิดเห็นของข้าพเจ้าในเรื่องต่างๆ					
๑.๑๗ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ					
๑.๑๘ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง สนับสนุนให้ข้าพเจ้าคิดและทำในสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง					
๑.๑๙ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าไม่ทำตามบิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการท่านจะถามถึงเหตุผลกับข้าพเจ้าทุกครั้ง					
๓. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย					
๑.๒๐ ท่านสามารถแสดงกิริยาหรือพูดจาที่ไม่สุภาพต่อ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
หน้าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองได้					
๑.๒๑ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ไม่เคยอยู่ ปรึกษาหารือหรือพูดจากับข้าพเจ้า					
๑.๒๒ ข้าพเจ้าเลือกคบเพื่อนได้ทั้งหญิงและชายโดย บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ห้าม					
๑.๒๓ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ค่อยใส่ใจในตัว ข้าพเจ้า					
๑.๒๔ เวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหาบิดา มารดาจะเฉยให้ ข้าพเจ้าแก้ปัญหาเอง					
๑.๒๕ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่เคยสนใจว่า ข้าพเจ้าจะแต่งตัวแบบไหน					
๑.๒๖ ข้าพเจ้ามีโอกาสพูดคุยกับบิดา มารดา น้อยมาก					
๑.๒๗ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปล่อยให้ข้าพเจ้าทำ อะไรก็ได้ตามความพอใจของข้าพเจ้า					

๒.๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความอย่างละเอียด และพิจารณาว่าท่านมีความเห็นตรงกับข้อความในระดับใด
แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านโดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ๕
ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๕	หมายถึง	มากที่สุด
๔	หมายถึง	มาก
๓	หมายถึง	ปานกลาง
๒	หมายถึง	น้อย
๑	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
การเป็นแบบอย่างแก่สมาชิกในครอบครัว					
๑.บิดามารดาของข้าพเจ้ารักและผูกพันกันดี					
๒.บิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ					
๓.บิดามารดาของข้าพเจ้ามีความรักใคร่ ปรองดองกันดี					
๔.บิดามารดาของข้าพเจ้ามีบทบาทและหน้าที่เท่า					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
เทียบกับในครอบครัว					
การอบรมแก่สมาชิกในครอบครัว ๕. บิดามารดาของข้าพเจ้าจะคอยชี้แนะแนวทางที่ดีแก่ข้าพเจ้าเสมอ					
๖. บิดามารดาคอยดูแลเอาใจใส่ข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ					
๗. บิดามารดาคอยตักเตือนไม่ให้ข้าพเจ้าทำผิดต่อกฎระเบียบของสังคมหรือเบียดเบียนผู้อื่น					
๘. บิดามารดาคอยสอนให้ข้าพเจ้ารู้จักเสียสละและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
การให้คำปรึกษาหารือแก่สมาชิกในครอบครัว ๙. บิดามารดาของข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของกันและกัน					
๑๐. บิดามารดาให้คำปรึกษาแนะนำแก่ข้าพเจ้าเสมอ					
๑๑. เวลาเกิดปัญหาบิดามารดาของข้าพเจ้ามักจะหันหน้าเข้าหากันเพื่อปรึกษารื้อกันเสมอ					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ส่วนที่ ๓ ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลด้านความเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อมวลชน

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความอย่างละเอียด และพิจารณาว่าท่านมีความเห็นตรงกับข้อความในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านโดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ๕ ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๕	หมายถึง	มากที่สุด
๔	หมายถึง	มาก
๓	หมายถึง	ปานกลาง
๒	หมายถึง	น้อย
๑	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. ข้าพเจ้ารับรู้เกี่ยวกับชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต					
๒. ข้าพเจ้าได้รับความรู้จากสารคดีหรือบทความจนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ ชาย หญิง ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
๓. ข้าพเจ้าได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ที่ผ่านมาจากสื่อมวลชน					
๔. ข้าพเจ้าต้องการเลียนแบบดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
๕. ข้าพเจ้ามีความชื่นชมต่อดารานักแสดงนักร้องชาย/หญิงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					

๓.๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความอย่างละเอียด และพิจารณาว่าท่านมีความเห็นตรงกับข้อความในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านโดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ๕ ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๕	หมายถึง	มากที่สุด
๔	หมายถึง	มาก
๓	หมายถึง	ปานกลาง
๒	หมายถึง	น้อย
๑	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑.เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียน บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศช่วยอธิบายให้ข้าพเจ้าเข้าใจ					
๒.ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในห้องทำงานได้					
๓.ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง					

เพศที่เรียนอ่อน					
๔.ข้าพเจ้าและบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะพบทวนตำราเรียนก่อนสอบด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ					
๕.บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยินดีรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
๖.บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจะคอยเอาใจใส่ดูแลข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเมื่อพบปัญหา					
๗.ข้าพเจ้าให้ความไว้วางใจกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างสนิทใจ					
๘.บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมักชวนข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเสมอ					
๙.ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					
๑๐.ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่พูดคุยสนทนากับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ					

ส่วนที่ ๔ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

คำชี้แจง กรุณาอ่านข้อความอย่างละเอียด และพิจารณาว่าท่านมีความเห็นตรงกับข้อความในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน (กรณีถ้าท่านตอบข้อที่ ๑ ว่าเป็นเพศชาย ให้ตอบข้อ ๔.๑ แต่หากตอบข้อที่ ๑ ว่าเป็นเพศหญิง ให้ตอบข้อ ๔.๒) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ๕ ระดับ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๕	หมายถึง	มากที่สุด
๔	หมายถึง	มาก
๓	หมายถึง	ปานกลาง
๒	หมายถึง	น้อย
๑	หมายถึง	น้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔.๑ ข้อคำถามสำหรับเพศชาย					
๑. คนอื่นมักพูดว่าข้าพเจ้ามักจะเดินบิตสะโพกบิตไปบิตมา					
๒. กระเป๋าของข้าพเจ้าต้องมีเครื่องสำอางติดตัวอย่างน้อย ๑ ชิ้น เช่น ลิปสติกสี แป้งตลับ รองพื้น ดินสอเขียนคิ้ว					
๓. ถ้าหากข้าพเจ้าไม่ชอบผู้หญิงคนไหน จะแทนสรรพนามผู้หญิงคนนั้นด้วยคำว่า “ชะนี”					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔. เสื้อผ้าของข้าพเจ้ามักเป็นลักษณะพิดแนบเนื้อโหรี กล้ำมหรือเน้นรูปร่าง					
๕. เวลามีคนมองหรือซุบซิบนินทา ข้าพเจ้าพยายามที่ จะแก้แค้น โดยเดินยกไหล่ตัวตรงผึ่งผาย					
๖. ทรงผมของข้าพเจ้าจะต้องดูเป็นทรงก่อนออกนอก บ้าน					
๗. ข้าพเจ้าต้องแต่งตัวทันสมัยตลอดเวลา การใช้ เสื้อผ้าต้องเข้าชุดกันและดูเป็นตัวเองมากที่สุด					
๘. ข้าพเจ้าดูแลเอาใจใส่ตามรสนิยมของตัวเอง					
๙. บางคนพูดว่าข้าพเจ้ามักพูดจิบปากจิบคอ					
๑๐. ข้าพเจ้าเอือมมือหิบบของใช้การสัมผัสสิ่งของด้วย การกรีดนิ้ว					
๑๑. บางคนมักพูดว่าข้าพเจ้าแสดงอาการตกใจด้วย ลักษณะท่าทางที่มากกว่าผู้ชายทั่วไป					
๔.๒ ข้อคำถามสำหรับเพศหญิง					
๑. ข้าพเจ้าจะตัดผมสั้นทรงแบบผู้ชายเสมอ					
๒. เพื่อนส่วนใหญ่ของข้าพเจ้ามีลักษณะเป็นทอม					
๓. ข้าพเจ้าเชื่อว่าสามารถทำทุกสิ่งได้ดีกว่าผู้ชาย					
๔. ข้าพเจ้าให้ความสนใจกลุ่มเพื่อนผู้หญิงด้วยกัน มากกว่ากลุ่มเพื่อนผู้ชาย					
๕. เวลาที่ข้าพเจ้าเดินผ่านผู้หญิงที่มีลักษณะเป็นทอม ข้าพเจ้าพยายามหาวิถีทางเพื่อสบตาหรือพยายามเข้าไป ทำความรู้จักถึงแม้ว่าจะอยู่ด้วยกันหลายคน					
๖. ข้าพเจ้าชอบพูดจาเสียงดัง ห้วนๆ ไม่นุ่มนวล					

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.๑

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC) ของแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีในเขตจังหวัดมหาสารคาม

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	คนที่ ๔	คนที่ ๕			
๑	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๓	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕	๐	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๐.๘	สอดคล้อง
๖	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๗	๐	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๐.๘	สอดคล้อง
๘	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๙	๐	+๑	+๑	+๑	+๑	๔	๐.๘	สอดคล้อง
๑๐	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๑	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๒	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๓	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๔	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๕	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๖	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๗	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๘	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๑๙	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒๐	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒๑	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒๒	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒๓	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง

ตารางที่ ค.๑ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	ผลรวม	ค่า IOC
----------	----------------------------	-------	---------

	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	คนที่ ๔	คนที่ ๕			
๒๔	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒๕	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒๖	+๑	+๑	๐	+๑	+๑	๔	๐.๘	สอดคล้อง
๒๗	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒๘	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๒๙	+๑	+๑	-๑	+๑	+๑	๓	๐.๖	สอดคล้อง
๓๐	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๓๑	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๓๒	+๑	+๑	-๑	+๑	+๑	๓	๐.๖	สอดคล้อง
๓๓	+๑	+๑	-๑	+๑	+๑	๓	๐.๖	สอดคล้อง
๓๔	+๑	+๑	-๑	+๑	+๑	๓	๐.๖	สอดคล้อง
๓๕	+๑	+๑	-๑	+๑	+๑	๓	๐.๖	สอดคล้อง
๓๖	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๓๗	+๑	+๑	-๑	+๑	+๑	๓	๐.๖	สอดคล้อง
๓๘	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๓๙	+๑	+๑	-๑	+๑	+๑	๓	๐.๖	สอดคล้อง
๔๐	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๑	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๒	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๓	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๔	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๕	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๖	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๗	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๘	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๔๙	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง

ตารางที่ ค.๑ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	คนที่ ๔	คนที่ ๕			
๕๐	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕๑	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง

๕๒	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕๓	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕๔	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕๕	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕๖	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕๗	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕๘	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๕๙	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๖๐	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๖๑	+๑	+๑	๐	+๑	+๑	๔	๐.๘	สอดคล้อง
๖๒	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๖๓	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๖๔	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๖๕	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๖๖	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๖๗	+๑	+๑	๐	+๑	+๑	๔	๐.๘	สอดคล้อง
๖๘	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง
๖๙	+๑	+๑	๐	+๑	+๑	๔	๐.๘	สอดคล้อง
๗๐	+๑	+๑	+๑	+๑	+๑	๕	๑	สอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ๒

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) ของแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีในเขตจังหวัดมหาสารคาม

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก (t-Independent)
๑	.๒๑๙
๒	.๔๕๑
๓	.๔๐๗

๔	.๔๔๒
๕	.๐๘๓
๖	.๒๑๔
๗	.๓๗๐
๘	.๔๖๓
๙	.๓๒๙
๑๐	.๒๗๙
๑๑	.๐๑๑
๑๒	.๕๑๙
๑๓	.๒๐๓
๑๔	.๑๓๖
๑๕	.๔๙๔
๑๖	.๐๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก (t-Independent)
๑๗	.๐๒๗
๑๘	.๒๙๔
๑๙	.๖๗๔
๒๐	.๔๕๐
๒๑	.๕๕๑
๒๒	.๓๐๘
๒๓	.๑๙๘
๒๔	.๒๒๖
๒๕	.๒๑๐
๒๖	.๔๒๓

๒๗	.๕๖๓
๒๘	.๔๙๗
๒๙	.๖๐๒
๓๐	.๒๕๘
๓๑	.๒๑๕
๓๒	.๗๑๐
๓๓	.๕๗๑
๓๔	.๐๔๘
๓๕	.๒๐๘
๓๖	.๓๓๑
๓๗	.๐๘๗
๓๘	.๕๙๙
๓๙	.๔๑๑
๔๐	.๔๙๑

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก (t-Independent)
๔๑	.๔๙๐
๔๒	.๗๖๒
๔๓	.๗๘๕
๔๔	.๒๒๘
๔๕	.๑๕๕
๔๖	.๕๐๘
๔๗	.๔๕๘
๔๘	.๓๔๕
๔๙	.๓๓๒
๕๐	.๕๔๒
๕๑	.๔๖๘
๕๒	.๓๒๓
๕๓	.๐๓๒
๕๔	.๐๑๓

๕๕	.๑๐๓
๕๖	.๐๗๖
๕๗	.๐๘๐
๕๘	.๒๐๔
๕๙	.๕๐๒
๖๐	.๑๕๔
๖๑	.๑๓๘
๖๒	.๑๒๓
๖๓	.๑๐๖
๖๔	.๓๘๗

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก (t-Independent)
๖๕	.๓๔๒
๖๖	.๐๓๖
๖๗	.๒๔๔
๖๘	.๕๘๔
๖๙	.๓๒๘
๗๐	.๓๘๒

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .๗๙๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวนัตยา พลพาหะ
วัน เดือน ปี เกิด	๒ เมษายน ๒๕๓๔
ภูมิลำเนา	๑๑๐ หมู่ ๗ ตำบลขามเปี้ย อำเภอฟุ่ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลร่งคำ อำเภอร่งคำ จังหวัดกาฬสินธุ์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. ๒๕๕๒ วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๖๒	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

